

PLAYBOY

DECEMBER 2019/
JANUAR 2020

**PRIMOŽ
ROGLIČ**

PLAYBOYEV INTERVJU

*Manja
na obalah
Pacifika*

5,99 €

9 771580 629004 >

RESNIČNA DEKLETA II. • 20V ALJOŠA BAGOLA • HEROJI FURAJO V PIŽAMAH
SMUČANJE V KRONPLATZU • REA KOLBL

Porsche Slovenija ponosno predstavlja

MOON

1. TESTNA VOŽNJA
IN UGODNO
FINANCIRANJE
E-AVTOMOBILA

2. POLNILNA
POSTAJA,
SVETOVANJE IN
NAMESTITEV

3. SONČNA
ELEKTRARNA,
SVETOVANJE IN
NAMESTITEV

4. HRANILNIK
ELEKTRIČNE
ENERGIJE,
SVETOVANJE IN
NAMESTITEV

5. POMOČ PRI
SUBVENCIJAH
IN UGODNO
FINANCIRANJE
POLNILNE
INFRASTRUKTURE

6. SERVIS, PODPORA
IN VZDRŽEVANJE
E-AVTOMOBILA
IN POLNILNE
INFRASTRUKTURE

MOON. Celovite rešitve za polnjenje vašega električnega avtomobila. Doma, na poti ali v službi. Več na **080 88 46** ali na spletnem naslovu **moon-power.si**

PLAYBOY SLOVENIJA

Glavni in odgovorni urednik: **Borut Omerzel**
Art direktorica: **Mateja Zega Perko**
Digitalna obdelava fotografij: **AM Ljubljana**

Skeniranje: **AM LJUBLJANA, d. o. o.**

Sodelavci: Nika Arsovski, dr. Noah Charney, Neja Drozg, Katja Golob, Darjo Hrib, Matevž Hribar, Primož Jurman, Urška Košir, Bojan Levič, dr. Lucija Mulej Mlakar, Sebastijan Plevnjak, David Stropnik, Jure Šujica, Gregor Zalokar, Tine Zupan

Fotografi: Aleš Bravničar, Dean Dubokovič, Saša Kapetanovič, Urška Košir, Marko Delbello Ocepek, Aleksandra Saša Prelesnik

Izdaja: ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in trženje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, www.adriamedia.si

Predsednik uprave: **Tomaž Drozg**
Uredniška direktorica: **Meta Kač**
Direktorica prodaje in marketinga: **Špela Gutnik**
Direktorica trženja: **Gordana Kos**

Oglasno trženje:
ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in trženje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana
trženje revije: **Alen Damjanovič**, 01/3000 793; alen.damjanovic@adriamedia.si
trženje spletnih strani: **Alenka Vodenik**, 01/3000 794; alenka.vodenik@adriamedia.si

Naročniška služba:
Informacije o naročninah: 01/3000 780
Telefonsko naročanje: 04/511 64 44
Spletno naročanje: <http://www.adriamedia.si/>;
narocnine@adriamedia.si

Naročanje starejših izvodov: 01/3000 702;
narocnine@adriamedia.si
Pri naročanju starejših izvodov revij poština in vključena v ceno.

Uredništvo:
Playboy, Bleiweisova c. 30, 5. nadstropje, 1000 Ljubljana, tel.: 01 3000 700, faks: 01 3000 713, e-pošta: playboy@adriamedia.si

Tisk: **Radin print, d. o. o., Sveta nedelja, Hrvaška**
Distribucija: **Izberi d. o. o.**

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL
Hugh M. Hefner – USTANOVITELJ

U. S. PLAYBOY
Ben Kohn – Chief Executive Officer
Michael Phillips – SVP, Digital Products
James Rickman – Executive Editor

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING
Reena Patel – Chief Commercial Officer & Head of Operations
Hazel Thomson – Senior Director, International Licensing

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and FEMLIN DESIGN are trademarks of and used under license from Playboy Enterprises International, Inc.

© 2019/2020 AM LJUBLJANA, d. o. o.

© 2019/2020 PLAYBOY, as to material published Winter 2019, Fall 2019 U.S., Editions of PLAYBOY.

Na podlagi drugega odstavka 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06) in prvega odstavka 52. člena Pravilnika o izvajanju zakona na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06 in 52/07), sodi revija med izdelke, za katere se obračuna in plačuje davek na dodano vrednost po stopnji 9,5 %.

Naklada: 5.800 izvodov

ISSN: 1580-6294

Fotografija na naslovnici: **Doug Hill**

ADRIAMEDIA
LJUBLJANA

Neustrašni kolesarski lev

Takole (glej spodaj) naju je z Rogličem na koncu intervjuja ovekovečila naša fotografinja Saša. Dva mladeniča, le s to razliko, da bom sam kmalu srečal Abrahama, on pa še ni v Kristusovih letih. Prvi sem pedala poganjal v rajnki Jugi, od pionirčkov pa do starejših mladincev, vse-kakor niti približno ne na takšnem nivoju, kot to zdaj počne Primož Roglič, a dovolj dolgo, da sem vsaj malo okusil ozračje dirkanja tudi v tujini in pa tudi delček, okus tega, da moraš iti, če želiš doseči več, če želiš zmagovati, na polno, povsem predano. Tako, kot to zdaj na najvišjem nivoju počne kolesar številka ena na svetu, zasavska leteča puščica, Rogla the king. Zaradi svojega mladostnega amaterskega vrtenja pedal imam še toliko večje spoštovanje do tega, kar počne Primož. To, da etapo, dolgo 219,6 kilometra (17. na letošnji Vuelti), skupaj z drugimi preleti s povprečno hitrostjo 50,63 kilometra, pa je zame nepredstavljivo. Nekoč namreč na naših dirkah še člani, ki sem jih tedaj občudoval, niso dosegali povprečne hitrosti 40 kilometrov na uro. Zato je to, kar zdaj dosegajo vsi slovenski profesionalni kolesarji, upoštevajoč število slovenskih kolesarskih društev in klubov, občudovanja vredno in tega si pred 30 leti nihče ni predstavljal. No, morda so si vizionarji, kot sta Fink in Eržen v Novem mestu, pa Primož Čerin in Martin Hvastija ter še kdo, saj se moramo za te vrhunske dosežke zahvaliti tudi njim. Še posebej pa Finku, da z ekipo tako vrhunsko vodi dirko Po Sloveniji.

A pri Primožu Rogliču se me je posebno globoko dotaknilo nekaj drugega. To sem doživel in razumel tudi med najinim pogovorom. To, da je Človek. Popolnoma nič ni prevzet, popolnoma nič ni nadut. Niti malo ne. Je pa izjemno odločen, neomajen. Ta energija seva iz njega, to jasno sporoča njegov pogled, to začutiš, ko se z njim rokuješ, ko se z njim objameš. In je prizemljen. Govori samo o tistem, kar ve. Ne sanjari, ampak dela. A hkrati poudari, da je, star 22, 23 let, imel vizijo, da želi dirkati na dirkah Giro d'Italia in Tour de France. Ne samo dirkati, ampak tudi zmagovati. Zadnjega stavka on sicer ni izrekel, a si upam zapisati, da je tako. Hkrati se zna tudi ustaviti in si vzeti čas za svojo družino. Je poln izjemno prijetne topline in dobrote, je dobrodelen. Tako ga doživljam, tako ga vidim. Zaradi tega ima tolikšno spoštovanje ne samo v svetu profesionalnega kolesarstva. Je legenda. Je Človek s karizmo, kakršnih danes, žal, ni več v politiki. Za gospodarstvo si tega ne upam trditi, a tudi tam ne vidim koga, ki bi imel jajca, da bi se neustrašno brez zaviranja spustil v dolino, da bi tvegati vse in zmagati ter se razdajal, temveč predvsem takšne, ki k sebi grabijo vsa zlata jajca, za katera so večinoma zaslužni drugi. Tako je v Sloveniji in tako je po svetu. A Primož Roglič jajca nedvomno ima, tista prava, ter človeško širino in globino, zato se veselim vsakega trenutka, ko ga bom imel čast spremljati na njegovi zmagoviti poti. Srečno, levji kralj!

Sašo
Ljubljana

Nataša
Kranj

Vsem
dobro
2020

*Dobro živi, samo če se deli.
Hvala vsem, ki ste z nami delali dobro.*

Rok
Prostovoljno gasilsko društvo
Ljubljana - Šentvid

Tina
Mengeš

Ema
Domžale

www.mercator.si

Mercator
moj najboljši sosed

Mercator, d.d., Dunajska 107, Ljubljana

VSEBINA

LETNIK 19/ŠTEVILKA 12-1

IZBRANI TVITI	Popolna subjektivnost našega objektivnega izbora	6
RESNIČNA DEKLETA II.	Ana Soršak, Martina Borščak, Lara Tanšek, Pia Skvarča	10
KOLUMNA NOAHA CHARNEYJA	O 'vplivnežih'	14
LEA SIRK	#posvoje	16
GRAND SEIKO	V iskanju popolnosti	18
PETI RED BULL ILLUME	Zmagovalne fotografije	23
OSREČITE NJO IN SEBE	Quandisa, popolno olje za intimno nego	24
OSVOJILA TUDI ZDA	Zakulisje z izjemnega podviga Manje Dobrilovič	28
MÜNCHENSKI FKK-KOTIČKI	Zakulisje s snemanja v bavarski prestolnici	30
BONDOVA URA	V tajni službi Njenega veličanstva	31
TRIUMPH ROCKET 3	Zverinska raketa	32
GLASBA	Kateri odmev je najbolj zaznamoval preteklo desetletje?	34
FILM	Končno spet pravi Ritchie	36
NAPOVEDNIK	Božični Magnifico	38
MANJA DOBRILOVIČ	Manja in Oregon	40
PLAYBOYEV INTERVJU: PRIMOŽ ROGLIČ	Rogla the king	48
RESTAVRACIJA STRELEC & IGOR JAGODIC	Visoka kuhinja	58
KRONPLATZ – PLAN DE CORONES	Smučarija visoko nad oblaki	66
HEROJI FURAJO V PIŽAMAH	Ženske so boljše voznice kot moški	72
MEGANE MOORE	Naravna lepota	78
20V ALJOŠA BAGOLA	»Biti v redu«	90
REA KOLBL	Popolna predanost	96
JULIA TIPPMANN	Lepota po bavarsko	104
ULICE SAN FRANCISCA	Reportaža	114
KOLUMNA LUCIJE MULEJ MLAKAR	Moč toka reke takšnosti	120

Novo Opel Corso lahko občudujete ure in ure...

A bolj zabavno jo je voziti. **NOVA OPEL CORSA**

Povprečna poraba goriva (kombinirano): 3,2–4,7 l/100 km. Emisije CO₂ (kombinirano): 85–106 g/km. Uradna vrednost emisijske stopnje: EURO 6d-TEMP. Specifične emisije NO_x: 0,0091–0,0231 g/km. Vrednost specifične emisije trdnih delcev pri dizelskih motorjih: 0,00013–0,00034 g/km. Število delcev pri dizelskih motorjih: 0,04 E11–0,15 E11 /km. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal iz prometa prispevajo k poslabšanju zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slike so simbolične. Opel Southeast Europe LLC, 2040 Budaörs, Szabadság u. 117, Madžarska.

SOCIALNO OMREŽENI

#Playboyev izbor

V Playboyu sledimo najboljšim tvitom, instagramskim objavam in sploh vsemu, kar zanimivega uzremo v svojem absolutno subjektivnem uredniškem izboru, kadar to že počnemo ali ko nas na kaj iz tega digitalnega sveta opomni kdo iz cenjenega

bralstva. Uredništvo subjektivno izjavlja, da ni odvisno od spleta in socialnih omrežij. Naš izbor je malo zaresen in predvsem šaljiv, kakršne so tudi kakšne objave predsednika te republike na sončni strani Alp.

NOVI KAMIQ

ŠKODA

KO VESTE, KAJ VAM NAJBOLJ USTREZA.

Novi KAMIQ s svojimi kompaktnimi merami in drznim oblikovalskim jezikom združuje privlačen videz z izdatnim odmerkom samozavesti in praktičnosti. Je popoln avtomobil, ki zadovolji vse vaše potrebe. KAMIQ združuje celo paleto sodobnih tehnologij, ki v marsičem presegajo dosedanje standarde kompaktnega mestnega križanca. Napredni asistenčni in infotainment sistemi nove generacije pa zagotavljajo, da bo vsako vaše potovanje izjemno prijetno in varno doživetje.

To je Simply Clever. To je ŠKODA.

www.skoda.si

Skenirajte QR kodo
in si oglejte video:

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 5,1 – 4,2 l/100 km in 116 – 110 g/km, emisijska stopnja: EURO 6, specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,034 – 0,0259 g/km, trdi delci: 0,00102 – 0,00005 g/km, število delcev: 1,26 – 0,01 x 10¹¹. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

ANA SORŠAK

Resnična dekleta II.

Naša in vaša rubrika Sanjsko dekle je bila v eni od prejšnjih števil oplemenitena s tremi resničnimi dekleti, ki smo jih pokazali v vsej njihovi celovitosti in ranljivosti. Spregovorile so o strahovih, zadregah in vizijah boljše družbe, ki bi jih sprejela takšne, kot v resnici so. Zato smo se odločili, da projekt ponovimo in k sodelovanju povabimo še štiri – brez dodatne retuše.

TEKST & FOTO **ALEŠ BRAVNIČAR/WWW.BRAVNICAR.COM**

MARTINA BORŠČAK

LARA TANŠEK

Ličenje: Barbara Fartek (Ana), Šminkarica (Martina). Stiliranje: Inja Savski, Sončna očala Mango, hlače, nogavice Wolford, Primark.
Za gostoljubje se zahvaljujemo SIGR Bizjak (sigr.si) ter Roku Bizjak (Pia), ŠD Tabor z ekipo (Martina). Luci in oprema ARRI Amira Rent Slovenija (amirarent.com).

PIA SKVARČA

Odziv na fotografije je bil neverjeten. Prejel sem ogromno sporočil, zahval in besed vzpodbude za projekt ter čestitk dekletom za izkazano zaupanje in pogum – tako od žensk kot tudi od moških. Naslednji logičen korak, ki zvesto sledi začrtani ideji projekta, je seveda drugi del fotografij resničnih deklet, tokrat še pogumneje predstavljenih na Playboyevih straneh brez dodatne retuše v Photoshopu. Tovrstne kampanje in projekti ozaveščanja

kakopak ne bodo rešili kompliciranega razmerja med dejansko samozavestjo in samospoštovanjem deklet v resničnem svetu in njihovo podobo v medijih. Prav tako na svetu ne obstaja samo en tip 'resničnega dekleta', ki je zgolj 'drugačno od suhih in popolnih manekenk', pač pa je vsaka ženska neskončen individualen univerzum, ki čisto po svoje definira to, kar se njej zdi *resnično*. Ne pozabite, mi vas imamo radi natanko takšne, kakršne ste. ■

*Razstava **Boginje/Goddesses** Aleša Bravničarja bo v Mali galeriji Cankarjevega doma na ogled od 26. februarja do 19. aprila 2020. Vabljeni!*

KOLUMNA

O 'vplivnežih'

Jeseni 2019 ste lahko videli, če ste se prijavili v Instagram ali Facebook, več slovenskih vodilnih vplivnežev oziroma influencerjev, kako so likali svoje srajce. Televizijski voditelj in model David Urankar (na spodnji fotografiji; 41.000 sledilcev na Instagramu) in radijski voditelj Uroš Bitenc (24.000 sledilcev) sta naredila vsak svoj video, kako likata srajco, pri tem pa sta pozabila, da je likalnik vključen, nato pa sta se vrnila k srajci v pričakovanju, da je stanovanje izginilo v plamenih. Na srečo se ni zgodilo nič groznega, saj se likalniki iz te serije izključijo sami, kadar zaznajo, da niso v uporabi, s čimer preprečijo, da nam vnetljive majice in spodnje perilo ne pokvari dneva. Urošev instagramski video je imel več kot 5000 ogledov, Davidov 3000. Koliko tistih, ki so si video ogledali, je kupilo likalnik?

To mi je dalo misliti o statusu vplivnežev v Sloveniji in v tujini. Ideja o vpliv-

nežih ni nič novega. V zgodovini so podjetja snubila ljudi, ki so bili v središču medijske pozornosti in so se udeleževali javnih dogodkov, naj nosijo njihova oblačila oziroma izdelke. Pravzaprav se je vse skupaj začelo v zgodnjih letih 20. stoletja v ZDA, kjer so se športni zvezdniki, kot je bejzbolski igralec Babe Ruth, pojavili v oglasih in so ekskluzivno uporabljali, na primer, žvečilni tobak znamke Pinch Hit, seveda z namenom, da bi ga tisti, ki so ga občudovali, posnemali in kupovali tisto, kar uporablja tudi njihov junak. Toda vplivnostni marketing je res postal prava stvar z začetkom ere družbenih omrežij, s Charliejem Sheenom (spomladi 2011 je dobil 900.000 sledilcev v 24 urah po tem, ko si je dal odpreti račun na Twitterju) in Paris Hilton, ki sta med prvimi postala slavna s tem, da sta naredila druge stvari slave samo s tem, da sta jih objavljala. Paris Hilton je morda najbolj ikoničen primerek, saj ona ni slavna zato, ker bi de-

jansko kaj naredila, temveč je slavna samo zato, ker je slavna. Ko je Charlie Sheen čivknil o spletni strani internships.com, je to stran v prvi uri po čivku kliknilo 95.333 ljudi. In zavljo tega čivka se je okoli 82.000 ljudi prijavilo za pripravništvo (izbrani pripravnik je osem tednov upravljal druženo omrežje Charlieja Sheena za veličastnih 10 \$ na uro). Tako je spletna stran dobila pozornost, ki jo je potrebovala. Kim Kardashian, ki ima trenutno 62 milijonov sledilcev, je konec leta 2009, ko je imela 2,7 milijona

sledilcev, prejela 10.000 \$ za čivk, s katerim je priporočila verigo restavracij s hitro prehrano. Koliko klikov oglaševalcu dejansko prinese sadove, je drugo vprašanje in nanj ni tako enostavno odgovoriti. Toda za nekaj minut se veliko oči osredotoči na karkoli, kar vplivnež objavi.

Moč kateregakoli vplivneža je zdaj usahnila, kajti tako veliko ljudi je dejavnih na družabnih omrežjih in tako veliko je navideznih vplivnežev, zato nobeden od njih ne pritegne več toliko pozornosti, kakor so bili vajeni. Je pa zagotovo zanimiv fenomen, da lahko kdo služi denar preprosto s tem, da na družbenih omrežjih zastonj objavlja dovolj stvari, ki so zanimive ali pa zbujajo pozornost.

Zelo redko je, da je v Sloveniji kdo plačan za objavlanje, je pa tukaj precej običajno, da se v zameno za to dobi različne izdelke. Sam nisem niti najmanj vpliven, toda manjšo verzijo tega izkušam, ko mi založniki pošiljajo knjige, za katere jih nisem prosil, v upanju, da jih bom omenil v članku ali da bom o njih napisal recenzijo. Ni nujno, da skupno število tvojih sledilcev določa, ali si vplivnež. Bistveno je, ali bodo tvoji sledilci dejansko sledili temu, kar si jim svetoval oziroma priporočil. Če bo polovica od tvojih 1000 sledilcev sledila tvojemu priporočilu in za 5000 evrov kupila nobel jakno, potem si zelo dragocen.

Eden od mojih kolegov, Jesse Burke, ki je lanskega marca obiskal Slovenijo, je uvrščen med 10 najvplivnejših fotografov na Instagramu in ima okoli 90.000 sledilcev. Toda on pravi, da je to, če pogledamo, koliko ljudi se odzove na njegove objave, relativno skromno – aktivnih sledilcev je samo nekaj sto. In za veliko od teh 90.000 sledilcev se izkaže, da gre za dvojne ali pa lažne račune, ki jih pri Instagramu redno odstranjujejo. Torej, njegovih 90.000 sledilcev je lahko manj uporabnih za podjetja kot 1000 sledilcev koga drugega.

Največja razlika med današnjimi 'vplivneži' in ljudmi, ki so bili nekoč vplivni, je v tem, da si moral v preteklosti res nekaj konkretnega narediti in se uveljaviti na svojem področju, preden si bil opažen in so ti ljudje začeli slediti,

FOTO **PROMOCIJSKO GRADIVO, SAŠA ALEKSANDRA PRELESNIK**

se zgledovati po tebi. Moral si igrati v filmu ali na televiziji, splezati na goro ali osvojiti olimpijsko medaljo (na primer Tina Maze, ki ima 178.000 sledilcev). Danes je veliko ljudi, ki objavljajo razne stvari na družbenih medijih, za katere mislijo, da so klikljive (ženske v kopalkah, mišičasti moški brez majice, sendvič z avokadom ...), preprosto zato, ker s tem zbirajo všečke in sledilce zaradi lastnega zadovoljstva in samovšečnosti. Tako imamo ta nenavadni fenomen, da ljudje, ki niso naredili prav nič posebnega, nenadoma pritegnejo našo pozornost, tudi če jih osebno ne poznamo. Ljudje, ki niso naredili nič drugega, razen da so v eter navideznega sveta poslali fotografijo in besedilo, tako dejansko lahko imajo neko obliko moči. To je čudno in postmoderno.

Vsesplošno je postalo moderno, da se počutiš kot vplivnež. Pravim 'počutiš', saj golo zbiranje všečkov in klikov nujno ne vodi k vplivanju onkraj golega zbiranja klikov. Ko v tujini izide moja nova knjiga,

sem obvezan iti na knjižno turnejo, na kateri jo promoviram, toda publicisti velikanskih ameriških založnikov nimajo zagotovila, da bo zaradi X števila promocij prodanih Y več knjig. Gre za to, da izpostavljenost vodi k prepoznavanju in nato k nakupu, toda učinkovitost 'vplivanja' je zelo nenatančna znanost.

TEKST **NOAH CHARNEY**

Rezultat tega naprežanja, da postaneš zbiralec klikov, je dvojno votel. Golo zbiranje sledilcev, ki te ne poznajo in o tebi ne vedo nič določenega, je tako, kakor da bi zbiral aplavze za nekaj, kar nisi naredil, od ljudi, ki te ne bodo nikoli videli. Aplavzi so lepi, toda

prazni, če nisi naredil nič konkretnega za to, da si jih zbral. Lahko imaš tisočev sledilcev, ki ti dejansko ne posvečajo

nobene pozornosti, razen če se objaviš v kopalkah ali če ješ sendvič posebno vznemirljivega videza. Vse, kar je manj razburljivo in vznemirljivo, ti prinese manj ali nič všečkov – in to je to. Ta igra je votla, okrog pa je nič ni; res pa je lahko finančno donosna, če so tisti, ki jo igrajo, zadosti seksi ali mi-kavni. Kar se vpliva tiče, je lahko nekdo, ki je dejansko nekaj naredil (Tina Maze), manj vpliven kot nekdo,

ki dejansko nikoli ni naredil nič občudovanja vrednega (Pari Hilton). Nikoli prej ni bila popularnost tako demokratična. V dobrem ali v slabem. ■

SLOVENSKI IZUM, KI GA KUPUJE CEL SVET!

SUP^{er}GANGWAY

NAPIHLJIV NAVTIČNI MOSTIČEK OZ. PASARELA, KI LAHKO SLUŽI KOT:

- družinski SUP (veslo in 2 fina sta priložena)
- reševalno plovilo (nosilnost preko 300kg)
- pomožno plovilo – tender (možen tudi dokup elektro motorja)
- plovilo za prevoz otrok ali psov na obalo
- navtična platforma
- ploščati bokobran (flat fender) in še kaj

NOVO! NOVO! NOVO! OBNOVA PROPELERJEV

- ✓ varjenje, krpanje
- ✓ brušenje
- ✓ poliranje

- ✓ menjava vložkov
- ✓ statično kalibriranje
- ✓ dinamično kalibriranje

NOVICE

LEA SIRK

#POSVOJE

»Hvala, ne,« je leta 2018 zapela Lea Sirk na odru EME 2018 in Slovenija je odločila, da bo to skladba, ki nas bo tega leta zastopala na Evroviziji v Lizboni. Ko se je takrat naša lepa Primorka sukala na velikem odru, v katerega je strmelo 1,5 milijona gledalcev, smo počasi dojemali, kako daleč se je v ducatu let na slovenski osrednji glasbeni sceni prebila danes nepogrešljiva Lea. Njena pot pod žarometi se je začela leta 2006, ko je nastopila v 3. sezoni Bitke talentov na nacionalni televiziji in prišla do finala. Zmago ji je speljala Eva Černe, a za Leo je bila to odskočna deska, s katere se je pognala v višave. Že naslednje leto je v duetu z Jasno Jug nastopila na Melodijah morja in sonca in kasneje nekajkrat tudi na odrih EME. Letos Lea sedi na stolčku prve žirantke v oddaji Znan obraz ima svoj glas in uživa v sadovih uspešno zaključene turneje Hvala, ne!, po kateri se je hitro podala tudi v studio na snemanje tretjega albuma. Za draženje uhljev je pred izidom ponudila singel V dvoje, za katerega pravi, da gre za »bolj nežno in romantično skladbo, kot so bile dosedanje, saj želim iskreno povedati, da sem prišla do obdobja, ko največ šteje, s kom deliš najpomembnejše trenutke.« Novi album je pospremila tudi turneja Po svoje, tako da Lea že šiba po vseh koncih Slovenije. Zadnji letošnji koncert bo imela 27. decembra v prestolnici v sklopu prazničnega glasbenega programa.

TEKST **DARJO HRIB**
FOTO **DEAN GRGURICA**

Prihodnost izgleda 3x bolje

IONIQ

Novi IONIQ. Electric, Hybrid in Plug-in Hybrid.

Novi Hyundai IONIQ – prvi avtomobil na svetu, pri katerem lahko izbirate med hibridnim, povsem električnim ali priključno hibridnim motorjem. Vsak motor ima svoje zelo posebne značilnosti, vi pa se odločite, kateri model najbolj ustreza vašemu slogu.

Oblikovne lastnosti so: nova maska motorja, zadnje in sprednje LED luči ter štiri nove barve karoserije – da bo prihodnost res izgledala natančno tako, kot ste si jo predstavljali.

Prihodnost pripada elektriki. Obiščite www.hyundai.si.

Povprečna poraba goriva: 0,0 - 4,2 l/100 km, emisije CO₂: 0,0- 97 g/km.

Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slika je simbolna. Več informacij dobite pri pooblaščenih prodajalcih vozil Hyundai. 5-letna garancija Hyundai brez omejitve prevoženih kilometrov velja za vsa nova vozila Hyundai prodana preko pooblaščenega trgovske mreže končnim kupcem, kot je navedeno v servisni knjižici vozila. 8-letna garancija oziroma garancija do 200.000 prevoženih kilometrov pa velja za visokonapetostno baterijo. Pogoji garancije in podatki o specifični porabi goriva in emisijah CO₂ so na voljo na www.hyundai.si

NOVICE

Reka Kitakami in mesto Morioka z goro Iwate v ozadju

V ISKANJU POPOLNOSTI

Kaj nastane, ko sklenejo Japonci izdelati najbolj natančno, zanesljivo in estetsko dodelano uro, kar jih je bilo?

Mlad podjetnik Kintaro Hattori je leta 1881 v Tokiu odprl trgovino za prodajo in popravilo ur, ki se je skozi desetletja razvila v korporacijo **Seiko**, eno največjih urarskih podjetij, v katerem so sposobni sami izdelati prav vse komponente za izdelavo svojih časomerov, tudi tiste najzahtevnejše, kot je denimo spirala nemirke. Svojo vizijo popolne ure pa so pri Seiku uresničili leta 1960, ko so predstavili prvi model z napisom **GRAND SEIKO** na številčnici. Poganjal ga je takrat na novo razviti kaliber 3180 z natančnostjo teka v intervalu od +12 do -3 sekunde na dan, imel je 45-urno zalogo energije, ob tem pa je kot prvi japonski mehanizem izpolnjeval standarde odličnosti švicarskega urada za kontrolo natančnosti urnih mehanizmov. Poleg mehanizmov so ure Grand Seiko odlikovali tudi do popolnosti izpoljeni detajli in brezhibna, ročno polirana in sestavljena ohišja.

Grand Seiko se je skozi šest desetletij razvil v japonski horološki ponos in postal samostojna blagovna znamka znotraj korporacije, zaradi velikega uspeha v matični domovini pa so prodajo sčasoma razširili po vsem svetu. Ure Grand Seiko so povsod priljubljene med poznavalci, ki tehnološko popolnost postavljajo pred navidezni blišč. Ure te znamke so danes razdeljene v tri kolekcije: Elegance, Heritage in Sport, v njih pa najdemo modele z vsemi tremi vrstami mehanizmov, ki jih izdelujejo – mehanskimi (z ročnim in s samodejnim navijanjem), kvarčnimi in tistimi s tehnologijo

spring drive, pri kateri so združili tradicionalno mehansko pogonsko vzmet in elektronski regulator natančnosti teka.

Grand Seikova najnovejša interpretacija mehanske popolnosti je ura **SBGK005**, ki jo poganja mehanizem 9S63 z ročnim navijanjem in tridnevno rezervo navitja, z doseženo natančnostjo teka v intervalu med +5 in -3 sekundami na dan. Ohišje ure iz plemenitega jekla je polirano z zahtevno tehniko zaracu, ki jo obvladajo le redki mojstri in ki daje kovini značilen zrcalni sijaj. Posebnost ure je ročno izdelana številčnica z vzorcem Mt. Iwate, poimenovanem po gori, ki se vzpenja nad Seikovim studiem v Morioki in ki je z razbrazdanimi pobočji navdihnila snovalce globoko modre številčnice.

Svoj primerek z navdihom gore Iwate si lahko omislite za 7400 evrov, če boste dovolj hitri za katerega od 1500 primerkov, kolikor jih bodo skupno naredili.

TEKST **BOJAN LEVIČ** FOTO **SEIKO**

Mislite nase, podarite si **zdravje**

Pomembnosti zdravja se zavemo šele, ko zbolimo. Takrat postane ozdravitev naš edini cilj. Težave nastanejo, če zaradi čakalnih vrst v javnem zdravstvenem sistemu svoje življenje preživljate v skrbah in bolečinah. Poskrbite, da bo drugače!

Izberite svojo možnost

Za hitro zdravljenje ali pravočasen dostop do diagnoze se lahko obrnete na zasebne izvajalce zdravstvenih storitev. S sodobnim zdravstvenim **zavarovanjem Prva zdravje** si lahko zagotovite hitro zdravniško obravnavo v največ 10 delovnih dneh, obenem pa vam ne bo treba skrbeti za plačilo stroškov, saj bo te krila zavarovalnica.

Hitro do pravega zdravnika

Prednost tega zavarovanja je hiter dostop do kakovostnih zdravstvenih storitev v zasebnih zdravstvenih ustanovah. S sklenitvijo enega ali kombinacijo več zavarovalnih kritij sebi in svojim najbližjim za od 7,27 evra mesečno olajšate neprijetnost, ki jih sicer lahko doživite ob dolgih čakalnih dobah v javnem zdravstvenem sistemu ali ob velikanskim stroškom, ki vas običajno lahko doletijo ob zdravljenju pri zasebnih izvajalcih.

Kritje Specialisti vam omogoča specialistične preglede, diagnostično-terapevtske postopke in preiskave tudi brez napotnice. V največ 10 delovnih dneh boste imeli zagotovljen dostop do specialističnih zdravstvenih storitev s kar 21 področij medicine.

Standardni paket krije stroške pregledov pri zdravniku specialistu ter enostavnih in zahtevnih diagnostičnih preiskav na podlagi napotnice osebnega zdravnika. V paketu Nadstandard pa imate dostop do zdravnika specialista tudi brez napotnice osebnega zdravnika, v zavarovalnem letu pa lahko izkoristite 4 specialistične obravnave.

Kritje Operativni posegi zajema ambulantne operativne posege v enodnevni obravnavi. Če torej za zdravljenje novonastale bolezni ali nezgodne telesne poškodbe potrebujete hiter operativni poseg, je to kritje prava izbira za vas. Izognili se boste dolgi čakalni dobi oziroma velikim stroškom.

Kritje Rehabilitacije pa vam omogoča fizioterapijo ter delovno in protibolečinsko terapijo, da lahko čim prej in čim bolj uspešno okrevate.

Da bi vaše okrevanje teklo karseda uspešno, vam bo to kritje omogočilo organizacijo termina v največ 10 delovnih dneh in plačilo storitev rehabilitacije. Strokovno usposobljena ekipa terapevtov vam bo prek kompleksnih procesov zdravljenja pomagala do čim hitrejšega okrevanja s čim manj bolečin ter hitrejšje vključitve v vsakdanje življenje in delo.

PROMOCIJSKO SPOROČILO

■ ■ ■ Več informacij o zavarovanju PRVA Zdravje dobite na www.prva.si ali pokličite na 080 88 08

BODITE PRVI V VRSTI.

Poskrbite za svoje zdravje
s **hitrim dostopom** do zdravnika.

Zavarovanje PRVA Zdravje že od 7,27 € na mesec:

WWW.PRVA.SI

■ ■ ■ **PRVA**
Najbolj osebna zavarovalnica

NOVICE

NAZDRAVITE Z NAJBOLJŠIM

Penine Medot so pridelane po klasični metodi, z elegantnimi mehurčki in polnim okusom pa so primerne za tiste izbrane trenutke, ki si jih želimo najbolj zapomniti. Izbrali smo **MEDOT BRUT CUVÉE**, ki je pionir med peninami na osnovi rebule, saj so prvo takšno steklenico predstavili že leta 1992. Še danes je prav takšen postopek, kot ga je takrat na podlagi vsega svojega znanja, nabrane ga skozi dolgo kariero, določil **Zvonimir Simčič**. Ta penina je ponos kleti Medot, v njej je strnjena vsa družinska tradicija. Medot Brut Cuvée v steklenici ustvari popolno harmonijo med tipičnimi zreli šampanjskimi aromami, kot so pečena kruhova skorja in masleni rogljički, ter svežino in prijetnostjo avtohtone rebule. Na voljo v spletni trgovini www.kozelj.si in v večjih nakupovalnih centrih.

Minister za zdravje opozarja: Prekomerno pitje alkohola škoduje zdravju!

TEKST **PLAYBOY** FOTO **MARIJAN MOČIVNIK, MANUEL KOVŠČA**

ZA GURMANŠKE KAVOPIVCE

Kaj imajo skupnega redka sorta vina, iskana vrsta kaviarja in najprestižnejši tartufi? Uspeva jo samo na nekaterih krajih. Tam, kjer so razmere tako edinstvene, da omogočijo najbolj iskane vrste gurmanskih presežkov. Barcaffé predstavlja novo mleto praženo stoodsotno kavo vrste arabika, ki izvira z ene plantaže – **Barcaffé Single plantation**. Ta uspeva na posestvu Monte Alegre v Braziliji. Posestvo se ponaša z več kot stoletno tradicijo ter znanjem gojenja, pridelave in predelave najkakovostnejših vrst arabike ter sort posebnih kav, bolj poznanih kot *specialty* kave. Posebnost *specialty* kav so visokokakovostna zrna s posebnim profilom okusa in arome,

brez nečistoč in napak. Te kave na ocenjevanju po lastnostih, kot so sladkost, kislost, telo, okus, pookus in čistost napitka, dosežejo več kot 80 točk. *Specialty* kave so pri procesih pridelave, predelave in sledljivosti od semena do skodelice podvržene natančni analizi in kontroli. Izjemno uravnotežen

okus z zaznavnimi notami medu in praženih oreškov je posledica izbire najboljših arabik, skrbne kontrole in posebnega postopka obdelave, imenovanega *pulped natural*. Gre za postopek predelave, pri katerem pred sušenjem odstranijo samo zunanjo lupino kavni

plodov, zahteva pa več časa in pozornosti. Z razlogom, saj s tem kavi doda značilen sladkasto-kisel okus ter izjemno uravnotežen okusni profil, ki to kavo umešča v sam vrh gurmanskih užitkov, ki jih je vredno poskusiti. **Barcaffé Single plantation** je odlična izbira za vse trenutke, ko želimo s kavo razvajati, navdušiti ali preprosto pokazati, da jo imamo radi in o njej vemo nekaj več.

TEKST **PLAYBOY** FOTO **ARHIV PROIZJAVALCA**

KO VESTE, KAJ VAM USTREZA

5 RAZLOGOV ZAKAJ JE ŠKODA KAMIQ PRAVI AVTOMOBIL ZA VAS

1. Moderna zasnova z najnovejšo tehnologijo, asistenčnimi sistemi, brezžično povezljivostjo s telefonom SmartLink.
2. LED-luči spredaj in zadaj. To pomeni, da vam nikoli več ne bo treba zamenjati žarnice!
3. Ugodno financiranje 1 %, kar pomeni, da pridete do novega avtomobila po zelo dobrih finančnih pogojih.
4. Rešitve Simply Clever, ki so posebnost Škodinih avtomobilov, kot so nosilec za parkirne listke, lijak za enostavno dolivanje tekočine za vetrobransko steklo ter strgalo za led in zložljiv dežnik, ki sta vedno pri roki.
5. Varnost! Ponaša se s petimi zvezdicami pri EuroNCAP.

Mestni križanec čistih linij in estetskih detajlov, ki sodi v višji avtomobilski razred, ima vse prednosti udobnega športnega terenca in hkrati najsodobnejše sisteme za povezljivost in varnost, ko ste na cesti.

Divji tempo vsakodnevnega življenja v mestu in okolici je lahko precejšen izziv. Za premagovanje vsakdanjih ovir v urbani džungli ima **ŠKODA KAMIQ** najboljšo opremo in vrhunsko varnost. V avtomobilu najdete do devet varnostnih zračnih blazin, od katerih ena ščiti kolena, in širok nabor asistenčnih sistemov. Eden od njih, radarski tempomat, vam odvzame stres pri vožnji v koloni ali na avtocesti, kjer sami določite ustrezno varnostno razdaljo, ki jo nato vaš avto vzdržuje z vsemi svojimi senzorji. Ne marate stresa pri parkiranju? Pomočnik pri parkiranju vam pomaga, da vozilo samo poišče dovolj velik parkirni prostor in se tudi samo parkira. Vi morate le počasi peljati mimo parkirnih mest, in ko vam **ŠKODA KAMIQ** javi, da ste našli

ustreznega, s pritiskom na gumb opravite vse skupaj.

ŠKODA KAMIQ je zasnovana na najsodobnejši platformi, kar pomeni, da je bogato opremljena z naprednimi tehnologijami, kar se seveda pozna tudi pri vožnji. Vsi, ki radi vozite dinamično, se boste razveselili športnega nastavljivega podvozja. Le pritisk gumba je potreben, da se udoben družinski avtomobil spremeni v športnika, ki vas navduši s svojim odločnim značajem in izjemno lego na cesti, na kateri je nizanje ovinkov popoln užitek. A s tem razlogov, za kaj vam **ŠKODA KAMIQ** ustreza, ni konec. Poleg preverjene kakovosti izdelave in odličnih materialov v notranjosti moramo poudariti še prostornost in udobno vožnjo tako na prednjih kot na zadnjih sedežih.

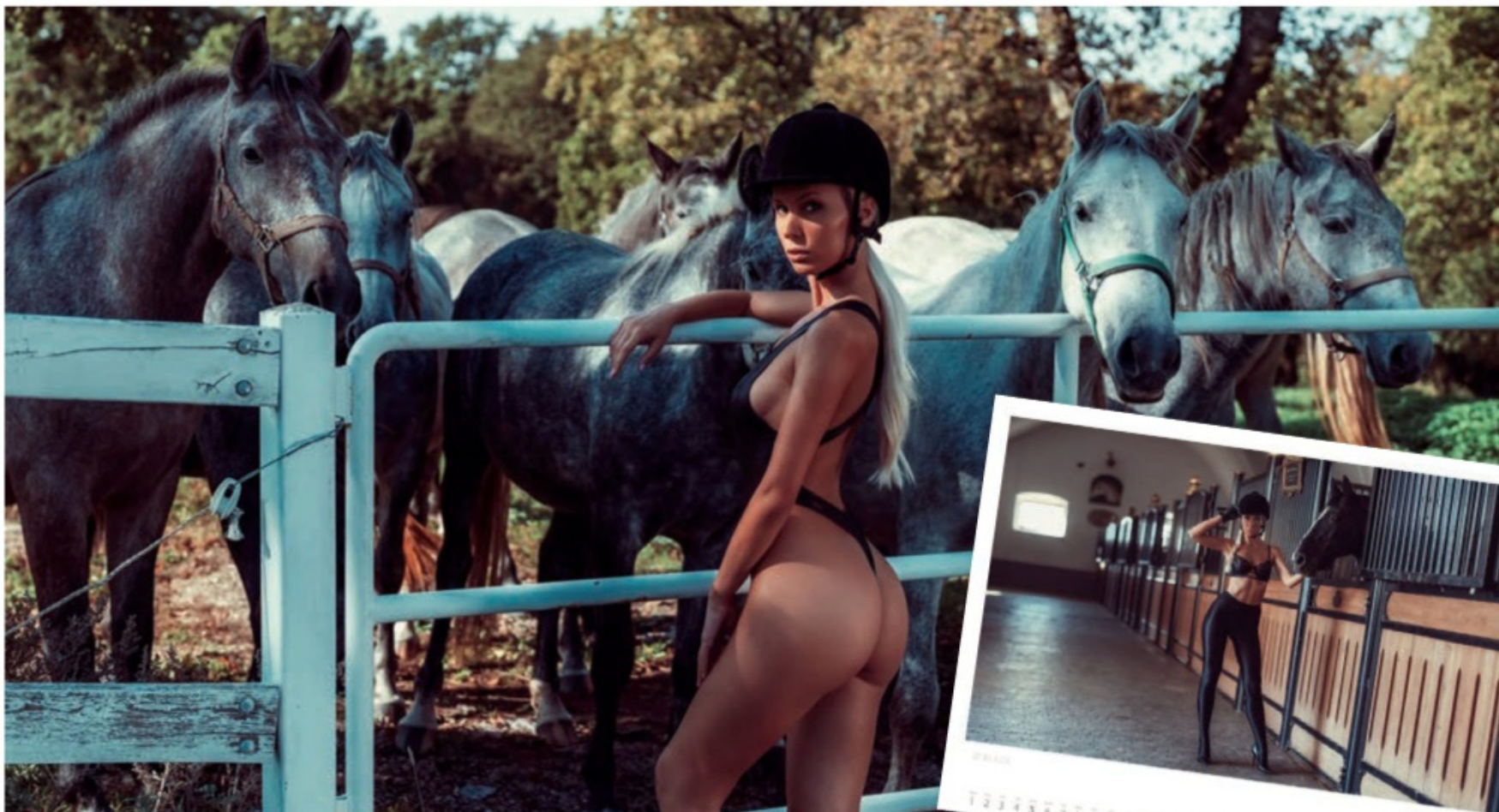
TEHNOLOŠKA DOVRŠENOST

Nova **ŠKODA KAMIQ** temelji na platformi koncerna Volkswagen ter prepiča s sodobnimi asistenčnimi in informacijsko-zabavnimi sistemi, učinkovitimi, varčnimi motorji in najsodobnejšimi povezljivostnimi rešitvami, emocionalnim dizajnom in številnimi Simply Clever rešitvami. Dolga je 4.241 milimetrov in ima izjemno veliko prostora za prav vse potnike in prtljago.

NOVICE

Blažič 2020

Med čudovitimi, postavnimi žrebci je nastajal nov čuten koledar z našo trikrat objavljeno štajersko lepotico **Evo Plesnik**. Kobilarna Lipica, slovenski ponos, se je prelevila v čarobno kuliso vaškega podeželja, Eva pa se je z dresiranimi konji in kobilami sončnim žarkom nastavila na travnatih jasah in poljanah kraškega sveta med lesenimi ogradami in enimi najstarejših hlevov v deželi ter se prepustila objektivu fotografa **Aleša Bravničarja** za fotografije letošnjega, zdaj že kultnega koledarja podjetja **Blažič Robni trakovi**.

TEKST **PLAYBOY** FOTO **ALEŠ BRAVNIČAR**

V ROLLS-ROYCEA SAMO Z OBLEKO SENS

Poslovni in podjetni ljudje vedno iščejo rešitve, v katerih ena in ena pripeljeta do rezultata, ki je večji kot le matematični seštevek. Če gre pri tem za dve slovenski blagovni znamki, smo tega lahko toliko bolj veseli. Tako sta ideje in moči združila **Zlata Zavašnik**, odlična slovenska oblikovalka in lastnica ugledne blagovne znamke moških oblačil **Sens**, in **Aleš Musar**, lastnik čudovite vile **Ruska dača** v Zgornjih Gameljnah, kjer se slovenska zgodovina spogleduje s sedanostjo. V vili Ruska dača je domišljen vsak detajl, tudi imenitna oblačila voznikov in sovoznikov kraljevske limuzine rolls-royce, ki jo tam lahko najamete. Da o praznji obleki gostitelja vile, ki ga doživeto igra Jernej Kuntner, sploh ne govorimo. In kdo drug bi lahko izdelal tako zahtevna oblačila, kot v salonu Sens – so edini s široko ponudbo white tie oziroma frak oprave na slovenskem trgu. Postavni mladeniči, ki jih v svojih zgodbah z Ruske dače poveže Jernej Kuntner, so tako z njim vred pravi manekeni in dostojanstveni promotorji dveh domačih blagovnih znamk, ki bi jih gotovo z veseljem nosili tudi na angleškem dvoru. Sicer pa fotografija pove vse (z leve): Jernej Kuntner, Zlata Zavašnik in Aleš Musar.

TEKST **PLAYBOY** FOTO **SENS**

NOVICE

FOTO ZOOOM PRODUCTIONS

Najboljša fotografija in zmagovalna v kategoriji Energy.

FOTO BEN THOUARD/RED BULL ILLUME

Red Bull Illume, največje svetovno tekmovanje za avanturistično in akcijsko športno fotografijo, so leta 2019 priredili petič (po letih 2007, 2010, 2013 in 2016). Na tisoče fotografov z vsega sveta je poslalo rekordnih 59.551 fotografij in izmed njih je mednarodna žirija 50 fotografskih urednikov izbrala 60 finalistov in nato zmagovalce v 11 kategorijah ter med njimi tudi glavnega zmagovalca. Najboljši so bili razkriti javnosti na prireditvi 20. novembra na Kronplatzu v muzeju gorniške fotografije LUMEN (www.lumenmuseum.it). Vse zmagovalne fotografije bodo zdaj šle na svetovno turnejo po treh celinah. Tukaj (levo) objavljamo fotografijo skupnega zmagovalca in zmagovalca v kategoriji Energy **Bena Thouarda**, ki jo je posnel v Francoski Polineziji, ter še tri druge zmagovalne fotografije. Vse pa si lahko ogledate na spletnem naslovu www.redbullillume.com.

FOTO NOAH WETZEL/RED BULL ILLUME

Zmagovalna fotografija v kategoriji Raw.

FOTO DENIS KLERO/RED BULL ILLUME

Zmagovalna fotografija v kategoriji Creative.

FOTO PHILIP PLATZER/RED BULL ILLUME

Zmagovalna fotografija v kategoriji Wings.

TEKST **PLAYBOY**

NOVICE

NAJBOLJŠE DARILO ZANJO

... in hkrati tudi za vas! Olje za intimno nego **QUANDISA** je na trgu tri leta in glas o njem se širi od ust do ust – da je to to, kar se tiče intimne ženske nege. Uredništvo Playboya ga je lastnoročno preizkušalo dolge mesece in zato vam ga brez vseh zadržkov priporoča, da z njim, dragi bralci, razveselite ne samo njo, ampak vaju oba.

Olje sta razvili mladi zalo Slovenki **Sara** in **Tamara Djordjić** iz Ljubljane, ki pravita, da »vsaka ženska ceni trenutek nežnosti, ki ga prinese dotik. Prijetni dražljaji, čutnost in varnost so tisti občutki, zaradi katerih sploh dovolimo, da se nas nekaj dotakne. Tudi na tistem, za nas najbolj svetem področju, na področje intimne.

Tega skrbno neguje ter s tem poudarja in bogati vašo ženstvenost, učinek po uporabi pa je preprosto božanski. Olje je pripravljeno z veliko predanostjo in pozornostjo, s skrbno izbranimi in skupaj združenimi le najkakovostnejšimi sestavinami. Edinstvena in premišljena sestavljena mešanica izbranih olj z izvlečkom breskovih pešk deluje izrazito nežno in negovalno, zaradi cvetov raketovca, olja pešk grenivk, klinčkov ter čajevca pa antiseptično. Dodan je tudi cimet, ki ga moški zaznavajo kot izjemno privlačen vonj; včasih pa so zanj celo verjeli, da deluje kot afrodiziak.« To vse se seveda bere kot s promocijskega letaka, a kaj, ko je vse preizkušeno res. S tem oljem, ki domuje na www.luxury-intimate.com, boste vama obema podarili prenekatero ljubezensko noč. Strastno priporočamo!

TEKST **PLAYBOY** FOTO **ARHIV PROIZVAJALCA**

PROMOCIJSKO SPOROČILO

ZIMA = UMAZAN TEPIH. PRI GLEDRINGU TO NE DRŽI!

Blato in sneg pozimi skorajda nevede vnašamo na avtomobilske tepihe, a jih nato le stežka odstranimo. Teh težav nimamo, če imamo najnovejše Gledringove tepihe.

Običajne gumijaste tepihe je težko očistiti, ne pa tudi Gledringovih. Kajti predpraznik te slovenske znamke ni le eleganten in atraktiven na pogled, ampak tudi funkcionalen. Vse linije so oblikovali tako, da je čiščenje enostavno, kajti umazanija se ne zadržuje v ostrih vogalih klasične kvadratne mreže. Poleg tega so pri Gledringu razvili tudi eko čistilo za suho čiščenje tepihov, tako da za čiščenje ne potrebujemo več dragocene pitne vode. Še več, izumili so tudi multifunkcijsko korito za prtljažnik, s katerim lahko zaščitite še zadnje avtomobilske sedeže in odbijač vozila. Kakovost gumi tepihov in inovacije v 70-letni tradiciji slovenskega podjetja Gledring niso ostale spregledane, podjetje Gledring je prejelo prestižno priznanje za kakovost in dizajn AutoBilda. V podjetju pravijo, da so na priznanje zelo ponosni, kot največji uspeh pa si štejejo zadovoljne in zveste uporabnike svojih izdelkov v več kot 50 državah po vsem svetu. Vizija podjetja ostaja nespremenjena, zvestim uporabnikom bodo tudi v prihodnje na voljo kakovostni in inovativni izdelki po meri vozila. Zdaj so Gledringovi tepihi, ki so sinonim za kakovost, prisotni že v vsakem četrtem evropskem vozilu, v podjetju pa stremijo še više!

GLED RING

PRIMOŽ ROGLIČ, AMBASADOR BLAGOVNE ZNAMKE ADRIA

Primož Roglič ima v enoletni uporabi najprestižnejši integrirani avtodom ADRIA SONIC, ki mu je v pomoč pri treningih ter ogledih najrazličnejših tras pred vsako zahtevnejšo dirko. S tem je Roglič eden pomembnejših ambassadorjev blagovne znamke Adria oziroma, kot piše tudi na avtodomu, »najboljši partner za vrhunske dosežke«.

Rogliču je **Sonja Gole, generalna direktorica Adrie Mobil**, iskreno čestitala za vse dosežke, zlasti za skupno 3. mesto na Giro d'Italia in seveda za zmago na Vuelti. Roglič je ob tej priložnosti spregovoril o svojih izkušnjah v kolesarstvu, ki si jih je nabral v zadnjih osmih letih, odkar vrti pedala. Poudaril je, da je poleg telesne priprave, v katero sodi reden vsakodnevni trening, zelo pomembna tudi prehrana, nad katero bdijo strokovnjaki v njegovi zdajšnji ekipi Jumbo-Visma. Vendar pa je na koncu najpomembnejša glava: »Razlika med kolesarji je le v tem, kako se lahko zmotiviraš in kam usmeriš misli. Sam vedno skušam odmisлити fizično bolečino in se vedno osredotočiti le na cilj – biti najboljši v danem trenutku, saj se zavedam, da trpljenje mine, rezultati pa ostanejo.«

Roglič se je spomnil tudi svojih začetkov v Kolesarskem klubu Adria Mobil, kjer je pridobil dragocene izkušnje in naredil pomembne korake v svet vrhunskega kolesarstva in bo, kot pravi, klubu vedno hvaležen za te izkušnje, ki so mu omogočile prodor na svetovno raven. Obenem je pohvalil tudi

organizacijo in izvedbo dirke Po Sloveniji, saj se tudi sam kot udeleženec največjih svetovnih dirk zaveda, kako velik in zahteven projekt je dirka Po Sloveniji. Slovenski kolesarski zvezdnik je z enoletno uporabo avtodoma **ADRIA SONIC** zelo zadovoljen in pravi: »To mi izredno veliko

pomeni, saj lahko s svojo družino, partnerko Loro in sinčkom Levom, med ogledi tras in dirkami nasploh dejansko stanujem v avtodomu in to je zame ena velika skrb manj. Poleg tega se lahko še bolj osredotočim na izvedbo samih dirk in upam, da bom dosegal tudi vrhunske rezultate.«

ŠPORTNO SRCE

CUPRA ATECA je sofisticiran terenec s športnim srcem. Združuje svetova, ki se sicer ne bi srečala.

Različne komponente se le redko združijo, da ustvarijo nekaj novega, nekaj legendarnega. Takšne kreacije pogosto premikajo meje mogočega. Pod vprašaj postijo zaznave in napovejo izjemno pustolovščino. Nova **CUPRA ATECA** je ena takšnih redkosti. Športnost, združena s prefinjenim dizajnom. Simbol moči in uravnoveženega nadzora.

Za vrhunske pospeške skrbi bencinski motor 2.0 TSI DSG 4Drive s kar 300 'konji' pod motornim pokrovom in štiri-kolesnim pogonom, da gume na velikih 19-palčnih kolesih ves čas zanesljivo grabijo asfalt. Zaradi pametnega pogona pa z oprijemom ni težav tudi v najekstremnejših okoliščinah. Z gumbom za izbiro voznih profilov *Drive Experience* imate na voljo kar šest voznih profilov: comfort (udobno), sport (športno), individual (po lastni meri), offroad (terenski), snow (za vožnjo po snegu) in ekskluziven profil cupra, ki zagotavlja neomejen vozni užitek, ko pohodite stopalko za plin do konca. No, to početje priporočamo le najbolj izkušenim voznikom, ki jim ni tuje športno sukanje volana. Elegantne, a dinamične linije z nekaj ostrine točno ponazarjajo pravi značaj avtomobila. Vsaka CUPRA je namenjena voznikom, ki zahtevajo več in niso pripravljeni na kompromise. Najsodobnejša tehnologija in materiali v notranjosti ji dajo športni pridih, ki se sklada z vožno dinamiko in udobjem v avtomobilu. Tudi cupra ateca zato ne skriva svojih motošportnih genov. Športni sedeži iz alkantere, sedeži iz pravega usnja ali školjkasti sedeži iz alkantere, volan s šivi bakrene barve in bakreni detajli na glavi prestavne ročice vam takoj povedo, da sedite v avtomobilu premijskega razreda. Zasnova avtomobila zagotavlja tako prostornost in udobje športnega terenca kot tudi njegovo zmogljivost. Gre za dinamičnost, kombinirano z mirnostjo. Divjost, združeno z obvladanostjo. Je več kot avtomobil. Je življenjski slog. Vse o avtomobilih CUPRA in o njihovi edinstveni zgodbi lahko preberete na www.cupraofficial.si.

Najnovejša tehnologija luči: serijski LED-žarometi z avtomatsko nastavitvijo svetlobnega snopa popolno osvetlujejo vse vaše poti.

Vrhunske zavore je priskrbel dirkaški specialist Brembo.

Akrapovičev izpuh pri izvedbi v omejeni seriji.

Udobni športni sedeži zagotavljajo varen oprijem.

Navigacija ali hitrost: 10,2-palčni LCD-zaslon prikaže vse podatke hkrati!

NOVICE

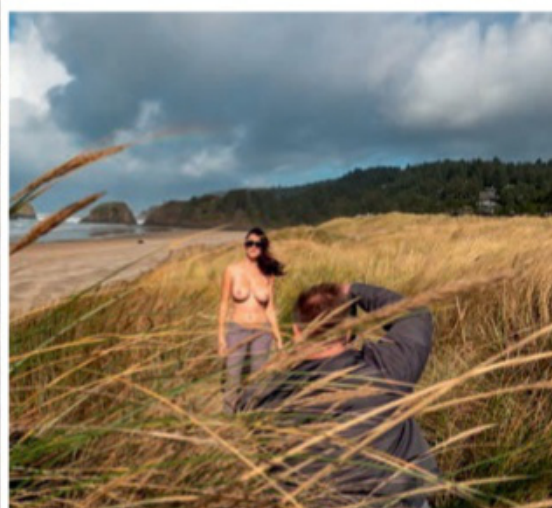
MANJA OSVOJILA ŠE ZDA

Leta 2014 se je **Manja Dobrilovič** v zgodovino slovenskega Playboya najprej zapisala kot prvo dekle, ki smo jo na fotografijah v Playboyu lahko občudovali v treh dimenzijah s 3D-naočniki, nato pa istega leta še kot Playboyevo dekle leta. Celjska lepotica je takrat ta eminentni dosežek izkoristila kot odskočno desko za veliko novih podvigov, ki so ji v teh preteklih petih letih krojili življenjsko pot. »Najpomembneje pa je, da se danes počutim izpopolnjena,« pravi Manja, ki se ji je letos ponudila še ena življenjska avantura. Iskan je bil izkušen model – in Manja je bila kot nalašč za to, da znova ovekoveči tudi našo naslovnico.

Fotograf **Doug Hill** je namreč **Aleša Bravničarja** povabil k sodelovanju v gozdni in z aktivnimi vulkani prepleteni Oregon v Združenih državah Amerike. Na grobih in neizprosnih obalah Pacifika se namreč skrivajo težko dostopni, a prečudoviti kotički, kjer so nastale pričujoče fotografije – v senci košatih sekvoj, na instagramejem priljubljeni plaži Cannon beach, celo na vulkanskih kraterjih v notranjosti te živopisne zvezne države. »Oregon me je popolnoma prevzel,« pravi Manja. »V spominu pa mi je najbolj ostala kar celotna slika tega neverjetnega potovanja, od priprav na prečudovite lokacije do notranje sreče, ki sem jo občutila, ko sem sodelovala pri ustvarjanju te fotografske zgodbe na drugem koncu sveta.«

Svojevrsten spomin je ekipa zabeležila tudi z obiskom samotarja Bruca, ki že 17 let živi v trupu boeinga 727-200, kupljenega za sto tisočakov od grške državne letalske družbe Olympic Airways. »Bruce nas je prijazno sprejel in se na koncu za spomin tudi slikal z mano,« se v smehu spominja Manja. »Ampak si je zamislil, da bi bil na fotografiji tako kot jaz – gol! In še preden sem lahko oporekala, je že sedel ob meni v Adamovem kostimu.«

Skočite na strani 40–47 in pogledajte, kakšne sadove je obrodila ekspedicija po ameriškem Oregonu.

TEKST **DARJO HRIB** FOTO **PLAYBOY**

barcaffé SINGLE PLANTATION

PREPOTOVALI SMO POL SVETA
IN IZBRALI PRAVO
PLANTAŽO.

Poskusite kavo prefinjeno
sladkega okusa, v katerem se
prepletajo arome praženih
orešchkov in medu.

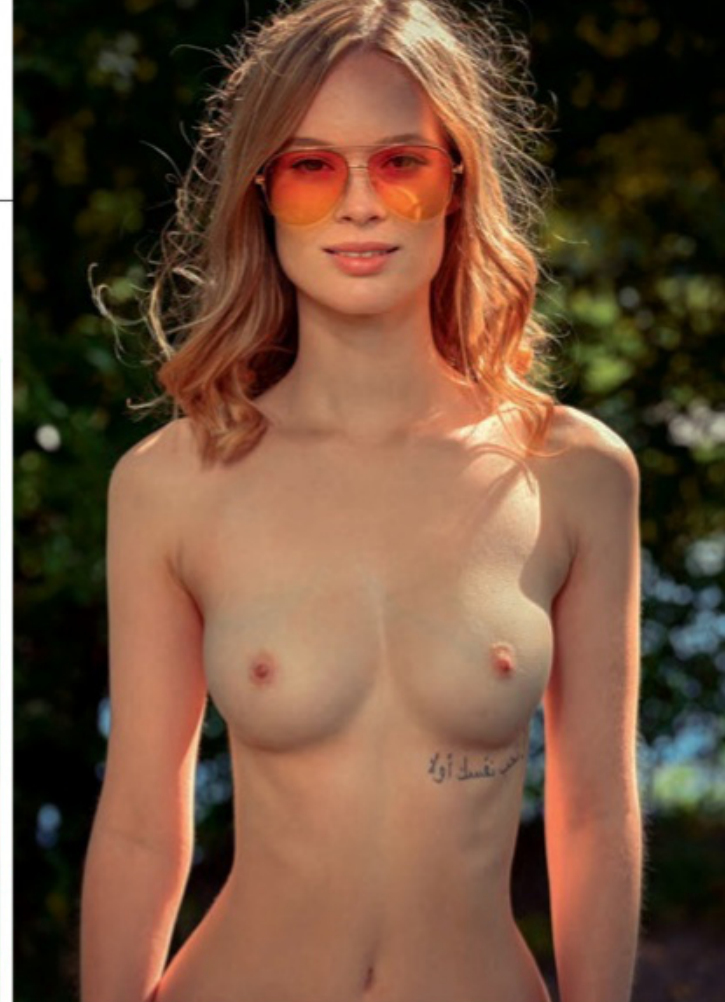
www.barcaffe.com

MONTE ALEGRE

NOVICE

MÜNCHENSKO ZAKULISJE

Bavarska lepotica **Julia Tippmann**, ki danes živi in dela v Münchnu, v času finalizacije naše in vaše revije pa se že sonči na svoji najljubši lokaciji, tajskem otoku Phi Phi, se je s fotografom **Alešem Bravničarjem** povezala prek Instagrama. »Videla sem njegova dela in popolnoma so me navdušila. Tako sva se začela pogovarjati o morebitnem sodelovanju.« Kmalu se je porodila ideja o fotozgodbi v Julijinem domačem okolju in zgodilo se je. Julija in Aleš sta se ravno v času evforije zaradi Oktoberfesta, ko je bil München do zadnjega kotička nabit s turisti, podala na nadvse divjo fotografsko avanturo. Cilj je bil namreč jasen: posneti fotografije na enem izmed dveh uradnih münchenških FKK-kotičkov, torej na levem bregu potoka Schwabinger Bach, ki leži sredi parka Englischer Garten (Angleški vrt), ter na zapuščenem tretjem tiru 'železniške postaje duhov' Olympiastadion, ki je bila zgrajena za poletne olimpijske igre leta 1972 in dokončno zaprta leta 1988. Julio lahko občudujete še na straneh 104–111.

NOVICE

V tajni službi Njenega veličanstva

Petdeset let. Dolga doba za slehernika, malenkost za največjega med tajnimi agenti. Toliko let je namreč minilo, odkar je **James Bond**, takrat v podobi Georga Lazenbyja, kraljici služil v kultnem filmu (hm, kateri Bond to ni?) *On Her Majesty's Secret Service*. **Omega** je del Bondove filmske zgodbe skoraj natančno polovico od omenjenih 50 let, saj si jo je agent 007 uradno prvič pripel v *Goldeneyu* leta 1995. Torej dovolj razlogov za posebno izdajo Omege ob 50-letnici Lazenbyjevega službovanja Njenemu veličanstvu.

OMEGA SEAMASTER DIVER 300M v novi bondovski podobi je polna agentovih simbolov: lakirana keramična številčnica z risano spiralo cevi in devetmilimetrsko kroglo na sredini (natančen premer prave!) ima pri dvanajstici oznako z izsekom Bondovega družinskega grba, ob strani jeklenega ohišja je ploščica iz 18-karatnega rumenega zlata z zaporedno številko ure, seveda s stilizirano Bondovo nič-nič-sedmico, ki vključuje njegovo pokalico. Sedmica s pištolico se vsakega 7. dne v mesecu pojavi tudi v datumskem okencu. Iz rumenega zlata so narejeni še kazalci in indeksi številčnice, tisti pri 10. uri pa ima skrito številko 50, ki jo lahko vidimo le v temi. V posebej za to priložnost narejeni črni leseni škatli so poleg ure na gumijastem pasu še dodatna jeklena zapestnica, orodje za zamenjavo pasu in poseben prenosni etui. Uro poganja Omege kaliber 8800, viden skozi stekleno dno z natisnjenim Bondovim družinskim grbom in geslom »Imamo ves čas tega sveta«. Če si želite nove Bondove spremljevalke, imate za akcijo manj kot ves čas sveta, saj je na voljo le 7007 tovrstnih časomerov. Za nekaj več kot 6007 evrov.

TEKST **BOJAN LEVIČ** FOTO **OMEGA**

ŽE 21. DOBRODELNA LICITACIJA BARIKOV VINAKOPER

V Pretorski palači v Kopru so decembra izvedli **dobrodelno dražbo** barik sodčkov **vinske kleti Vinakoper**. Kar 29 dražiteljev je izlicitiralo 32.850 evrov, ki jih bodo namenili pediatričnemu oddelku Splošne bolnišnice Izola.

Tokrat je **Boštjan Zidar**, glavni enolog kleti Vinakoper, izbral kar 12 vzorcev vin letnika 2019 in en vzorec vina letnika 2018. Dražitelji so degustirali sorte chardonnay, malvazijo, belo zvrst, refošk, merlot, shiraz, cabernet sauvignon in vzorec presenečenja. Tako kot od prve licitacije dalje je dražitelje k dobroti spodbujal Mitja Meršol, med dolgoletne podpornike te svojevrstne

dobrodelne akcije pa spadajo predvsem gostinci, gospodarstveniki in ostali poznavalci vin. Izključna cena za liter vina iz 225-litrskega barik sodčka je znašala 14 oziroma 16 evrov. Največje zanimanje in posledično najvišjo ceno sta dosegla sodček številka 9 in sodček številka 11. V prvem zori vino sorte shiraz, v drugem pa vino sorte cabernet sauvignon. Omenjeni vini sta dosegli ceno 31 evrov na liter. Vse od prve licitacije klet Vinakoper del izkupička namenja Pediatričnemu oddelku Splošne bolnišnice Izola. Z današnjo dražbo bo ta znesek višji za 32.850 evrov. **Borut Fakin**, direktor kleti Vinakoper, je predstavnikom Splošne bolnišnice Izola izročil ček v višini 19.800 evrov. To je dobrodelni izkupiček, ki ga je klet na svoj račun prejela v obdobju enega leta. Z današnjo licitacijo se je skupni znesek dosedanjih dražb povzpela na 403.150 evrov. Direktor kleti Vinakoper je v svojem govoru povedal: »V družbi Vinakoper se zavedamo, da lahko z dobrodelnimi dejanji pripomoremo k soustvarjanju boljšega jutri. Ponosni smo na do sedaj zbrani znesek in verjamem, da so v Splošni bolnišnici Izola zbrana sredstva odlično unovčili in tako so očitki nekaterih, češ da ni primerno, da alkohol podpira zdravstvo, povsem odveč. Dejstvo je, da je Vinakoper največja vinska klet na območju slovenske Istre in Splošna bolnišnica Izola največja zdravstvena ustanova. Več kot očitno lahko naša dejavnost pomaga pri zagotavljanju boljše zdravstvene oskrbe naših najmlajših, zato bomo s to prakso nadaljevali tudi v prihodnje.«

TEKST **PLAYBOY** FOTO **JAKA IVANČIČ**

NOVICE

ZVERINSKA RAKETA

Triumph je pripravil naslednika velikanskega ROCK-

ETA. Njegova druga generacija se je morala zaradi

ekoloških razlogov pred dvema letoma posloviti, tretja generaciji je zdaj na voljo v različicah R in GT, ki se med seboj razlikujeta po stopnji opremljenosti in komponentah, obema pa je skupen predvsem nov trivaljnik. Njegovo prostornino so s prejšnjih 2294 povečali 2458 kubikov, moč pa s 148 na spoštljivih 167 'konjev'. Še impresivnejši je podatek o največjem navoru, ki že pri 4000 vrtljajih doseže 221 njutonmetrov. **TRIUMPH ROCKET 3** je torej navorski rekorder v

kategoriji serijskih motociklov. V primerjavi s predhodnikom pa ni samo močnejši, ampak je tudi občutno lažji. Samo teža motorja so oklestili za dobrih 18 kilogramov, z vgradnjo enojne aluminijaste nihajke in novim okvirjem pa še dodatnih 22 kilogramov, tako da brez tekočin tehta malce manj kot 300 kilogramov. Zakaj bi človek vozil takšno zverino? Zato, ker ti vsaka vožnja z njo pričara nasmeš na obraz. Na voljo bo v prvih mesecih leta 2020.

TEKST **MATJAŽ TOMAŽIČ** FOTO **TRIUMPH**

GLED RING

GLED RING

GLASBA

KATERI ODMEV JE NAJBOLJ ZAZNAMOVAL PRETEKLO DESETLETJE?

Glasbo radi opredeljujemo po desetletjih in to, ki ga zapuščamo, je bilo nadvse dinamično.

Ženske na vrhu

Po statističnem preseku smo v drugo desetletje 21. stoletja vstopili z **Rihanno** (na fotki desno), saj bejba po prodajnih rezultatih daleč vodi pred vsemi drugimi. To je bila nemara kar napoved, saj nas je v tem desetletju glasbeno zibala pretežno ženska ustvarjalna energija. Uvodnih let si skorajda ne moremo zamisliti brez **Adele**. Njen drugi album *21* je že tako vročo zvezdnico eksplodiral v kulturni fenomen, globalni publiki pa v membrano zapisal večne hite, kot so *Rolling in the Deep*, *Set Fire to the Rain* in *Turning Tables*. Vse skupaj je leta 2015 zapečatila s še enim zadetkom v polno – tretjim albumom *25*, na katerem je večni hit *Hello*. Ob njej so se na pop sceni dodobra zasidrale še tri izjemne glasbene supernove. **Taylor Swift**, ki je domala ves čas dominirala nekje pri vrhu pop piramide, je uspelo v dobi polarizacije delovati kot povezovalni člen med novodobniki in zapriseženimi nostalgiki, ki trdijo, da morajo vsi glasbeniki pisati svoje pesmi in igrati na kitaro. Pa **Nicki Minaj**, ki je zmogla s premetenimi sodelovanji preseči raperski žanr in na zadnje čase tako zelo politično korektnem MTV-ju brez slabe vesti zatresti svojo sočno, napeto zadnjico. Pa seveda še **Lady Gaga**, ki je s provokativno formo v bobnečem slogu zajadrila v preteklo desetletje z armado

strastno predanih oboževalcev za petami.

TEKST **DARJO HRIB**

Dobili smo *Born This Way*, himno vseh, ki malce štrlimo iz pričakovanih standardov, kmalu zatem pa nenaden preobrat v drugačno, bolj realno, bolj naravno, a še toliko bolj iskreno Gaga, ki je z vlogo v filmu pokazala, da resnično lahko dela čisto vse. Prav posebno pot pa si je v tem desetletju utrla **Beyonce**, ko je leta 2013 predstavila svoj 'vizualni' album *Beyonce*. Odmik od ugajanja množicam v udarnejše hiphoper-ske stroge lirične napeve je navdušil tako poslušalce kot kritike. Leta 2016 je z albu-

mom *Lemonade* sledilo impozantno nadaljevanje tega novega Beyonce zvoka; na njem je med drugim žgal tudi singel *Freedom* v družbi Kendricka Lemarja.

Kendrick Lamar

Prodajno sta med moškimi sicer dominirala **Drake** in **Ed Sheeran**, z **Justinom Bieberjem** zelo blizu predvsem od leta 2015, ko je ponudil fantastičen pop izdelek

Purpose (singli *What Do You Mean*, *Sorry* in *Love Yourself* si zaslužijo svoje mesto v pop zgodovini), a osrednjo glasbeno sceno, podobno kot Beyonce, je prav posebno zaznamoval **Kendrick Lamar** (zgoraj). Njegovi komadi, zgovorni in provokativni, obenem pa še vedno pretočni za množice, so definirali umetnost s pomenom, ki pa je še vedno pop. Tradicijo žanra je spojil z modernimi smernicami in dokazal, da v času, ko industrija narekuje zgolj potrošniške hite, sporočilo lahko še vedno preživi.

Instant senzacije

Minulo desetletje nas je naučilo, da internet lahko tudi v glasbi povzroči nepričakovane preobrate. Ko se poklopijo vsi algoritmi, morajo včasih tudi največji stopiti

stran, da vrhove lestvic, četudi le za kratek čas, prevzame nekaj čisto drugega. Poleti 2012 je tako vse glasbene kanale obsedel korejski pop hit *Gangnam Style*, ki ima na izteku desetletja na YouTubeu blizu 3,5 milijarde ogledov. Kako nenavadno deluje internet je kmalu zatem pokazala obsesija s snovanjem lastnih posnetkov na glasbeno spremljavo skladbe *Harlem Shake* ameriškega didžeja **Baaurja**, vrhunec pa smo vsekakor doživeli leta 2017, ko je vse poznane rekorde podrl **Luis Fonzi** z latino zibanico *Despacito*, ki ima danes na YouTubeu več kot 6,5 milijarde ogledov.

Glasba kot meme

V zadnjih letih preminulega desetletja je sceno prevzel trap, kjer so glavni **Drake**, **Cardie B**, **Post Malone** in recimo **Lil Pump**, in zdi se, da je glasba dobila še eno vlogo. Kot spremni jezik nove generacije, ki tvori sporočila kar z izseki in elementi iz teh in onih pop kulturnih trendov. Sodobni krojači teh trendov v glasbi pa znajo tvoriti prav takšne vsebine, ki odlično ležejo na komunikacijski kod teh digitalnih domorodcev. In tako glasba preteklega desetletja v novo desetletje vstopa tudi kot spremljava velikim spremembam, ki jih živimo. ■

FOTO **SAVAGE X FENTY VIA BESTIMAGE/BESTIMAGE/PROFIMEDIA, DANIEL GARZON HERAZO/ZUMA PRESS/PROFIMEDIA**

Sunrose 7

Nov butični hotel v Bohinju, samo za odrasle s temo digital detox, brez televizij ali telefonov in drugih digitalnih multimedijskih pripomočkov

- butični hotel in kavarna samo za odrasle (18+)
- 18 dizajnerskih sob
- hotel z najdaljšo tradicijo v Bohinju vse od leta 1890
- koncept Digital Detox
- vinska klet in klub z izborom žganih pijač
- razkošen vrt na nabrežju

SUNROSE 7

Boutique hideaway

-1890-

www.sunrose7.com

Instagram: @sunroseseven

Rezervacija: 031 777 727, welcome@sunrose7.com

Končno spet PRAVI RITCHIE

Guy Ritchie naredi film Guya Ritchieja? Prodano!

Guy Ritchie

Radi slavimo, kadar režiserji stopijo iz okvirov znanega, kadar zapustijo cono udobja in poskusijo kaj novega. Presenetljivega. To, kar je, recimo, s komedijo *Nož v hrbet* naredil Rian Johnson, in to, kar še nikoli ni naredil Michael Bay. Ko pa je govor o 51-letnem britanskem režiserju, ki nas je blagoslovil s čudovitostmi, kot sta bili *Morilci*, *tatovi in dve nabriti šibrovki* (*Lock, Stock and Two Smoking Barrels*) ter *Pljuni in jo stisni* (*Snatch*), pa je verjetno najboljša novica prav to, da se Guy Ritchie po letih tavanja zunaj znanih okvirov vrača v svojo cono udobja. Že ob prvem napovedniku za akcijski romp *Gospodje* (*The Gentlemen*), ki smo si ga pogledali z igrivim navdušenjem, smo si na koncu pomenljivo meli roke in tuhtali – kako odštekan bo Ritchiejev novi film? Zadnja leta je Guy Ritchie počel zelo raznolike stvari. Posnel je dva dela za nas odlične interpretacije *Sherlocka Holmesa*,

TEKST **DARJO HRIB**

kjer je v naslovni vlogi navdušil Robert Downey Jr., a širši nabor ameriške kritiške srenje se z nami ne strinja, češ da se Ritchiejev slog ne sklada najbolje z legendarnim detektivom. Sledila je ekskurzija v fantazijske vode, po svoje je sestavil zgodbo o Arturjevem meču. Kritiki spet niso bili veseli. Ritchiejevi tipični režiserški elementi upočasnjevanja posnetka, pavza-in-akcija in tista znana narativna akcijska konfiguracija, zdaj kar na silo vstavljena v čarobni svet kralja Arturja in plemenitega viteštva? Kakšna blasfemija! Nekoliko bolje so se potem kritiki le odzvali na njegovo nedavno posodobitev Disneyjevega *Aladina*, najbrž tudi zaradi inovativnega podviga, da je v vlogi modrega duha ugodno krmaril sicer precej specifičnega Willa Smitha. Guy Ritchie zadnja leta vsekakor ni dremal na rezultatih svojih zgodnjih uspešnic, prav tako ga ni uspavalo to, da se je kolikor toli-

FOTO PROFIMEDIA FOTO SUPPLIED BY LMK/LANDMARK/PROFIMEDIA, SPLASHNEWS.COM/SPLASH/PROFIMEDIA, STX FILMS/BACKGRID/BACKGRID UK/PROFIMEDIA

FILM

Matthew McConaughey

Michelle Dockery

V ozadju med vrati je Hugh Grant.

ko ugodno izmuznil iz zanj ustvarjalno nadvse uničevalnega odnosa z Madonno. A z malce refleksije se zdi, da je delal izključno filme po naročilu. Poglejte še enkrat naslove – *Sherlock Holmes*, *Kralj Arthur: Legenda o meču*, *Aladin*. Vsak od teh naslovov je presenetil predvsem s tem, da ga je z režijskega stolčka vodil Guy Ritchie. Ker to niso filmi Guya Ritchieja. Za nujno potrebno rekaliibracijo se je zato Ritchie zdaj vrnil tja, kjer sije najsvetleje. H koreninam. K žanru, ki ga je pravzaprav ustvaril sam. *Gospodje* je film Guya Ritchieja. In je vse jasno. Akcijski triler, ki je posnet tako, kot ga lahko posname samo on. Že promocijski plakat jasno namiguje, da bomo gledali to, kar on zna narediti najbolje. Šest dedcev in ena seksi bejba s teatralnimi pozami vabijo v svet, za katerega vemo, da v njem ni nobenih pravil. Čisto spredaj stoji Matthew McConaughey kot Mickey Pearson. Jebeni Matthew McConaughey! Mojster intenzivnih občutkov, mojster drame, destilirani džek. Ob njem Charlie Hunnam, Henry Goldin, Jeremy Strong in celo Colin Farrell,

ki tokrat govori z gajstnim irskim naglasom. Kar je naravnost čarobno. Za konec pa še – Hugh Grant. On še lahko dobi kakšno vlogo, sploh še, če je tako vrhunsko dodelan, da v bistvu sploh ne veš, da je Hugh Grant. Guy Ritchie nedvomno ima jajca, da si v zasedbo navleče enega najbolj problematičnih igralcev. Kontrapunkt tej testosteronski bombi je Michelle Dockery, angleška igralka,

GUY RITCHIE ZADNJA LETA VSEKAKOR NI DREMAL NA REZULTATIH SVOJIH ZGODNJIH USPEŠNIC.

ki se je dobršen del preteklega desetletja sukala po seriji *Downton Abbey* in nas prepričevala, da je v bistvu lahko le ljubka aristokratska deklica. Potem pa je Guy Ritchie odkril njeno drugo plat. V *Gospodih* temnolasa Michelle v strupeno visokih Louboutinovih petkah in z ostrim značjem brez večjih težav ohranja svoje mesto sredi neizprosne, brutalne svete marihuanskega imperija Mickeyja Pearsona, ki se je razrasel sredi Londona. Ko se Mickey odloči ta imperij prodati, se sprožijo strategije, taktike, podkupovanja in izsiljevanja. Začne se krvava bitka, v upanju, da pretencioznemu Američanu, ki se je tako zavidljivo ugnezdil v londonskem podzemlju, ta lukrativni biznis izmaknejo, še preden se bo zavedel, kaj se plete. Rezultat? Prefinjen preplet manipulacije, nasilja in pikrih dialogov, seveda. Pred nekaj leti so Guya Ritchieja kot režiserja odslovili pri akcijski pustolovščini *Kingsman*. In Ritchie je očitno rekel prav, bom pa naredil svojega *Kingsmana*. Z McConaugheyjem in marihuanom, kakopak. ■

Decembrski utrinki

Obdarujte svoje najbližje in sebe! Sodelujte v posebni rubriki Decembrski utrinki in morda se bodo naša božično-novoletna darilca znašla prav pod vašim drevescem.

Več na www.metropolitan.si/decembrski-utrinki/

NAPOVEDNIK

Božični Magnifico

Kdo: Magnifico Kdaj: 25. decembra Kje: Dvorana Stožice, Ljubljana

»Letošnji koncert bo poskrbel za duhovno rast, boljši jutri in odpiranje čaker.« Magnifico napoveduje svoj tradicionalni božični koncert v Stožicah. Letošnji bo že 15. po vrsti, prvega pa je na željo Smiljana Krežeta izpeljal v Mariboru, se potem preselil v Cvetličarno, tokrat pa bo tretjič v Stožicah. Lanska iteracija je bila razprodala v rekordnem času. Tudi zato, ker ljudje zdaj že dobro vedo, da je z Magnificom na odru vedno odlična

TEKST **DARJO HRIB**

žurka. Kolizija njegovih večnih uspešnic z utečeno disko-šlagersko teatralnostjo zvesto izpiljenega glasbenega in modnega sloga narokuje evforično doživetje, sploh ko začnejo odmevati zimzelenci – od sezoni primerne *In ko enkrat bom umrl* in *24.000 baci* prek ušesnih črvičkov, kot sta *Hir aj kam, hir aj go* ali *Giv mi mani*, vse do modernejših nujnosti, kot sta na primer *Cici Mici* in *Tivoli*. Čeprav so že komadi sami, začinjeni z reprezentativno držo tega unikuma med glasbeniki, vir neskončne zabave, nasmehov in prepuščanja zibanju bokov, pa Magnifico često obogati ta svoj velikanski koncert še z različnimi glasbenimi prijatelji, da je fešta res do jaja, no, da ima kohones. To, da koncert bo, zdaj zagotovo že veste, ker gigantski, artistično dodelani džumbo plakati opominjajo na ta dogodek že od konca poletja, če pa se čisto slučajno še kar borite s kakšnimi izgovori, preprosto pomislite, kaj boljšega lahko zapečete v svoj spomin na ta velikanski praznik!? Kdo vam ga lahko popestri nepozabneje kot večni Magnifico? Naredite si uslugo in si vstopnico za ta spektakel čim prej potisnite pod smrečico.

ALBUM NA OBZORJU

Da, kmalu se nam obeta čisto nov Magnificov album. Poleti nas je doletela skladba *Pegica* (vsekakor si jo pred koncertom zavrtite na YouTube), ki napoveduje, da bo album *Charlatan de Balkan* kmalu dobil naslednika. Menda spomladi, ker takrat se pač rojevajo čudovite stvari. Magnifico je ob predstavitvi skladbe *Pegica* še namignil, da album ne bo zelo provokativen, ampak nežneje obravnaval konec sveta. Se že smejite? Brez skrbi, tudi plesali boste, saj bo Magnifico melodično ostal zvest plesni glasbi in poskočnim ritmom. Kaj vse nas še čaka na novem albumu, bo maestro balkanskega šlagerja menda razkril na božičnem koncertu.

NOVODOBNI KOMET

Kdo: The Comet is Coming

Kdaj: 12. februarja

Kje: Kino Šiška, Ljubljana

Londonski trio, ki nonšalantno prestopa meje nešteti žanrov, od nu džeza in fanka roka do psihadeličnega roka in celo elektronike, je relativna noviteta na svetovnih in festivalskih odrih. Izoblikovali so se leta 2013 in nato čez tri leta resno zaorali med širše občinstvo s prvim albumom *Channel the Spirits*. Zdaj so utečeni, na odru poskočni in živahni, predstavili pa bodo svoj aktualni album *The Afterlife*.

GLASBENI UPOR

Kaj: AntiValentinovo (Elevators, Let 3, Paraf, Niet)

Kdaj: 12. in 13. februarja

Kje: Cvetličarna, Ljubljana

Že drugič se bodo kolektivno upirali valentinovemu, po principu, ki so ga Let 3 leta 2016 zasnovali v Zagrebu. In ker to zahteva predanost, se bodo upirali kar dva dni zapored. Prvi dan bodo oder Cvetličarne zavzeli Let 3 in slovenski funkrockerji Elevators, drugi dan pa bodo žarometi pripadli reškim pankerjem Paraf in domačim pank legendam Niet. A to ni vse – pridejo tudi drugi glasbeni gostje, ki pa še niso razkriti.

PARNA ROMANTIKA

Kdo: Parni valjak

Kdaj: 14. februarja

Kje: Rdeča dvorana, Velenje

Hrvaški valjarji, ki se po odrih bivše soc. federativne republike rolajo že od sredine sedemdesetih, še kar pridno žgejo. V Sloveniji so že lep čas del redne glasbene ponudbe v živo, na dan zaljublencev pa bodo s svojimi večnimi hiti negovali štajerske oboževalce. Ker že 15 let studijsko ne obratujejo, ampak le koncertirajo, boste lahko brez problema peli z njimi tudi, če ste vmes kakšen koncert izpustili.

FOTO **MARKO DELBELLO OCEPEK**

NOVA TELEVIZIJSKA NADALJEVANKA

RTV
SLO

JEZERO

po romanu Tadeja Goloba

Prvič na sporedu v **nedeljo, 22. 12. 2019, ob 20.00** na TV SLO 1.

Zvočno knjigo Jezero, posneto na Radiu Slovenija,
poiščite na <http://bit.ly/2XfA5HU> ali na

MANJA DOBRILLOVIČ

Manja in Oregon

Na grobih in neizprosni obalah Pacifika se skrivajo težko dostopni, a prečudoviti kotički, kjer so nastale pričujoče fotografije z Manjo Dobrilovič – v senci košatih sekvoj, na instagramerjem priljubljeni plaži Cannon beach, celo na vulkanskih kraterjih v notranjosti te živopisne zvezne države. Več o Manji in fotografiranju preberite na strani 28.

FOTO **DOUG HILL/WWW.DEHILLPHOTOGRAPHY.COM** TEKST **DARJO HRIB**

KREATIVNI DIREKTOR **ALEŠ BRAVNIČAR** STILIRANJE **DARBY MCCUE**

Posebna zahvala: www.AirplaneHome.com za Boeing 727-200 in Johnu Neilsonu za generatorje. Posneto v ZDA jeseni 2019 za Playboy Slovenija.

**PLAYBOYEV
INTERVJU:**

PRIMOŽ ROGLIČ

Iskren pogovor s 30-letno letečo puščico iz Zasavja, ki mu domačini že nekaj časa pravijo Rogla the king, tudi levji kralj. Upravičeno, saj je svojo sedmo profesionalno sezono letos končal kot najboljši kolesar na svetu.

Svetovni zvezdnik, doma iz Strahovelj, se je rodil 29. oktobra 1989 v Trbovljah in je bil, kot pravi na svoji uradni spletni strani www.primozroglic.com, »vse življenje bolj kot ne zapisan smučarskim skokom«, ki jih je začel trenirati v nižjih razredih osnovne šole. Nato je obiskoval srednjo ekonomsko šolo v Kranju, kjer je bil druga generacija športnega razreda, tako da je tam seveda skakal. Potem se je vpisal na Fakulteto za organizacijske vede, »kjer me diploma še čaka (sad face)«. Leta 2006 smo v Kranju na mladinskem svetovnem prvenstvu v smučarskih skokih osvojili srebrno medaljo, leto kasneje v Italiji pa postali mladinski svetovni prvaki. Isto leto sem osvojil dve

zmagi v kontinentalnem pokalu, na domači Planici in v ameriškem Westbyju.« Potem je na uradnem treningu na planiški velikanki leta 2007 hudo padel, a je pozneje dejal, da »to ni bil prelomen trenutek, ampak le ena izmed izkušenj v karieri«. Osebni rekord, ki ga ima iz Planice, znaša 185 metrov. »Zares sem nehal skakati šele leta 2012, ko sem že rekreativno skakal po kolesarskih vzponih. Kolesarstvo me je pritegnilo skozi duatlon – v bistvu me je živciralo; tekel sem dobro, a vozil sem s kolesom z 'ravno balanco' – razjezilo me je, ker mi ni šlo in podrezalo, ker je bilo težko.« Kot je Delu zapisal Vito Divac, je Primož

v pozni jeseni 2011 22-leten poklical sedanjega slovenskega kolesarskega selektorja Andreja Hauptmana in mu dejal, da bi se rad preizkusil v kolesarstvu. Nato mu je čez dva meseca javil, da je prodal svoj motor in si kupil specialko. Že na prvem gorskem treningu je bil enakovreden mladim šolanim kolesarjem Roga, med katerimi je bil tudi Jan Polanc, kasnejši zmagovalec etape Gira. Eno leto je zmagoval na rekreativnih dirkah, nato je leta 2013 prišel v novomeško Adrio Mobil, kjer so zanj skrbeli direktor kluba Bogdan Fink, tekmovalno pa karizmatični športni direktor in trener Milan Eržen ter trener Boštjan

TEKST **BORUT OMERZEL**

»Zvezdnštvo gor ali dol, zame je še vse kar isto. Toliko, kolikor delaš, toliko si dober. Kolikor pritisneš, tako hitro greš.«

»A na dirkah ne uporabljam vedno pulzmetra in tudi ne power metra. Zato ne, ker meni to čisto nič ne pomeni. Dirka je dirka, če želiš zmagati, moraš iti hitreje.«

»Seveda, definitivno. Svet stoji na ženskah. Ona je res moja največja podpora. Brez nje vsega tega ne bi bilo mogoče peljati tako, kakor se pelje.«

FOTO **ALEKSANDRA SAŠA PRELESNIK, DARIO BELINGHERI/AFP/PROFIMEDIA, BETTINI ROBERTO/AFP/PROFIMEDIA, JURIJ KODRUN/M24 SALOMON/PROFIMEDIA**

PLAYBOYEV INTERVJU

Mervar. Od tam se je leta 2016 »premaknil v nizozemski LottoNL Jumbo, kjer ostajam še danes. Klub se je v sezoni 2019 imenuje Team Jumbo-Visma. Balanca ni več čisto ravna, moje noge so veliko bolj kolesarske kot skakalske, nabralo pa se je že tudi nekaj zmag. Vesel sem tudi, da sem si septembra 2017 na svetovnem prvenstvu v Bergnu priboril srebrno medaljo v vožnji na čas.« Vse drugo je danes zgodovina.

In ta zgodovina do danes šteje 35 zmag med profesionalci. Prvo zmago v karieri je osvojil na dirki po Azerbajdžanu 8. maja 2014. Na spletni strani Adria Mobila so takrat zapisali: »Nekdanji smučarski skakalec, ki je na včerajšnji etapi zaradi vetra in neizkušenosti krvavi pot potil, je danes zmagal v slogu največjih kolesarskih zvezd.« Druga zmaga je sledila istega leta, ko je na zadnji avgustovski dan zmagal na dirki Hrvaška-Slovenija. Leta 2015 je sledil njegov veliki preboj, saj je najprej 10. maja zmagal v skupnem seštevku etapne dirke po Azerbajdžanu, nato pa je 21. junija postal skupni zmagovalec 22. dirke Po Sloveniji. To je bilo dovolj za preskok na višjo raven, za prestop iz kontinentalne v world tour ekipo Lotto-Jumbo, kar so urbi et orbi v Novem mestu objavili 12. oktobra. »Vedeli

smo, da je Primož nekaj posebnega in to so zdaj začutili tudi Nizozemci. Seveda nam ni vseeno, da nas zapušča tak kolesarski potencial, po drugi strani pa upamo in se že zdaj veselimo, da ga bomo lahko spremljali na njegovi poti navzgor,« je takrat poudaril direktor KK Adrie Mobil Bogdan Fink, ki je skupaj s trenerjem Mervarjem zaželel Primožu srečno in uspešno nadaljevanje kariere, kajti, kot je poudaril Mervar: »Primož je nekoliko poseben, kar je karakтерна lastnost in tudi odlika največjih športnikov, je pa hkrati izjemno učljiv in zna poslušati. Zato je tudi dober timski igralec, kar na koncu da najboljše rezultate, kot je ravno letos tudi dokazal. Zato upamo, da mu bo tudi na tujem uspelo, in se že zdaj veselimo, da ga bomo videli, gledali in spodbujali tudi na velikih dirkah svetovne serije.«

Potem se je Rogla leta 2016 za Borutom Božičem na Vuelti, Luko Mezgecem in Janom Polancem na Giru z zmago na Giru (kronometer) vpisal med slovenske zmagovalce etap na treh največjih etapnih dirkah. Leta 2017 je sredi februarja zmagal na eni od uvodnih dirk, na dirki po portugalski pokrajini Algarve, nato pa zablestel z zmago v kraljevski 17. etapi Tour de Francea. Septembra je nato postal svetovni podprvak v kraljevski disciplini kolesarstva, v kronometru, zaostal je samo za svetovnim prvakom Tomom Dumoulinom, tretji je bil Chris Froom. Sezono 2018 je začel aprila z zmago na enotedenski dirki po Baskiji, nato pa slavil še na etapnih dirah po Normandiji in Po Sloveniji, kar je

Če bo tudi fortuna na njegovi strani, je svetí kolesarski svetí gral lahko njegov.

nato nadgradil z zmago v kraljevski 19. etapi Toura in izjemnim četrtem mestom v skupnem seštevku. Sledila je zgodovinska sezona 2019, zgodovinska tako za slovensko kolesarstvo kot za samega Primoža. Slovenski kolesarji so v njej osvojili 34 zmag, od tega 20 na dirkah svetovne serije – od tega jih je 13 Primoževih. On je bil vrhunski vse od februarja do konca oktobra. Spomladi je najprej zmagal na treh enotedenskih dirkah, po Združenih arabskih emiratih, od Tirenškega do Jadranskega morja, kjer je Adama Yatesa v skupnem seštevku dramatično premagal le za eno sekundo, in še po Romandiji. Sledil je nastop na Giru d'Italia, kjer je štartal kot prvi favorit, prvih šest etap je nosil rožnato majico, osvojil dve etapni zmagi in dirko končal na izjemnem 3. mestu. To je bila prva uvrstitev slovenskega kolesarja na

oder za zmagovalce na enem od grand tourov! Nato je slavil doma skupaj z življenjsko sopotnico Loro Klinc, s katero je v zvezi prav od začetka svoje profesionalne kariere – dobila sta sina Leva. Na dirko po Španiji se je 24. avgusta vrnil levovsko spočit in pripravljen ter je 15. septembra zmagoslavno prikolesaril v Madrid. Z nizozemsko ekipo Jumbo-Visma je med drugim dnevom premora na španskem krogu v Burgosu podaljšal pogodbo do konca sezone 2023, in sicer naj bi na sezono zaslužil tri milijone evrov. Sledilo je svetovno prvenstvo v mokrem in mrzlem Yorkshiru, ki pa mu ni bilo pisano na kožo. Na posamični vožnji na čas je bil 12., cestne dirke ni končal, a je poskusil

z begom, med katerim pa je že bil v mislih na italijanskih jesenskih klasikah.

Z razlogom. Na začetku oktobra je namreč suvereno osvojil dve, Giro dell' Emilia in Tre Valli Varesine.

Z apetiti po zmagi je odšel tudi na zgodovinsko klasiko odpadlega listja, kot pravijo dirki po Lombardiji, a so na zadnji zgodovinski klasiki v sezoni »vsi najboljši nekako dirkali proti meni, da jaz ne bi zmagal«, tako da je bil na koncu sedmi, iz česar pa se je, kot pravi, spet nekaj naučil. Ko je bilo že rečeno, da je zanj sezone konec, se je udeležil še kronometra narodov v francoskem Les Herbiersu in osvojil tretje

mesto, zatem pa še kriterija Saitama na Japonskem, kjer je bil prav tako tretji. Sezono je končal na 1. mestu svetovne lestvice s 4705 točkami; v letu 2019 prav tako izjemni Francoz Julian Alaphilippe jih ima na drugem mestu 3472. Leto 2020? Kot boste prebrali, na začetku novembra še ni želel povedati nič določenega, smo pa le nekaj ur, preden je šla revija v tisk, v Gazzetti dello Sport zasledili, da bo Tom Dumoulin leta 2020 tekmoval na Giru, Roglič pa na Touru. Gazzetta tudi piše, da je Slovenec nesporna številka ena v moštvu. Če bo tudi fortuna na Rogličevi strani, smo prepričani, da je tudi svetí kolesarski svetí gral lahko njegov. Na intervju se je v prvih dneh novembra, nekaj dni po svojem 30. rojstnem dnevu, v meglenem deževnem dnevu na dogovorjeni kraj pripeljal z gorskim kolesom.

PLAYBOYEV INTERVJU

PB: Kaj počne Primož Roglič na začetku novembra?

ROGLIČ: Ja, nič kaj. Dobro, danes sem šel teč. Sicer pa delam tiste stvari, ki jih med sezono po navadi ne morem. Vse ravno kontra, da lahko potem veliko časa zdržim na kolesu.

PB: Lansko sezono, izjemno leto 2019, ste začeli februarja, zato se priprave za naslednjo najbrž bližajo.

ROGLIČ: Prve bodo 11. decembra.

Od tam bo šlo na polno. Je pa treba začeti že prej, saj se sezona lahko začne že januarja, in če začneš že v Avstraliji ...

PB: Pa ne, da boste šli v Avstralijo?

ROGLIČ: Ne, ne, začel bom februarja. Verjetno nekako tako kot lani. No, saj lahko vedno voziš in tekmuješ, ni pa tako lušno tekmovati, če nisi fit.

PB: Je vaš načrt tekmovalj že narejen?

ROGLIČ: Ne, ni še. Po prvih pripravah, ki bodo potekale med špansko Girono in sredozemsko obalo, se bomo vsi skupaj usedli in načrtali cilje oziroma plan dirk za naslednje leto.

PB: Kaj pa višinske priprave?

ROGLIČ: Na višinske grem februarja, tako kot že zadnji dve leti, na Tenerife. Lani je bilo tam res odlično, tudi zaradi vremena. Dva, tri tedne ni bilo dežja. No, pred dvema letoma je bil pa sneg. No, načeloma je tam vedno dobro, a nad 2000 metri je seveda kdaj lahko tudi slabše vreme.

PB: Vas bo vaša Lora na pripravah spremljala ali bo čez zimo ostala doma?

ROGLIČ: Načeloma bo doma. Od štarta je bila včasih zraven na teh višinskih pripravah kakšen teden.

PB: Zdaj mora vaš sin Lev še malo zrasti ...

ROGLIČ: Verjetno, da res. Bomo videli. Za njiju dva itak tam takrat ni tako fino, ni bogve kaj početi, ker mi smo itak po cele dneve na kolesih.

PB: Kako pa potekajo priprave?

ROGLIČ: Odvisno od programa je lahko en trening ali pa sta dva. Približno po pet ur na dan, občasno tudi sedem, osem. Sicer pa bom začel trenirati po 15. novembru in

prvi teden ne bom že takoj na kolesu 20 ali 30 ur. Prvi teden 10 ur, nato 15. No, saj se zelo hitro pride v formo, še hitreje pa si izven nje. Tudi jaz se nisem zdaj sposoben uvesti na kolo in odpeljati 100 ali 150 kilometrov, začeti moram postopoma. Najprej eno urico, nato dve, tri, da se počasi stopnjuje.

PB: Preden ste leta 2013 kot profesionalce prišli v Novo mesto v Adrio Mobil, ste leta 2012 naredili test pri dr. Miliću ...

ROGLIČ: Pri Radoju, ja, na Fakulteti za šport, mi je pa do tja pomagal Mirko Tuš.

PB: Dr. Milić je takrat rekel, da ste pravi kolesarski stroj. Brez specialnega treninga

vam je nameril porabo kisika (VO_2 max) 81,6 in nadpovprečno gibalno učinkovitost (7,18 W/kg). Kako je danes, se je to razmerje kaj spremenilo?

ROGLIČ: Ja, definitivno, vse te številke so zagotovo veliko boljše. Glede na to, da do takrat sploh nisem nikoli vozil kolesa, je bilo kar presenetljivo.

PB: Imate na dirkah merilec moči in srčnega utripa?

ROGLIČ: Načeloma. A na dirkah ne uporabljam vedno pulzmetra in tudi ne power metra. Zato ne, ker meni to čisto nič ne pomeni. Dirka je dirka, če želiš zmagati, moraš iti hitreje. Vseeno je, kakšne številke kažejo naprave.

PB: Ali čutite, kdaj greste v rdeče območje?

ROGLIČ: Ja, itak.

PB: Na primer, na letošnjem svetovnem prvenstvu se je Nizozemec van del Poel, favorit v ubežni četverici, 12,7 kilometra pred ciljem zabil v zid. Nenadoma ga je odrezalo. Vas še nisem videl v takšni situaciji.

ROGLIČ: To je odvisno od velikega števila dejavnikov. Van del Poela je na svetovnem prvenstvu definitivno odrezalo zato, ker mu je zmanjkalo energije. Seveda, bolj ko greš v rdeče območje, tem večja je poraba energije. Poleg tega je bilo tam zelo zelo specifično, zelo hladno, in on je zmrzoval že šest ur. V takšnih razmerah je zelo težko s hrano

zadostno nadomeščati energijo. Je pa tako, da če se mi taka stvar zgodi, sem zanj odgovoren sam. Zame je nedopustno, da bi se mi to zgodilo.

Da bi ostal brez energije.

Se mi ne sme. Sigurno lahko ostanem brez moči za zmago, a da bi bil povsem na koncu, čisto brez energije, to pa ne.

PB: Kakšna pa je bila vaša taktika na tem svetovnem prvenstvu? Že kmalu po štartu ste napadli. Je bilo to zaradi mraza?

ROGLIČ: Ja, to je bila taktika preživetja. To je bila edina možna stvar, ki sem jo lahko naredil. Že po 50 kilometrih me je zeblo in mi je bilo sitno v pobegu, najraje bi šel že domov. V glavi pa sem imel to, da želim zmagati še kakšno dirko v Italiji, zato mi ni bilo všeč, da bi se iz Anglije vrnil domov bolan. So pa 'znalci'

po Vuelti rekli, da zdaj bo pa zmagal vse. Ampak na tem svetovnem prvenstvu ni bilo zame nič primerne za zmago, ne kronometer ne cestna dirka, daleč od tega.

PB: Si na dirkah, sploh na tritedenski, med seboj znotraj ekipe izmenjujete hrano, če je komu zmanjka?

ROGLIČ: Lahko si jo, seveda. Si pa, kot sem že rekel, odgovoren sam zase. A če na štartu s seboj vzameš hrano, potem pa je pred tabo 20 kilometrov klanca, zakaj bi nosil s sabo pol kilograma enih čokolad in drugih reči? Po drugi strani pa, če ti hrane zmanjka in v danem momentu ne ješ, lahko tvegaš, da se ti v zadnje pol ure zgodi to, da ostaneš brez energije. To pa je seveda

PLAYBOYEV INTERVJU

veliko huje, kakor da od štarta dirke nosiš tistega pol kilograma več.

PB: Kaj pa imate najraje? So to geli, čokoladice, vas kdaj presenetijo s kakšnim sendvičem?

ROGLIČ: Nič kaj, po pravici povedano, nobena stvar ni taka, da bi bil nad njo navdušen. Iz dneva v dan jemo bolj kot ne isto. Nad tem nisem navdušen, nimam pa tudi problema pojesti karkoli, kar je tudi dobro. Načeloma pa čim več trdne, normalne hrane. Se pravi, kakšne pekovske stvari in podobno. Čim manj pa predelanih nenaravnih gelov. Ti so samo za najtežje etape in za takrat, ko nimaš časa, da bi počasi jedel sendvič,

ampak moraš na hitro zaužiti gel in iti naprej.

PB: Kaj je bil pa vzrok za vaše prebavne težave na letošnjem Giru, ste to odkrili?

ROGLIČ: Prav s temi geli se je zapletlo v 14. etapi, preveč jih je bilo. Od tam naprej je bilo konec z mojim trebuhom in apetitom.

PB: Potem pa ste v 15. etapi, ki je vodila po Lombardiji, brez svojih pomočnikov v bližini dobrih pet kilometrov pred ciljem v lovu za Nibalijem in Carapazom ter še nekaj drugimi tekmeci med spustom še padli. Po tej etapi ste bili v skupnem seštevku drugi, med Carapazom in Nibalijem.

ROGLIČ: Če bi bil zdrav in če bi vse potekalo optimalno, bi ne nazadnje teoretično lahko tudi sam zmagal Giro. A po drugi strani je treba, sploh na tritedenskih dirkah, omejiti vsa možna tveganja. Kajti vedno, ko sem sam, obstaja možnost, da imam defekt ali kakšno drugo težavo s kolesom. In če ni blizu katerega od mojih sotekmovalcev, da lahko v trenutku zamenjam kolo, kajti avtomobili so včasih, sploh v klanec, zadaj tudi več minut, lahko v trenutku izgubim dirko, za katero smo se skupaj z vso ekipo, vseh 100 ljudi, trudili že dobra dva tedna. Ravno zato moraš stvari, ki jih lahko, kontrolirati. Da se ne zgodi kaj neumnega. No, na samem Giru bi bilo gotovo drugače, če bi nastopil tudi Gesink, ki je konec aprila grdo padel na dirki Liege-Bastogne-Liege, in če Laurens de Plus ne bi

zbolel. Preostali iz ekipe so potem dali od sebe vse, kar sem od njih zahteval. Res vsi. In kadar smo vsi in kadar je tako, je dirka res užitek. Pa pustimo zdaj rezultat, pomembno je, da vsak naredi tisto, kar je treba. Potem smo na Vuelti unovčili naučeno, pa še tukaj se da kaj spremeniti.

PB: Na eni od vaših zadnjih dirk v letošnji sezoni, na klasiki po Lombardiji, so vas vsi glavni tekmeci nenehno motrili, rešpekt je bil velik.

ROGLIČ: Saj zato je pa potem zmagal tekmovalac iz druge vrste, ki pa je zelo zelo dober kolesar. Iz tega sem se spet naučil nekaj stvari.

Lahko rečemo, da nekaj znam, saj sem navsezadnje prvi na svetovni lestvici.

PB: Kaj pa bi lahko storili v takšnem primeru, ko je na vas osredotočenih nekaj vrhunskih kolesarjev, med drugim tudi aktualni zmagovalec Tour de Francea? Tudi glede na to, da od vaših pomočnikov ni bilo več nobenega zraven.

ROGLIČ: Tam, kjer se je Mollema odpeljal, bi moral iti takoj ful gas za njim in mu ne dopustiti, da se lahko odpelje. S tem bi bila situacija hitro rešena.

PB: Sicer zelo spoštujem to, da ste pri kakšnih stvareh, ki se dogajajo na dirkah, zelo zadržani in se ne spuščate v pranje umazanega perila, a vas vendarle moram vprašati, kako ste na Vuelti doživeli situacijo, ko se je v 19. etapi veliko članov vaše ekipe po trčenju v zid znašlo na tleh in je moral Tony Martin zaradi poškodb celo odstopiti, Movistar pa je spredaj sprva vozil počasi, nato pa je silovito potegnil.

ROGLIČ: Saj sem že takrat rekel, da ni na meni, da ocenjujem in kakorkoli komentiram. Ja, so potegnili in sigurno meni in še veliko drugim ni bilo fajn. Potem so se opravičevali in je bilo o tem tudi ogromno nekih debat. Da niso hoteli oziroma da so že prej planirali, da bodo tam napadli.

PB: Vam pa so potem očitali, da ste se vlekli za avtom.

ROGLIČ: Ja, saj, vsak ima kakšno stvar. No, tudi oni spredaj so šli za avtom oziroma so potegnili za avti, ker je vedno tako. Sigurno sem tako tudi sam v kakšnem trenutku kje šel za avtom.

PB: Zelo divja pa je bila pred tem že 17.

etapa Vuelte, za katero se je predvidevalo, da ne bo nič posebnega, nato pa je bila na koncu povprečna hitrost 50,63 kilometra na uro, tako da ste tekmovalci prišli v cilj eno uro prej, kot je bilo načrtovano.

ROGLIČ: Tisto je bila še ena dobra šola, predvsem tudi zame. Dejstvo je, da smo vsi vedeli, da piha in da se bo na veter razturilo. Dobro, jaz nisem kakšen specialist, sploh pa ne za vožnjo v vetru, tudi zato ne, ker sem samo parkrat v življenju vozil takšne dirke in moja kariera ne traja 15 let, da bi vse to že doživel. Vsi smo bili nekako pripravljeni, da se bo v zadnjih 100 ali pa 50 kilometrih nekaj lahko

naredilo, tako da nobeden od nas ni pričakoval, da se bo to zgodilo takoj po štartu in da se bo v tistem momentu etapa odločila. To je tudi moja napaka, definitivno, saj nisem bil čisto spredaj. Ker lahko bi bil in ni bilo nobenega razloga za to, da nisem bil.

PB: Spredaj je bil Quintana, ki vam je bil takrat najbolj nevaren in se je v generalni razvrstitvi pomaknil za štiri mesta navzgor, na skupno drugo mesto, kjer je za vami nato zaostajal dve minuti in 24 sekund.

ROGLIČ: Spredaj je bila velika skupina, dejansko velik del pelotona. Jaz sem bil zadaj z Valverdejem, spredaj pa so se stari izkušeni mački odpeljali. In če potem spredaj vozijo s hitrostjo 60, 70 kilometrov na uro, zadaj ne moreš iti 80, 90, da bi jih ujel. In ko je razlika minuto, dve, je konec, ne moreš jih več ujeti.

PLAYBOYEV INTERVJU

PB: Zdelo se mi je, da je na Vuleti ves čas bolj letelo kot na Giru, da je nonstop potekal boj od prve do zadnje etape.

ROGLIČ: Ja, res je. Sicer sem na Vuelti nastopil prvič, za seboj pa imam zdaj dva Toura in dva Gira, a lahko rečem, da na Vuelti res leti, po navadi najbolj od vseh grand tourov. Verjetno zato, ker imamo konec avgusta že vsi za seboj precej mesecev dirkanja in priprav ter smo vsi na najboljšem nivoju. Ker na Giru gre po navadi najmanj, saj je to prva tritedenska dirka. Pa daleč od tega, da je zato lažja, prav nasprotno. Še teže se je povzpeli na kakšen hrib, če nisi tako dober. Poleg tega se mi zdi, da je Vuelta najmanj kontrolirana. Tour je precej pod nadzorom. No, vsaj za ta dva, na katerih sem vozil, lahko rečem, da je bila dominanca Skyja, zdaj Ineosa, velikanska.

PB: Po letošnjem Giru ste dejali, da je bilo to do zdaj za vas najhujše garanje in da ste bili po njem zelo utrujeni. Po Vuelti pa ste kar sijali od moči in nato ste osvojili svoji prvi dve enodnevni klasiki.

ROGLIČ: Tako utrujen, kot sem bil na letošnjem Giru, nisem bil še nikoli. Saj sem rekel, to skupno tretjo mesto je bilo po vseh težavah zame več kot zmaga. Je pa tako, da se takrat, ko je najteže, največ naučiš, največ odneseš. Kot že rečeno, je nato na Vuelti vse veliko bolje steklo. Verjamem pa, da se sigurno da še mnogo lažje oziroma mnogo lepše priti do končnega uspeha. Ne nazadnje smo na Vuelti že v prvi etapi padli in ni bilo prijetno. Predvsem pa potem še že omenjeni padec na koncu 19. etape ... Če se lahko ogneš takšnim stvarim, je zelo dobro.

PB: Kako pa ste na Vuelti doživeli dvojno slovensko zmago v 13. etapi, ko sta prišla v cilj skupaj s Pogačarjem?

ROGLIČ: Bilo je zelo lepo, kaj naj rečem.

PB: Pred kakšnimi 15 leti si kaj takega ne bi mogli niti predstavljati. Skupaj z drugimi fanti ste dosegli res neverjetne rezultate, vi pa ste zdaj celo številka ena svetovnega kolesarstva.

ROGLIČ: Zanimivo, ja.

PB: Leta 2014 ste na vprašanje, kako vaše dekle gleda na to, da ste zvezdnik Adrie

Mobil, odgovorili, da vi niste zvezdnik. Zdaj ste.

ROGLIČ: Tako pravite.

PB: Ste bili tako odločni, neomajni, ko ste se za nekaj odločili, ko ste začeli trenirati skoke? Kdaj je pa to sploh bilo?

ROGLIČ: V osnovni šoli, ko sem bil star osem let. Pa ja, po moje, da sem kar bil. Potem pa se vsega naučiš skozi odraščanje, tudi od trenerjev, ki jih imaš.

PB: Zdaj ste od kolesarskih strokovnjakov v stiku s Primožem Čerinom, v Adrii Mobil pa ste bili najprej v stiku z Bogdanom Finkom, od trenerjev pa z Boštjanom Mrvarjem in Milanom Erženom ...

ROGLIČ: ... Mile, ja.

PB: Njega se spomnim še iz stare Juge, kako je na kriterijih neustrašno polagal ovinke in v vsakem ovinku veliko pridobil. Sam nisem imel toliko jajc.

ROGLIČ: Tudi sam se skušam ogniti tem tveganjem.

PB: Toda če pogledava, kako ste leta 2017 zmagali v 17. etapi Tour de Francea po veličastnem vzponu na Col du Galibier, kjer ste v najbolj strmem klancu za seboj pustili španskega matadorja Alberta Contadorja in se nato neustrašno spustili do cilja v Serre Chevalieru, predvsem pa leta 2018 v 19. etapi Tour de Francea, ko ste z epskim strmoglavi spustom s prelaza Col d'Aubisque deklasirali tekmece in zmagali. Kako hitro je takrat letelo?

ROGLIČ: Ne vem. Kolikor gre, gre. Skušam pa peljati tako, da mi ni treba

preveč tvegati. A če je treba, je pa treba. Tistega dne sem si res želel zmagati, in če ne gre gor, gre pa dol.

PB: Tekmeci in njihovi trenerji vam priznavajo, da se zelo hitro učite.

ROGLIČ: Veliko se naučiš z izkušnjami, ki jih dobiš na prav vsaki dirki in jih naslednjič uporabiš. Ni pa ti treba ravno skozi vse samemu, saj se lahko ogromno naučiš od drugih. Se pravi, da ti svetujejo. Kot pravim, sam še nimam toliko izkušenj in še ne vem vsega. Res je, da načeloma na koncu najboljši zmaga. Načeloma zato, ker so pri tem vedno pomembne pravilne odločitve. Če bi se kje drugače odločil, bi se dirka drugače zapeljala.

PB: V strnjeni skupini zdaj že kar nekaj časa zelo suvereno vozite.

ROGLIČ: Priznam, da je mnogo mnogo lažje, kot je bilo na začetku leta 2013 na dirki Poreč Trophy.

PB: V ciljnem sprintu 14. etape na letošnji Vuelti, kjer je Mezgec hudo padel in se poškodoval, pa ste bili zelo blizu.

ROGLIČ: Res je, a tam nisem prav padel, kolo sem izgubil. V kolesarstvu je pač tako, da je ogromno interesov, sploh v cilj-

nih sprintih. Biti hočem spredaj v varni poziciji, saj bolj ko sem spredaj, tem varneje je. A poleg mene je še vsaj deset takšnih, ki se borijo za skupno uvrstitev, zraven pa je še kakšnih deset sprinterjev, ki želijo tisti dan zmagati, cesta pa ni široka za tolikšno število kolesarjev, ki drvimo z veliko hitrostjo. Tako da je velik miks. Sam nisem sprinter in vedno zabremzam, saj bom že pokrili tisto luknjo in se ne sekiram tako hudičevu, a Sagan, Mohorič in drugi ne zabremzajo, saj oni vedo, da bo s tem konec možnosti za zmago. Zaradi tega gre na knap in se včasih pač zgodi ...

PB: Zdaj torej lahko rečemo, da kolesarski jezik obvladate?

ROGLIČ: Ja, lahko rečemo, da nekaj znam, saj sem navsezadnje prvi na svetovni lestvici.

PLAYBOYEV INTERVJU

PB: Kaj pa nizozemsko že kaj znate?

ROGLIČ: [nekaj pove v nizozemščini] Nekaj razumem. V ekipi sicer govorimo angleško.

PB: V angleščini ste v 6. etapi letošnjega Gira, ko ste kot nosilec rožnate majice padli, izrekli tudi tisti antologijski stavek.

ROGLIČ: Grande casino, me like.

PB: Kako pa je bilo za vas na letošnji 20., kraljevski etapi Gira, ko vas je slovenski navijač potiskal pri vožnji v klanec in ste bili nato kaznovani s pribitkom 10 sekund?

ROGLIČ: Ja, simpl, kakor sem jih pridobil, tako sem jih tudi izgubil. [smeh]

Če pa je res tako. Bil sem adijo, nikamor več nisem mogel in nisem mogel ničesar narediti.

PB: Potem pa so vam v domačem kraju, v Zasavju, pa tudi v prestolnici zaslužno za osvojeno skupno tretje mesto priredili veličasten sprejem.

ROGLIČ: Ja, to je neverjetno. Zvezdnštvo gor ali dol, zame je še vse kar isto. Toliko, kolikor delaš, toliko si dober. Kolikor pritisneš, tako hitro greš. Predvsem pa to, da lahko sprožiš v ljudeh občutje enega upanja. Ker moja zgodba, da sem imel v glavi, ko sem bil star 22, 23 let, da bi lahko vozil Tour ali Giro, pa sploh še nisem imel kolesa ... In ravno ta možnost, da si lahko v našem okolju, v Sloveniji, upamo tako misliti in se to tudi iti ...

Zraven definitivno potrebuješ še kup sreče in še vsega zraven, da se vse to zgodi, ampak bistveno je predvsem to, da si odločen oziroma da streliš k nečemu in da se za to bojuješ.

PB: Zelo mi je všeč tudi to, da ste z zmagovalno rdečo majico z Vuelte sodelovali pri projektu Botrstvo, za 30.000 evrov je bila prodana na dobrodelni dražbi.

ROGLIČ: Dejansko je bila to majhna stvar, saj je ne nazadnje samo majica. Sem pa vesel, da je naredila veliko stvar za pomoči potrebne. Izkupiček dražbe so brez slehernih odbitkov namenili za razvoj mladih športnih talentov iz projekta Botrstvo. Tega sem izjemno vesel. Če že imaš sladke skrbi in si dober, uspešen, to prinaša tudi neko odgovornost.

PB: Poleg zmagovalnih fotografij z Vuelte je vsaj zame vaša letošnja najlepša iz letošnjega poletja, na kateri nasmejani držite v naročju svojega sina Leva. Gotovo uživate kot oče?

ROGLIČ: Ja, seveda, to je neverjetno. Sploh zdaj, ko sem lahko nekaj časa z družino.

Saj zdaj po sezoni ne gre zato, da fizično ne bi mogel trenirati in tudi dirkati. Toda treba se je vprašati, kje je meja, kaj je še smiselno. Da svojima doma ne rečem, da tudi zdaj po pet, šest ur na dan furam. V redu, to na pripravih in čez sezono počnem cele dneve, saj je moj poklic, da vozim kolo in da sem čim boljši. Toda v dragocenih trenutkih,

ki so mi na voljo, želim biti z njima. Želim videti, kako je mali vsak dan drugačen, kako vsak dan naredi nov gib.

PB: Z Loro sta zdaj skupaj šest let, torej prav od začetka vaše profesionalne kolesarske poti v Adria Mobilu. Grega Kališnik je leta 2018 pogovor z njo za Nedelo naslovil *Kjer Lora stoji, tam Primož napade*.

Letos je Lora rekla, da se bo tudi Lev zdaj prilagodil vašemu načinu življenja. Vas bosta v sezoni 2020 spremljala?

ROGLIČ: Saj sta bila v kamperju na Vuelti že navzoča od 9. etape naprej. In po moje mu je bilo kar všeč. [smeh] Zelo lepo je, da lahko tako ohranjam stik z najdražjima.

PB: Kakor je videti, je vaša partnerica Lora zelo pomembna za vašo kariero. Zdi se mi, da veliko prispeva k stabilnosti.

ROGLIČ: Seveda, definitivno. Svet stoji na ženskah. Ona je res moja največja podpora. Brez nje vsega tega ne bi bilo mogoče peljati tako, kakor se pelje.

PB: Kaj imate pa najraje, da vam speče? Vprašam tudi zato, ker si je nekoč želela postati slaščičarka.

ROGLIČ: V največje veselje mi je to, da se vidiva, da vsi trije skupaj preživljamo čas. Je pa dejstvo, kar se mi zdaj tudi vidi, da skupaj vedno dobro tudi jemo. Zredil sem se za tri kilograme.

PB: Saj to bo šlo hitro dol.

ROGLIČ: Še hitreje gre gor! Gre pa, seveda. Ko sem dober, imam 64 kilogramov.

Manj je bolje.

PB: Kališniku je Lora rekla tudi, da očitno zelo radi trpite. In da je to res težek, garaški šport. Pa tudi to, da v njem ni čisto nič lepega, tako kot tudi v vsakem profesionalnem športu, a ko to sprejmeš, je pa lepo.

ROGLIČ: Hja, trpim ... Ne tako zelo rad, kakor rad zmagam. Oziroma sem lahko najboljši v tem trpljenju, kolikor lahko največ prenesem. Ja, to mi je pa všeč.

Ker potem je zame na koncu najbolj sladko vse to trpljenje, saj če zmagaš, na to hitro pozabiš. Je pa Lora boljša z besedami, z opisi od mene. Nisem tako liričen. [smeh]

PB: Rekla je pa tudi to, da ste vedno z glavo na tleh in da vedno držite besedo.

ROGLIČ: To pa ja.

PB: Primož Čerin je pred dvema tednoma, torej ob koncu vaše letošnje sezone, Mihi Hočevarju za Delo dejal, da se je »treba vrniti v osemdeseta leta minulega stoletja, Bernard Hinault in Greg LeMond sta bila zadnja, ki sta bila sposobna zmagati na tri-tedenski dirki, kronometru in enodnevni dirki, predvsem pa sta bila tako kot Primož sposobna priti na štart z jasnim ciljem – zmagati«. Vi greste na zmago.

ROGLIČ: Ja, grem. In to tudi povem, ko sem na to pripravljen. Takrat, ko je to realno in ne gre za sanjarjenje.

PB: Ima vaša ekipa zdaj na voljo najboljšo opremo?

ROGLIČ: Naši sponzorji se vsekakor trudijo, da nam omogočajo najboljšo opremo in pri tem sledijo razvoju. Imamo pa po

PLAYBOYEV INTERVJU

ekipah kolesa različnih proizvajalcev, drugačne obroče itd.

PB: Kakšne zavore imate?

ROGLIČ: Običajne. S kolutnimi zavorami sem letos vozil dve etapi. S katerimi bom prihodnje leto, bomo še videli.

PB: Nikjer še nisem zasledil, katero je sploh bilo vaše prvo cestno tekmovalno kolo.

Specialko ste si kupili leta 2012, ko ste za to prodali svoj motocikel za motokros ...

ROGLIČ: ... pri Energiji v Domžalah.

PB: Oprema je bila ...

ROGLIČ: ... Campagnolo Chorus.

PB: Vau! Mi gredo kar kocine pokonci.

Ko sem namreč sam tekmoval še v stari

Jugi, je bila znamka Campag-

nolo pojem najboljšega, to so

bile sanje vsakega kolesarja.

V majhen kraju na južni stra-

ni Gorjancev smo večinoma

začeli na Rogovih kolesih,

v Krki na drugi strani Gor-

jancev pa so imeli pinarelle

s to opremo.

ROGLIČ: Saj Adria še kar ima Campagnolo. Sicer pa se

ne spoznam na to prav ve-

liko. Oziroma mi je vseeno,

kaj je, kak je bicikel in kakšne

ima prestave. No, zdaj že

malo več vem glede vsega.

Sem pa s Shimanom zelo za-

dovoljen. In pa elektronika,

pišuka, samo pritiskaš in

dela! Zdaj je malo drugače,

kot je bilo včasih, ko se je pri

predstavljanju še slišalo tk, tk,

tk, pa preden je preskočilo, si

moral še z roko malo poma-

gati, zdaj pa samo pritiskaš na gumbke.

PB: Sem pa videl, da ste imeli razmerja

na enem od kronometrov spredaj 56-42,

zadaj pa 11 do 30. Kateri prenos potem

vrтите, 56-11?

ROGLIČ: Ja, če gre hitro. Spredaj uporab-

ljam tudi 58-44. Zadaj takrat nimam največ

30 zobnikov, ampak 28-11 ali 27-11.

PB: Kaj pa na navadnem kolesu za naj-

večje klanče?

ROGLIČ: Na Giru in Vuelti sem imel

pri lažjih prenosih spredaj 36 in zadaj 30.

Načeloma imam 54-39 ali 53-39, pod 36

spredaj nimam nikoli, nekateri pa uporabljajo

tudi 34, kar se tudi da. Zadaj se da tudi

32, ampak to potem pomeni še dodatno

težo. Tudi za najstrmejše odseke klancev

imam spredaj 36. Grem pa na strme aufzic,

stojim, in takrat je bolje, da je spredaj več zobcev, da se ne samo prekucuješ.

PB: Imate pa na kolesu prepoznaven slog, držo, tudi ko ste v pelotonu. Tega sicer ne

znam dobro opisati, čeprav sem o tem razmišljal med letošnjima Girom in Vuleto.

ROGLIČ: Ja, verjetno. Najbrž zato, ker sem prišel v kolesarstvo povsem od drugod.

PB: Ko sva že pri prihodu, kako vidite vstop Nizozemca Toma Dumoulina v vašo

ekipo s sezono 2020?

ROGLIČ: To vidim kot zelo dobro stvar,

saj močnejši ko smo kot posamezniki, tem

močnejša je s tem tudi ekipa. To je zelo

dobrodošla okrepitev.

PB: Če boste šli vsi najmočnejši iz

vaše ekipe za etapne dirke na Tour de

France, vi, Dumoulin, Kruijswijk, boste

vi kapetan?

ROGLIČ: Zakaj jaz kapetan? Vsi smo ka-

petani. Vsi naj se maksimalno pripravijo.

Saj če verjameš, da že si kapetan, mogoče

tudi ne moreš priti na tako dober nivo,

kot bi sicer lahko. Nato se pa prej ali slej

realno pokaže, kako dober si, kje ti je me-

sto. In pomagaš najboljšemu. Je pa seveda

najlepše biti v položaju, da lahko zmagu-

ješ. Saj pri Ineosu je podobno, veliko lažje

je, če jih je v enem timu več odličnih.

PB: Dejali ste, da sta vam v letu 2020 vseč

obe trasi, tako Gira kot Toura. S tem da

bo imel Giro tri kronometre, Tour pa na

samem koncu, v 21. etapi, samo enega,

gorskega, dolgega 36 kilometrov, na katerem se bo treba povzpeti na ...

ROGLIČ: ... na 5,9-kilometrski La Planche-des-Belles-Filles s povprečnim naklo-

nom 8,5 odstotka.

PB: Boste vmes zamenjali kronometrsko kolo z navadnim?

ROGLIČ: Tega še ne vem. Pri tem gre

za natančne izračune, kaj se bolj izplača,

in za to poskrbijo v ekipi. S tem se sploh

nočem obremenjevati. Ti pa vzame 20

do 30 sekund, da zamenjaš kolo, pri čemer

so spet določena tveganja, da mehanik

ne more takoj dati kolesa z avta, da se ne

morem takoj zapeti in podobno. Bodo pač

izračunali, koliko pomeni

razlika v teži obeh koles

na kakšnih 20 minut tega

klanca.

PB: Torej, Giro ali Tour?

ROGLIČ: Po pravici povedano se še nisem podrob-

no poglobil v obe trasi.

Lani sem se prej, ker sem

že vedel, da bom šel na

Giro, in sem bil v takšnem

času že na prvih ogledih

proge. Kot sem že rekel,

še nič ni odločeno, kje bom

vozil, in se mi ne zdi pošte-

no, da zdaj že govorim,

četudi morda približno

že vem.

PB: Kaj pa olimpijske igre,

ki bodo že šest dni po

Touru?

ROGLIČ: Drži. Bo pač tre-

ba takoj iz Pariza v Tokio.

PB: Nekje so zapisali,

da bo na cestni dirki na olimpijskih dirkah

naveza Roglič-Pogačar vodila Slovenijo.

ROGLIČ: Upajmo, da bo tako.

PB: Ste si olimpijsko progo že ogledali,

ko ste bili konec oktobra na Japonskem?

ROGLIČ: Ogledal sem si zadnjih 40 kilo-

metrov cestne dirke, od onega klanca

naprej, kjer je šest kilometrov 10-odstotni

naklon in kjer se bo dirka odločila. Zdaj

je bilo zelo lušno v kratkih hlačah in

rokavih, bilo je 15 stopinj, brez vlage.

Zelo sem užival. Pravijo pa, da je poleti

40 stopinj in 90-odstotna vlaga, torej zelo

specifično. Menda bodo to najbolj vroče

olimpijske igre v zgodovini.

PB: Vam takšne razmere ustrezajo?

Pogačar, recimo, ima bolj rad deževno

vreme.

PLAYBOYEV INTERVJU

ROGLIČ: Meni pa so všeč, čedalje bolj. Saj mi nič ne pomaga, če rečem, da mi niso.

PB: Kaj pa to, da bo tekma samo šest dni po Touru? Pa časovna razlika ...

ROGLIČ: ... sedem ur. Saj sem bil zdaj na Japonskem dve noči, v sobo sem hodil samo spat po nekaj ur, ker je bilo ves čas delovno, ful gas cel dan. En dan sploh spal nisem, potem pa nekaj ur. Samo prvi dan sem bil zaliman, ko sem se prebudil in sem si moral oči držati odprte. Drugi dan pa, ko sem vstal ob sedmih in sem šel na Fudži gledat olimpijsko traso, pa je šlo že normalno. Sigurno je, da bi moral za to, da se povsem privadiš, iti tja dva meseca prej. Ampak za to preprosto ni časa in gledano s kolesarskega vidika, kaj je Tour in kaj so olimpijske igre ...

PB: Se mi pa zdi, da olimpijske igre čedalje bolj pridobivajo težo tudi pri kolesarjih. Pred leti so bile bolj zapostavljene, še vedno pa se mi zdi, da ima Tour le prednost. Ne nazadnje tudi zato, ker profesionalci na njih niso tekmovali ...

ROGLIČ: ... vse do leta 1996 na olimpijskih igrah v Atlanti. Definitivno pridobivajo vrednost. Je pa svetovno prvenstvo pri nas več vredno od olimpijskih iger.

PB: Bo pa najbrž po letošnjih jesenskih zmagah na enodnevnih klasikah zrasel vaš apetit tudi po rezultatu na svetovnem prvenstvu?

ROGLIČ: Ja, definitivno, predvsem prihodnje leto, ko bo svetovno prvenstvo v švicarskem Martignyju. Tam mi je všeč, klanci so in na njih mi načeloma gre zelo dobro. To bo zelo težko svetovno prvenstvo. Cestna dirka bo dolga 244 kilometrov in na koncu se bo treba v sedmih krogih, dolgih po 20 kilometrov, vsakič povzpeti na Côte de la Petite Forclaz, ki je tik pred mestom Martigny. Klanec je dolg štiri kilometre s povprečnim naklonom 10,2 odstotka, največji naklon pa znaša 14,5 odstotka. Tako da se bodo tam klančarji res lahko izkazali. Tako da je to zame zelo velika motivacija. Bo pa se spet problem pripraviti na to tekmo, ki bo v nedeljo, 27. septembra. Skoraj nemogoče je odpeljati Tour, ki bo trajal od 27. junija do 19. julija, olimpijske igre, kjer bo cestna

dirka 25. julija, Vuelto, ki bo potekala od 14. avgusta do 6. septembra, in nato še svetovno prvenstvo 27. septembra.

PB: Se v slovenski reprezentanci med seboj razumete?

ROGLIČ: Ja, super je. Vsi so v redu fantje. Je pa res, da vsem tem našim kolesarskim uspehom, odmevom v javnosti in še večji priljubljenosti tega športa v kolesarski zvezi težko sledijo. Zato je precej težko uskladiti, ko se dirka z reprezentanco ali s klubom.

Se pa trudim tudi jaz, da bi bili lahko tudi tu najmočnejši, najboljša reprezentanca.

PB: Kako pa vidite vlogo centra v Češči vasi, kjer je zdaj pokrit velodrom?

Ko si enkrat na vrhu, si tam tudi želiš ostati. Vse bom naredil, da bom tam tudi ostal.

ROGLIČ: To je res zelo dobrodošlo, čeprav zdaj še nisem bil tam. Saj težko daš otroka, ki si želi kolesariti, takoj na cesto. Sam sem bil star že 22 let, ko sem postal kolesar, in pri teh letih seveda že poznaš promet, predvidevaš, pa še vseeno lahko padeš, še vedno te lahko zbije avto. Zato se mi predvsem za mlajše to zdi res odlična rešitev. Saj lahko tudi tam odletiš, kar ni prijetno, ni pa nasproti tovarnjaka.

PB: Ste sami kdaj poizkusili voziti na ovalu?

ROGLIČ: Nekaj krogov sem pred dvema letoma naredil v Roubaixu, ko smo šli na ogled etape, kjer so kocke. Ampak spodaj, ne zgoraj. [smeh] Pa tudi zaradi testiranja za kronometer na Nizozemskem, kjer imajo ogromno teh velodromov.

PB: Kakšna se vam pa zdi kultura voznikov, ko trenirate? Se kaj razlikuje med Španijo, Nizozemsko, Slovenijo?

ROGLIČ: Zdi se mi, da se to pri nas izboljšuje. Da je čedalje bolje, no, vsaj jaz imam tak občutek. Me pač številni poznajo in mi ne nagajajo. Je pa vseeno, kakorkoli obrneš, če se dva peljeva vštric, šok za slovenskega voznika, medtem ko za španskega to ni velik problem.

PB: Podpisali ste novo pogodbo in zdaj ste torej glede tega mirni.

ROGLIČ: Ja, zakaj pa ne. Bomo videli. Dokler smo vsi zadovoljni in srečni, se imamo fajn.

PB: Na seznamu zaslužkov profesionalnih kolesarjev na svetovni ravni slovenski kolesarji, četudi vas je kar nekaj odličnih, vi pa

ste številka ena na svetu, še niste čisto na vrhu. Po nekaterih podatkih je na samem vrhu Peter Sagan s šestimi milijoni evrov na leto, drugi je Chris Froome s 5,2 milijona, tretji Vincenzo Nibali s štirimi milijoni. Čeprav ste z novo pogodbo vi takoj za njimi in tako tudi po plačilu sodite v prvo kolesarsko ligo.

ROGLIČ: Drži. Za sam vrh pa še nobeden od nas ni Sagan in moramo tudi na te stvari gledati realno. Če si trikrat zaporedoma svetovni prvak, če zmagaš na 12 etapah grand tourov pa 28 klasik in imaš skupno 113 zmag, si to tudi zaslužiš.

Sam imam toliko, kolikor si zaslužim, nič manj in nič več. Tako da je vse v redu.

PB: Kateri bodo v naslednji sezoni vaši največji tekmeci? Julian Alaphilippe, Egon Bernal ...

ROGLIČ: V kolesarstvu to težko rečeš, saj bo, recimo, Alejandro Valverde konec aprila dopolnil 40 let, pa je še vedno zelo, no, neugoden. Ali pa zelo dober. Tekmecev je zelo veliko in zdi se mi, da je baza vrhunskih kolesarjev čedalje večja, prav tako, da je iz leta v leto vedno težje ponavljati zmage in biti na vrhu. Iz ozadja prihaja ogromno število mladih. Prej so bili daljši čas v ospredju ista imena.

PB: Kaj lahko za konec rečete za leto 2020?

ROGLIČ: Ostati številka ena, kar pomeni, da moram biti dober. Ko si enkrat na vrhu, si tam tudi želiš ostati. Napovem lahko samo to, da bom naredil vse, da bom tam ostal. ■

Fondriest Dardo Disc Ultegra

Oprema: Shimano Ultegra R8000 (zadnji menjalnik) / Shimano Ultegra R8000 (prednji menjalnik) / Shimano Ultegra R8020 (prestavne ročke) / 22

Zavore: Shimano Ultegra R8020

Gonilka: Shimano Ultegra R8000

Zadnji verižniki: Shimano Ultegra R8000

Sedež: Selle Italia X3

Nosilec krmila: Deda Zero Alu

Krmilo: Deda Zero Alu

Obroči: Vision Team 30

Plašči: Pirelli Zero Velo 25C

ŠPAN
Center mobilnosti

2.399 EUR

Polna cena: 3.199 EUR

v akciji -25%

Obiščite kolesarski center Špan

Na podlagi več desetletij izkušenj prodaje in zagotavljanja najvišjih standardov, si prizadevamo zajeti celotno zgodbo mobilnosti na enem mestu.

S pokrivanjem praktično vseh segmentov kolesarstva, na Brezovici, v modernem kolesarskem salonu, ponujamo širok nabor koles - preverjenih znamk.

Vaše želje nam je v izziv preslikati iz ideje v realnost, naj si bodi za uporabo v mestu na morju ali v gorah, na električni pogon ali lastno moč.

ŠPAN
Center mobilnosti

PIRELLI

FONDRIEST
moving ahead

Špan d.o.o.
Tržaška 547, 1351 Brezovica / LJ
www.span.si #mojspan 01 365 81 10

RESTAVRACIJA STRELEC & IGOR JAGODIC

Omamni užitki visoke kuhinje

V predprazničnem času smo skočili h gurmanskemu graščaku, ki na vrhu Stolpa strelcev ljubljanskega gradu svoje goste izborna razvaja.

»Uuu,« je zaklical somelje Žabar, »v kozarec Igorja Jagodica gre pa lahko samo najboljši! Barbera Saksida, selekcija, letnik 2011, iz magnuma. Izvrstno vino! Steklenice po 0,75 litra so pošle takoj, mi pa smo kot restavracija zakupili vse magnume. Trenutno je na zalogi še šest steklenic. Saksidovi so doma iz vasi Zalošče v osrčju Vipavske doline. Njihovi vinogradi se raztezajo na pobočju nad reko Vipavo, vinogradniška tradicija družine pa sega daleč v preteklost.«

Restavracija Strelec, ki jo chef Igor Jagodic vodi od samega odprtja sredi decembra 2012, je bila ob našem obisku v TripAdvisorju na prvem mestu med ljubljanskimi restavracijami, ki se ponašajo z visoko kuhinjo. Še pomembneje seveda je, da je na prvem mestu med ljubljanskimi fine dining restavracijami, in sicer ji je Gault&Millau letošnjega 22. novembra v prvič izdanem gastronomskem vodiču Gault&Millau *Ljubljana/Ljubljanska kakovost* nadel največ kap, štiri (po tri so prejele restavracije JB, Maxim, Atelje, Evergreen, Harfa, Cubo, Gostilna As in Gostišče Grič), v slovenskem vodiču Gault&Millau pa ima Strelec 17 točk od 20 in prav tako štiri kape. Tudi vsa druga

TEKST **BORUT OMERZEL**

ocenjevanja potrjujejo Strelčevo odličnost pod vodstvom vrlega chefa in k temu mnenju se pridružuje tudi naš skromni obisk pri svetovljanskem kuharskem mojstru, ki sodi v elito prestižne slovenske kuhinje.

»Pred mojo generacijo so bili Ana Roš, Tomaž Kavčič, Janez Bratovž, imeli smo jih za vzornike. Nato je pred kakšnimi desetimi leti sledila naša generacija, skupaj smo gor rastle – Štefelin, Pavčnik, Volčič in jaz. Sočasno se je, recimo, na Štajerskem uveljavila Hiša Denk družine Vračko in na Dolenjskem Debeluh. Ko sem bil na Bledu, smo sodelovali trije blejski chefi – Uroš Štefelin v Triglavu, Bine Volčič v Promenadi in jaz v Vili Bled. S Štefelinom, ki zdaj ob edinstveni menedžerki Marceli Klofutar izjemno vrti kuhalnico v Vili Podvin, in z Volčičem še vedno radi tudi kaj skuhamo skupaj. Od ta mladih pa zdaj v Ljubljani izstopajo Luka Košir na Griču, Jorg Zupan v Ateljeju, Jakob Pintar v TaBaru in Mojmir Šiftar v Evergreenu. Pa v Galeriji okusov

v Petrovčah na Štajerskem so nadobudni, vrli mladi fantje. Fino je, da je v mestu in po deželi še kdo zelo dober, saj te tudi to žene naprej,« nam je povedal Igor Jagodic.

On je po zaključeni Srednji šoli za gostinstvo in turizem in Višji strokovni šoli za gostinstvo in turizem Bled svojo kuharsko pot začel kot pripravnik v JGZ Brdo pri Kranju pri takrat enem najboljših kuharjev, Andreju Goljatu. Pri njem je spoznal, da je kuharski poklic lahko neizmerno ustvarjalen. Kuharska kariera ga je kasneje vodila od hotela Lev prek hotela Astoria do Grand hotela Toplice in Vile Bled. »V blejskem Grand hotelu Toplice sem začel tudi veliko tekmovati. V Toplicah smo imeli klasično hotelsko kuhinjo in tako sem imel za seboj ogromno

ekipo kuharjev in sem se popoldne lahko igral, ustvarjal sem plošče za tekmovanja.« Na prestižnih svetovnih kuharskih tekmovanjih je osvojil veliko odličij: leta 2006 bronasto medaljo na Expogast Culinary World Cupu v Luksemburgu in istega leta zlato medaljo na Intergastri v Stuttgartu, čez dve leti dve srebrni medalji na kuharski olimpijadi v Erfurtu in srebrno medaljo na Intergastri v Stuttgartu ter leta 2010 bronasto medaljo na Expogast Culinary World Cupu v Luksemburgu. »Na tekmovanjih sem po prihodu v Vilo Bled vztrajal še dve leti. A v Vili Bled ni bila več klasična hotelska kuhinja, čeprav je to hotel, ampak a la carte, kar od chefa zahteva veliko več, tudi to, da je sam veliko za štedilnikom. In zvečer, ko vse očistiš, se ne greš več igrati z drugimi stvarmi, ampak ostaneš osredotočen na svojo kuhinjo. Poleg tega je prav, da daš po uveljavitvi prostor in priložnost tudi mlajšim kuharjem. To, da sem bil na tekmovanjih, pa je bilo zelo dobro tudi zaradi številnih stikov doma in po svetu.«

FOTO **DEAN DUBOKOVIČ**

RESTAVRACIJA STRELEC & IGOR JAGODIC

FOTO IZTOK DIMC/STRELEC

Stene v restavraciji Strelec krasijo izpraskanci ali sgraffi (imenovani tudi zgraffiti ali sgrafiti), ki so delo arhitekta, slikarja in univerzitetnega profesorja Borisa Kobeta (1905–1981) ter akademskega slikarja Marija Preglja (1913–1967). Nastali so med letoma 1952 in 1953, skladno s Kobetovo zasnovo in opremo nekdanje grajske restavracije oziroma pivnice, ki je delovala še do konca šestdesetih let 20. stoletja. Med zadnjo prenovo Ljubljanskega gradu so bili sgraffi močno poškodovani, vendar jim jih je uspelo ohraniti z večšimi restavratorskimi posegi.

Jagodic poudarja, da zelo spoštuje tradicijo, njegovi temelji so v francoski kuhinji, »ker preden je zaživela skandinavska kuhinja, sem z njo gor rasel. Ko pa enkrat dobiš določen stil, enostavno rečeš: to mi je všeč, to delam! Klasika mi je še vedno všeč in je tudi zato moja osnova, malo pa se seveda že

moraš zgledovati po tem, kaj se dogaja po svetu.« Hodil je po svetu in še vedno, kadar mu to dopušča čas, veliko potuje. Med drugim se je novembra 2008 izpopolnjeval v Parizu v slavni inštituciji Centre de Formation slovitega francoskega kuharskega mojstra Alaina Ducasseja, novembra in decembra 2010 je stažiral v gurme restavraciji Lerbach Nilsa Henkla in januarja 2010 je tri tedne spoznaval skrivnosti Reneja Redzepi-

racije. Podobno aktualen je seveda San Sebastian. No, saj v Španiji so že od nekdaj svetovna špica, od El Bulija naprej. Prav nedavno sem bil spet tam in sem seveda obiskal nekaj odličnih restavracij.«

Že ob samem odprtju pred sedmimi leti je od samega začetka odlična restavracija Strelec pod Jagodičevo taktirko ponujala avtorske jedi, hkrati pa še značilno ljubljansko kosilo, ki so ga v okviru blagovne znam-

KUHAMO AVTORSKO KUHINJO, TISTO, KAR IMAMO RADI.

ja v kopenhagenski Nomi, kjer se je navdušil nad filozofijo priprave sodobnih jedi iz lokalnih sestavin. »Je pa Kopenhagen zame še vedno izjemno gurmansko atraktivna prestolnica, saj je tam na kupu veliko zanimivih restavracij. V svetu se še vedno precej zgleduje po njih. Tam so uspešni kuharji z vsega sveta in veliko ljudi, ki so se učili v tamkajšnjih prvih restavracijah, je tam tudi ostalo in odprlo dobre restav-

ke Okusi Ljubljane (to je zasnoval javni zavod Turizem Ljubljana v sodelovanju s prof. dr. Janezom Bogatajem) sestavili trije priznani ljubljanski kuharji – Andrej Kuhar iz Maxima, Janez Bratovž iz JB-ja in Igor Jagodic iz Strelca. V Strelcu so imeli takrat tudi meni VISEAT LJUBLJANA (poimenovanje je nastalo iz besedne igre: »Ko obiščete Ljubljano (VISIT Ljubljana), jejte v ljubljanskem slogu (EAT Ljubljana style)«,

RESTAVRACIJA STRELEC & IGOR JAGODIC

za kar je zaslužen prof. dr. Janez Bogataj). »Pod tem imenom smo ponujali izbrane ljubljanske jedi, ki smo jih avtorsko preoblikovali po svoje,« se spominja chef Jagodic, »toda skozi čas smo uvideli, da vseh jedi ne moreš pripraviti tako, da bi se jih dalo primerno postreči na fine dining meniju. Tudi zato ne, ker si s tem kreativno preveč omejen. Ko grem na tržnico, tam vidim vse živo – in če tega ne morem izkoristiti, je meni hudo. Zato kuhamo avtorsko kuhinjo, tisto, kar imamo radi. Seveda pa s sezonskimi, v veliki večini domačimi sestavinami. Od pomladi in čez poletje je skoraj vse lokalno, čez zimo pa kakšna stvar manj. No, pozimi smo pri zelenjavi osredotočeni na gomoljnice, ki so vse slovenske. Tudi vse sladkovodne ribe na meniju so iz domačih voda, pri morskih pa se trudimo, da so jadranske. Ko pa teh nima noben ribič, kakšno dobro ribo kupimo tudi od drugod. Morski ježki,

če so sveži, so z Obale, za vsak slučaj pa imamo tudi zamrznjene. Pri mesu imamo iz Slovenije govedino, teletino, divjačino. Nabor sirov manjših sirarjev jemljemo iz trgovine pod Plečnikovimi arkadami, z dvema sirarjema pa delamo direktno. Na ljubljanski tržnici se res dobi ogromno odličnih stvari. Ker pa smo fine dining kuhinja, kakšne najboljše možne sestavine, kot je juzu, seveda kupujemo tudi v tujini. Pač tiste, ki so nam všeč in ki sodijo k naši kreaciji.«

Meni v Strelcu zamenjajo vsake tri mesece. Tako lahko tega, ki ga tudi s fotografijami predstavljamo v tem članku, okusite tja do prvih dni januarja, »zdaj v novembru pa bomo sestavili januarski meni, ker decembra za to ni časa. Od januarja do marca bomo snovali jedilni list za pomlad, tako da bo na začetku aprila nared. No, včasih ga ponudimo šele konec tega meseca, saj je to odvisno tudi od tega, kaj takrat že raste.

PRI MOJI PROFESIONALNI EKIPI JE KLJUČNO, DA SO V NJEJ LJUDJE, KI TO DELAJO Z VESELJEM.

Takoj ko vidimo, da so na voljo slovenski šparglji in vse drugo, kar se nabira zunaj, je čas za spomladansko karto. Veseli smo je tako mi kot gostje, saj konec zime že komaj čakaš, da bodo na tržnici začeli prodajati sveže stvari. In če dve, tri restavracije v Ljubljani že prodajajo šparglje, nas naši gostje že sprašujejo, kako to, da jih mi še nimamo. Ampak mi tistih prvih italijanskih v marcu ne kupujemo, počakamo na lokalne, slovenske. Poletna karta pa nato običajno nastane malce hitreje, zatem spet sledi jesenska.«

»Jed se ti nekako naredi že v glavi,« pravi chef, »za kakšno že takoj vem, da je dobra, kakšno pa kuham toliko časa, da sem zadovoljen z njo ali pa jo opustim.« Gotovo ste opazili, da mojster Jagodic o jedeh večinoma govori v množini. To pa zato, »ker pri jedeh sodeluje vsa ekipa. Sicer sam sestavim jedilni list, a dam vsem iz svoje ekipe možnost, da dajo nanj kakšno svojo dobro jed. To pomeni, da mi morajo do določenega datuma predstaviti svoje jedi, nato jih skuhamo in poskusimo. Njim je v veselje, da imajo kdaj kakšno svojo jed na karti, meni je pa tudi fino, da včasih ni čisto vse moje. S tem se imajo oni tudi možnost razvijati. Moja ekipa je sestavljena tako, da so nekateri njeni člani zelo kreativni, drugi pač ne, so pa zato vrhunski v kuhinji. In tudi jedi, ki jih skreiram sam, najprej skuhamo, poskusimo in prisluhnem, ali ima kdo še kakšno idejo. Če se mi ta zdi v redu, jo sprejemem, sicer pa ostane jed takšna, kakršno sem si zamislil. Ideja jedi se, kot rečeno, najprej rodi v glavi. Po 20 letih dela za kakšnih 80 odstotkov že veš, da nekaj gre skupaj in da bo dobro, da preprosto ne moreš zgrešiti, kakšnih 20 odstotkov pa je še vedno kakšno presenečenje.« Kaj pa sladice, je radoveden sladkosne-

RESTAVRACIJA STRELEC & IGOR JAGODIC

di del omizja. »Večinoma so vse moje. To je že od nekdanje moja strasti, zato tega skoraj ne prepustim komu drugemu.«

Meni so zdaj premišljeno zožili, tako da imajo na njem deset jedi, privoščite pa si lahko tri, pet, sedem ali devet hodov. »Imamo tri hladne, eno mesno in eno ribjo jed, še ena pa je vegetarijanska. Enako je pri toplih in glavnih jedeh. Le da sta pri glavnih jedeh lahko dve mesni, ena ribja in ena vegetarijanska. Vedno pa je kakšna jed še na zalogi, tudi za vegane. Pri rezervaciji vprašamo, ali ima gost kakšne želje oziroma zahteve, omejitve. Če je vegan, mu lahko vegetarijanske jedi prilagodimo in sestavimo štirihodni meni, za vegetarijance pa itak ni problema.« Pravi, da sta vegetarijanstvo in veganstvo v porastu. »Kuharji smo se iz tega včasih delali norca, no, še vedno se kdaj pohecamo, a to pač mora biti del ponudbe in prej, ko to dojameš, laže ti je. Kajti tudi

krožnik za vegetarijanca ali vegana mora biti premišljeno narejen, povsem dodelan, ne pa sestavljen na hitro.«

Z zasedenostjo Strelca je chef zelo zadovoljen. »Imamo fajn razmerje gostov. Precej je Slovencev, ki kot individualni gostje v letu zasedejo eno tretjino naših miz, druga tretjina pa so turisti, ki si večerjo pri nas večinoma rezervirajo vnaprej, ko vedo, da bodo obiskali Ljubljano, nekaj rezervacij pa je tudi direktno iz ljubljanskih hotelov. Tretja tretjina gostov pa so poslovneži, podjetja.«

Za vrhunsko restavracijo je poleg kuhinje izjemno pomembno tudi strežno osebje. Zanimalo nas je, ali imajo s tem kakšne težave, saj je precej gostincev tudi iz Slovenije odšlo delat v tujino. »Na nivoju fine dininga ni bojazni, da bi nam Avstrijci in drugi tujci kradli osebje. Gredo pa mladi kuharji, natakarji delat v tujino, a ne zato, da bi služili, ampak da se izobražujejo. Delat v michelinke, v dobre

restavracije. To je seveda zelo dobro. Večina se jih vrne, kdo pa tam tudi ostane. Težava pa se je danes pojavila drugje. S tem, ko je vse postalo trendovsko, popularno, je tako tudi v gostinstvu. Večina mladih že na začetku srednje šole ve, kje bi radi delali. Vsi so tako zelo ambiciozni, že malo frajerji, in se kar odločijo, točno h kateremu chefu ali chefinji bi šli, s čimer se rado zgodi, da kakšni, kakor se izkaže pozneje, izpustijo osnove, kakšno domačo gostilno, kakšen hotel. To pa je fino izkusiti vsaj za kakšne pol leta, leto. Da spoznaš tudi množično pripravo jedi in se naučiš skuhati običajno juho, pražen krompir ipd. Da usvojiš in obvladaš vse osnovne stvari. Mi jim svetujemo, naj si med šolanjem pridobijo čim širši spekter znanja, naj ne bodo vsa štiri leta samo pri enem chefu. Za vsakega od nas je pač značilen določen slog, ki se s časom seveda spreminja, razvija, gradi, a vsak kuhar dela kaj drugače in ima drugačen pogled na kulinariko. Res pa je, da v Strelca sprejememo na prakso samo najboljše dijake in dijakinje.«

»Pri moji profesionalni ekipi je ključno, da so v njej ljudje, ki to delajo z veseljem. Izogibam se tistim, ki iščejo službo, ker potem slej ko prej začne gledati na uro in že malo jamra. Ko pa imaš ljudi, ki uživajo in imajo zraven še ideje, se izobražujejo, kupujejo knjige in imajo željo pozimi iti za izkušnjo delat kam v tujino, potem imaš ekipo, s katero ni problema preživeti štiri, pet dni na teden po ves dan. To je način življenja in sploh ne moreš več reči, da je to služba.«

Kako pa poteka chefov dan? »Po napornem dnevu se rad naspim, zato sem v Ljubljani okrog 10. ure, za sestanke seveda tudi prej. Vsake dva dni grem rad na ljubljansko tržnico in kaj nabavim, nato sem v restav-

RESTAVRACIJA STRELEC & IGOR JAGODIC

5

6

raciji okrog 11. ure. Ekipa pa začne že prej. Zvečer delamo do 22. ure, poleti pa, ko hodijo gostje pozneje na večerjo, ne gremo iz kuhinje pred 23. uro, pozimi pa kdaj že kakšne pol urice prej. Tudi prosti dnevi so povezani z raznimi dogodki in temu pogosto prilagajam dopust. V prvem letu, dveh po odprtju je bilo bolj mrtvo novembra, januarja, februarja, zdaj pa skoraj ni več. Malce zatišja je v prvi polovici januarja in še kak teden v februarju, v preostalem času pa kar dobro delamo, tako da si kakšnih daljših študijskih počitnic in dopusta ravno ne moremo privoščiti, a vsake dva, tri mesece je pa le treba kam iti in kaj izkusiti. Za letošnjo zimo še nimam točnega plana, ker sem pravkar prišel z oddiha, gledam pa, da bo poleg dobre smuke zraven še dobra restavracija. Letos razmišljam o obisku AlpiNN Food Space & Restaurant Norberta Niederkoflerja v Kronplatu. Je pa od tam 45 kilometrov še do njegove restavracije Rosa Alpina v San Cassianu, sploh pa celotna Alta Badia ponuja tako izjemno kulinariko

kot izvrstno smuko, zato bi me znalo zanesti tja.»

K izbornim jedem vrhunske restavracije kakopak sodijo vrhunska vina. Za Strelčev vinski karto skrbi somelje Erik Žabar, ki se je izkazal tako z izjemnim spajanjem vseh jedi in plemenite kapljice kot s podrobnim poznavanjem vsega, kar se tega področja tiče. Ob našem obisku je bilo na vinski karti 180 etiket, jo pa prenavljajo in jih bo kmalu štela več kot 200. Temelji predvsem na slovenskih sortah in je zelo bogata z avtohtonimi, šteje pa tudi kakšnih 20 tujih etiket. Od slovenskih zamejcev imajo zdaj Radikona in Veršiča, v mislih pa so še nekateri. Na koncu pogovora poudari: »Veste, kadar delaš s takšnim chefom, kakor je naš Igor Jagodic, ki ustvarja takšne jedi, s servisom zelo težko izstopaš. Zato stremi-

mo k temu, da tudi z njim damo nekaj več kot druge restavracije. To pomeni tudi to, da težimo k temu, da imamo tudi ekskluzivna vina, ki se dobijo samo pri nas.»

Strelec ima seveda tudi podpisne jedi, *signature dishes*. »Tistega, kar je res dobro in aktualno čez vse leto, pač nima smisla menjati. Na začetku je bila takšna podpisna jed karamelizirano jabolko, pečeno v vlečenem testu, potem je bil to telečji rep, zatem krompir, polnjen z rumenjakom in tartufi. To jed smo imeli kar dolgo na meniju, prišla pa je sem z mano še iz Vile Bled. Takšna jed [snedlo jo je tudi naše omizje] je zdaj že dve, tri leta pozdrav iz kuhinje dimljeno maslo in gosja jetrna pašteta z ječmenom. Pa seveda jed, cvetačni tris, ki jo sestavljajo krema pečene cvetače in tarfuti, ocvrta cvetača, surova in okisana cvetača z dimljenim dresingom, zraven pa je kislata smetana s svežimi tartufi in drobtinami z rjavim maslom ter poširanim rumenjakom.»

Po pozdravu iz kuhinje in penini brut nature iz Radgonskih goric nam je chef prinesel še eno svojo podpisno, prepoznavno jed. »Spodaj je pečena koleraba s tartufovim maslom in limonino majonezo, čez so naribani sveži tartufi [1]. Na to je položen hladno dimljen filet bohinske rdeče postrvi z vloženim osočnikom. Prek tega gresta v kisu vloženo jabolko in koleraba ter postrvje ikre in zelišča, tokrat so to kurja črevca. Povsem po vrhu je potresen dehidriran postrvji kaviar.« Za vinsko spremljavo smo dobili lepo mineralno Lisjakovo vitovsko grganjo.

Sledila je še ena predjed, vegetarijanska [2]. Sestavljajo jo pečena buča z maslom,

7

RESTAVRACIJA STRELEC & IGOR JAGODIC

8

9

bučna krema in bohinjski mohant ter zelišča, bučna semena s ponzujem ter malo radiča. Poleg smo srknili zelén, ki je avtohtona sorta Vipavske doline, in sicer iz vinske kleti Fedora, letnik 2016, ki je letos na Berlin Wine Trophy prejel zlato medaljo.

V last nam je šla tudi sipa [3], ki je samo malo poširana na maslu, s pirejem iz česna in morskih ježkov ter omako iz posušene sipe. Testenina je kot nekakšna odprta lazanja, čeznjo je potreseno posušeno sipino črnilo. Zraven se odlično poda sipin čips s česnovo-zeliščno majonezo, na vrhu pa je vložena korenina čemaža. Vinsko pa smo zdaj iz Vipavske doline odpotovali v Istro, v vinsko klet MonteMoro Matjaž Babiča, in sicer z njegovo malvazijo aMorus izvrstnega letnika 2013.

Pri naslednji jedi, vampih s surovo marinirano jakobinko [4], majonezo oziroma emulzijo kulna, vloženim rdečim zeljem, pakčojem, sortiranim na maslu, in na vrhu čipsom jakobinkinih koral ter kančkom zeliščnega olja in rožmarinovega kisa, nas je zanimalo, od ideja za to umetelno kombinacijo. »Najprej je bil ta krožnik samo jakobinka z majonezo kulna,«, je pojasnil chef, »potem pa smo ugotovili, da nekaj manjka in da zraven gredo prav vampi. Se pa vsa drobovina čedalje bolj uporablja, vsi ti rezervni deli, vampi, možgani, priželjc ... Nedavno sem v Madridu jedel v restavraciji z michelinko in so tudi imeli eno povsem klasično jed z vampi.« »Tukaj bi dal še eno vitovsko grganjo,« pa je dejal krotilec naše žeje, »v tem primeru Emila Tavčarja iz vasi Kreplje na Krasu. Zaradi samega letnika 2014, ki je bil kar deževen, ima vino malo višje kisline.«

Po jakobinski smo ostali v morju s filetom divje ribe [5]. »Ta je tista, ki jo dobimo

svežo,« mi pa smo ulovili romba. Zraven sodijo omaka belega fižola in suhih jurčkov, pečen topinambur in njegov rodni brat, vložen v kis, spodaj pa se šopiri okusno popečen por, čez pa se diči svež osočnik in na njem na maslu prepražene drobtine. Odžejala nas je družina Batič iz dolnje Vipavske doline z biodinamičnim belim Angelom letnika 2017.

Očitno smo bili videti še divje lačni, saj smo po divji ribi snedli še divjačino, klasično pečeno srno s pirejem rdeče pese, v katerem je tudi malo malin [6]. Zraven je priložena počasi kuhana, malce dehidrirana pesa. Pa pesin čips ter na eni strani omaka iz larda in divjačinske osnove, na drugi strani pa malinin sok, v katerem se je kuhala pesa. Poleg so ne samo za okras pesini listki in jerebika. K tej krepki jedi je sodilo nekaj robustnejšega, zato smo šli v Goriška brda k Marjanu Simčiču in si privoščili njegovo vino Teodor rdeče 2013.

Jed s posebno slovenskim pridihom je bila na našem meniju »izpeljanka goveje juhe, saj je osnova jedi meso iz goveje juhe, največ je goveje glave in repa« [7]. Spodaj je goveji jezik, počez je malo kože, zatem pa vložena zelena. Zraven se odlično podata pire dimljene zelene in pečena zelena z rjavim maslom. Omaka je zelo močno zreducirana goveja juha z maslom in jabolčnim kisom. Hej, tukaj smo pa od Vipavcev in Bricev skočili na Štajersko, v vinsko klet Dveri-Pax. Očarala nas je modra frankinja letnika 2009 iz magnum steklenice.

Zdaj pa smo vrli jedci, sploh sladkosnede, dočakali sladico. Na sorbetu rdeče pese in malin, ki mu delata družbo vložen črni oreh in malina, je jogurtova pena s sivko, vse skupaj pa krasijo pesini listi in prah rdeče pese [8]. In čisto spodaj je malo kreme bele čo-

10

kolade. Slastno! Zraven je moralo iti »eno malo bolj posebno vino, pridelano po stari metodi penečih vin – Pet-Nat letnika 2018 iz vinske kleti Fedora.

Nato je na srečo nekaterih za omizjem priromala na mizo še ena sladka mojstrovina [9]. To bila je neverjetna sladica ki jo tvorijo bučni biskvit, popečen na maslu, z zapečeno skutno kremo, dva sladoleda – bučni z juzujem in jogurtno-skutni – vložena buča, drobljenec iz bučnih semen in kisl zelišča, detelja ali kislica ter malo posušene bučnega prahu. Tukaj smo nazdravili s klarnico ali mejino letnika 2015 iz kleti Sveti Martin družine Stegovec iz Dobravlj nad Vipavsko dolino.

Zatem smo snedli še vrhunski ganaš bele čokolade, jogurta in pasijonke [10]. Zraven sodijo pena bele čokolade, bananin biskvit, zlato, omaka iz banane in pasijonke ter sladoled pečene banane in kavina krema. Pa malce popra počez. To jed, pravi chef, ljubijo zlasti dame, zato preprosto mora biti na meniju. Njej in pa vam, dragi bralec, draga bralka, smo za omizjem še enkrat s klarnico nazdravili skupaj s kuharskim mojstrom Igorjem Jagodicem. ■

EKSTROVERTIRAN ŠPORTNI TERENEC

Estetiko športnega kupeja združuje z močjo in funkcionalnostjo športnega terenca, ki je samozavesten, ekstrovertiran in edinstven.

DIGITALNI PRIKAZOVALNIK

Audi q3 sportback se ponaša z digitalnim udobjem višjega razreda. Celotna zabavno-informacijska zasnova je namreč vzeta neposredno iz Audijevih prestižnih modelov. Serijsko je na voljo 10,25-palčni digitalni kombinirani instrument. Lahko pa se odločite tudi za virtualni prikazovalnik Audi plus, ki na svojem 12,3-palčnem HD-zaslonu animacije prikazuje z izjemno ostrino in vam posreduje vse pomembne informacije

o vozilu. Svoje prenosne naprave lahko brez težav povežete z avtomobilom in uživate v vsem, kar prinaša sodobna tehnologija v avtomobilu.

VOZNI UŽITEK SERIJSKO

Popoln vozni užitek je pri audiju Q3 sportbacku serijski. Na ovinkasti cesti ali pri zaviranju mu pomaga inovativno progresivno krmiljenje. Sistem za uravnavanje vozne dinamike Audi drive select pa prinaša kar šest

različnih načinov vožnje. Izbirate lahko tudi med bencinskim in dizelskim motorjem, ki ju odlikujeta živahnost in prijaznost do okolja.

PRILAGODLJIVA NOTRANJOST IN VELIK PRTLJAŽNIK

Notranjost audija Q3 sportbacka je narejena iz najkakovostnejših sodobnih elementov in materialov, predvsem pa je izjemno prilagodljiva. Voznikov in sovoznikov prostor lahko opremito z različnimi stili, od športnega do

elegantnega ali ekstravagantnega, in z večbarvno osvetlitvijo notranjosti. Na zadnjih sedežih, ki se lahko pomaknejo naprej in nazaj, je dovolj prostora za tri. V velikem prtljažniku pa ne zmanjka prostora za prtljago tudi takrat, ko se odpeljete zelo daleč. Pri bolj opremljeni izvedbi lahko vrata prtljažnika enostavno odprete s premikom noge, ko imate polne roke.

Vse o novem audiju Q3 sportbacku najdete na www.audi.si.

Doživljajev polna smučarija visoko nad oblaki

Pozimi in poleti krasna Južna Tirolska se ponaša s čudovito Pustriško dolino (italijansko Val Pusteria, nemško Pustertal, ladinsko Val de Puster), v katere srcu je 2275 metrov visok kopasti vrh z italijanskim imenom Plan de Corones oziroma nemškim Kronplatz, po katerem se tudi imenuje tamkajšnje smučarsko središče. To je umeščeno med turistična mesta Bruneck-Brunico, St. Vigil-San Vigilio in Valdaora-Olang. Območje je do prve svetovne vojne spadalo pod avstrijsko oblast, po njej pa ga je dobila Italija, a se tam še vedno brez težav sporazumevate v nemščini,

TEKST **BORUT OMERZEL**

saj je ta še vedno prvi jezik v osnovni šoli. Kakšen napis boste prebrali tudi še v ladinskini, različici romanskega jezika, a slišali ga najbrž ne boste, saj ga govori le še malo ljudi. Iz tega jezika prihaja

tudi beseda corones, ki pomeni 'krona'.

Slovenci se tam morda dobro počutimo tudi zato, ker slovansko poselitev v 6. stoletju izpričujejo krajevna in ledinska imena.

No, v Kronplatz gremo seveda radi predvsem zato, ker je oddaljen le okrog 280 kilometrov in ker se ponaša s 119 kilometri odličnih smučišč vseh zahtevnosti, znanih po tem, da so široka in zato

idealna za popoln karving. Poleg tega je tam 190 kilometrov stez za smučarski tek (predvsem v biatlonskih centrih Anterselva in Casere ter v tekaškem centru Riva), žičnica Piculin in smučarski avtobus pa omogočata povezavo z nič manj svetovljansko Alta Badio. Poudariti moramo, da je to eno redkih smučarskih središč s kar petimi črnimi smučarskimi progami, ki so poimenovane The Black Five. Omenimo le tri lepote: osemkilometrski Sylvester je ena najlepših in najdaljših, čudovita Piculin s skoraj 75-odstotnim naklonom pa je ena najstrmejših v Italiji, medtem ko je strma Erta izziv tudi za smučarske svetovnega pokala, saj ima na

FOTO **Skirama Kronplatz, Alpin Panorama Hubertus, Harald Wisthaler, Harald/Shutterstock Editorial/Profimedia, Dean Duboković, Lumen, Paolo Riolzi**

KRONPLATZ – PLAN DE CORONES

nekaterih delih več kot 50-odstotno strmino. Ste dovolj pogumni? No, če ste 'le' spretni, je za vas kot ustvarjen največji snežni park v Južni Tirolski. In če vam gibanja še ni dovolj, drsajte! V vsaki vasi doline imajo namreč drsališče (skupno jih je več kot 30), v Campo Tures pa lahko drsate tudi v ledeni dvorani. Po smuki se lahko še sankate – osvetljeni sankališči sta dve, Korer in Cianross, najdaljša sankaska proga, dolga 10 kilometrov z višinsko razliko 1000 metrov, pa je na smučišču Speikboden. Dolini Tures in Aurina pa sta meka za ledne plezalce. Da je v Kronplatzu tudi več kot 30 bolj ali manj tradicionalnih smučarskih koč, v katerih ne manjka dobre jedače in pijače ter seveda zabave med smuko, še bolj pa po njej, vam sploh ne bomo govorili, kakor tudi ne, kje se boste namestili. Izbi-
ra je pestra, vse od hotelov do apartmajev tik pod smučišči ali v nekaj minut vožnje oddaljenih krajih. No, mi se ne bi branili hotela Alpin Panorama Hubertus (desno).

Na samem vrhu Kronplatza med smuko nikakor ne spreglejte dveh znamenitosti,

**JUŽNOTIROLSKO SMUČARSKO SREDIŠČE KRONPLATZ
JE ZELO PRILJUBLJENO TUDI MED SLOVENCİ.**

KRONPLATZ – PLAN DE CORONES

POD MMM CORONES SE JE PODPISALA ZVEZDNIŠKA ARHITEKTKA ZAHA HADID.

saj greste lahko v obe naravnost s smučišča v smučarski opremi. Ena je Messnerjev gorski muzej MMM Corones, druga pa muzej gorske fotografije LUMEN, ki so ga uredili v prenovljeni postaji stare vzpenjače. V tem objektu je tudi vrhunska restavracija Alpinn Food Space & Restaurant Norberta Niederkoflerja, ki ima v San Cassianu restavracijo Rosa Alpina, za katero je bil ovenčan s tremi Michelinovimi zvezdicami.

MMM Corones (fotografije na tej strani) je julija 2015 odprl sam Reinhold Messner, svetovno znani alpinist s 14 osvojenimi osemtisočaki (poleg tega je prečkal Antarktiko čez južni pol, zatem še puščavi Gobi in Takla Makan ter po dolgem prehodil Grenlandijo), sam projekt Messner Mountain Museum (MMM) pa je zasnoval že na začetku devetdesetih let in v njegovem okviru ustvaril šest muzejskih enot, ki stojijo po vsej Južni Tirolski in tudi v Benečiji. MMM Corones, ki je med njimi najmlajši in menda tudi zadnji, je tematsko v celoti posvečen klasičnemu alpinizmu kot kraljevski disciplini od njegovih začetkov do danes. Poleg čudovite stavbe, ki jo je oblikovala Zaha Hadid, takrat najbolj zvezdniška arhitektka iraško-britanskega rodu, obiskovalca navduši tudi 240-stopinjski panoramski pogled na dolomitske vršace.

KUPI SREČKO, FURAJ SREČO.

<https://www.zmagovalni-servis.si/furaj-sreco>

PETROL IN ŠPORTNA LOTERIJA S SREČKAMI V PODPORO MLADIM SMUČARJEM

Petrol in Športna loterija v sodelovanju s Smučarsko zvezo Slovenije in raperjem Emkejem začenjata vseslovensko akcijo, kjer gre izkupiček od prodanih srečk v razvoj mladih smučarjev.

Letošnja smučarska sezona, ki jo vsi že navdušeno spremljamo, dobiva dodatno popestritev z akcijo **Kupi srečko, furaj srečo**. Petrol je združil moči s Športno loterijo in v sodelovanju s Smučarsko zvezo Slovenije so ustvarili srečke, ki vam prinašajo bogate dobitke, hkrati pa z nakupom prispevate v razvoj naših mladih smučarskih upov. Srečke lahko po ceni 2 € od decembra kupite na Petrolovih prodajalnah po vsej Sloveniji in na spletni strani Športne loterije (www.e-stave.com/srecke). Tudi nedobitne srečke so lahko dobitne – vključite se v žreb za privlačne smučarske dobitke! Navodila za sodelovanje so na zadnji strani srečke! Akciji se je pridružil tudi štajerski raper Emkej, ki bo celotno sezono ustvarjal smučarske rime.

SMUČANJE IN GLASBA: OD KOŠIRJA DO EMKEJA

Smučanje in glasba gresta v Sloveniji z roko v roki. Le kdo se ne spomni himne jugoslovanske smučarske reprezentance Smučajmo vsi ali pa rockerske Bele simfonije zasedbe Lačni Franc. Ne smemo pozabiti na prvi rap hit Včasih smučam hit, včasih pa počas, ki ga je slovenski sceni predstavil nihče drug kot Jure Košir s svojo ekipo Košir Rap Team. Niti Tina Maze ni kariere zaključila, ne da bi javnosti predstavila lastno pesem, kjer smo našo smučarsko ikono videli v povsem drugačni luči.

Petrol, Športna Loterija in Smučarska zveza Slovenije so želeli, da smučarska kultura še vedno glasno odmeva med Slovenci. Zato so k sodelovanju povabili

mladim dobro znanega **raperja Emkeja** – Mariborčana, ki s svojimi besedili širi pozitivno in »skuliranost«. Emkej je tako postal **obraz dobrodelne akcije** v podporo mladim smučarjem.

EMKEJ BO Z RIMAMI KOMENTIRAL CELOTNO SEZONO

»Glede na to, da kot Mariborčan, že od malega zagrizeno spremljam smučanje, sem se z veseljem priključil projektu, kjer spodbujamo, da se bo pri nas razvilo še veliko Koširjev in Kranjcev.« je akcijo podprl Emkej.

Ne samo, da je Emkej že posnel kratek rap z našimi najboljšimi smučarji, spremljali ga bomo lahko na Petrolovem Instagram profilu [@petrol.si](https://www.instagram.com/petrol.si), kjer bo skozi rime komentiral smučarsko sezono.

Dobrodelno srečko lahko po simbolični ceni 2 € kupite na katerikoli izmed Petrolovih prodajaln ali na spletni strani Športne loterije (www.e-stave.com/srecke) in se potegujete za dve vrsti dobitkov. Dobitek je lahko denarni in sega vse od 2 € pa tja do glavnega dobitka, ki bo enemu srečnežu prinesel **kar 10.000 €**. Lahko pa gre vaša srečka v žreb za raznorazne blagovne dobitke. Akcija bo zaključena 1. marca 2020, žrebanje blagovnih dobitkov pa bo izvedeno 2. marca 2020. In glavni blagovni dobitki? **6 srečnežev bo lahko s svojim prijateljem glasno navijalo na finalni tekmi svetovnega pokala v alpskem smučanju.** Podrobna navodila za sodelovanje v akciji so zapisana na srečki. Vsaka srečka je lahko dobitna!

Torej, kupite srečko, furajte srečo in prispevajte v razvoj mladih slovenskih smučarjev.

Vsaka srečka je lahko dobitna. Kupite jo na katerikoli izmed Petrolovih prodajaln in na spletni strani Športne loterije.

ALPINN 4 HANDS DINNER 2019

V restavracijo na vrhu Kronplatza je slavní **Norbert Niederkofler** v letu 2019 v okviru projekta Cook the Mountain kot gostujoče povabil svetovno priznane kuharske mojstre z vsega sveta, da pripravijo sedemhodni meni, in v soboto, 14. decembra, je ta čast doletela tudi **Ano Roš iz Hiše Franko**. Pred njo so minulo jesen tam že kuhali Jorge Vallejo iz restavracije Quintonil v Ciudadu de Mexico, ki je 24. na lestvici World's 50 Best Restaurants 2019 in 9. na lestvici Latin America's 50 Best Restaurants 2018, in Albert Andrià iz barcelonske Tickets, ki je skupaj z bratom Ferranom zelo vplival na špansko kuharsko tradicijo.

LUMEN (fotografije na tej strani), ki je odprl svoja vrata leta 2018, od MMM pa je oddaljen slabih 500 metrov, na približno 1800 kvadratnih metrov v štirih nadstropjih ponuja ogled razvoja fotografije in ima stalno razstavo vrhunskih gorskih fotografij, tako zgodovinskih kot sodobnih digitalnih. Nekaj časa vam lahko vzame tudi kakšna začasna razstava, kot je tista, o kateri pišemo na strani 23. In seveda soba z zrcali, ki je tudi ne kaže zamuditi. ■

www.e-stave.com

KUPI SREČKO, FURAJ SREČO.

SPREMLJAJ EMKEJ-EVE
SMUČARSKÉ RIME NA PETROL.SI

KOSI

KRANJEC

HROVAT

EMKEJ

KLINE

HADALIN

www.zmagovalni-servis.si/furaj-sreco

Z nakupom srečke
prispevaš v program
za razvoj mladih smučarjev.

 SLOSKI
Alpsko smučanje

 PETROL
Energija za življenje

 **Športna
loterija**

HEROJI FURAJO V PIŽAMAH

*Tako nam sporočajo tudi veliki plakati po vsej Sloveniji.
Vam je to kaj dvignilo pritisk?*

Odlično! Kajti potem je vseslovenska iniciativa Heroji furajo v pižamah že na samem začetku svoje tretje sezone pritegnila vašo pozornost. Ker jo mora! Pod okriljem Zavoda VOZIM namreč ozavešča tako voznike kot voznice o nujnosti povsem trezne vožnje, torej brez šilca zaužitega alkohola. Letošnja akcija pa je pritegnila pozornost tudi zato, ker je njen pomemben del Koledar gole resnice z znanimi Slovenkami.

Kje heroji furajo v pižamah?

Kdor živi v Ljubljani ali v katerem od večjih slovenskih mest, si po zaužitju alkohola, če je odgovoren človek kateregakoli spola,

TEKST **DARJO HRIB & BORUT OMERZEL**

pokliče taksi. Ali pa, če se veseljačenje zavleče v rane ure, ujame prvo jutranjo rundo mestnih avtobusov. Četudi se je na zabavo ali kar tako v mesto pripeljal s svojim prevoznim sredstvom. Ponj se odpravi, ko je trezen, in to ne zgolj iz strahu pred morebitno kaznijo, ampak zaradi zavedanja, da je v nasprotnem primeru potencialni morilec ali potencialna morilka.

Ljudje, živeči na periferiji naše države, imajo pri tem večje težave. »Predvsem na območjih, kjer ni javnega prevoza, kjer je infrastruktura bistveno drugačna, kot smo je navajeni v Ljubljani, in kjer je verjetnost za povzročeno nesrečo pod vplivom alkohola vsaj dvakrat večja v primerjavi z mestnimi občinami. In seveda v vinorodnih

okoljih,« pravi David Razboršek, direktor Zavoda VOZIM, in s tem izpostavi le enega od dejavnikov, ki tvorijo nacionalni problem strašljivo velikega števila voženj pod vplivom alkohola. »Ljudem želimo z akcijo jasno sporočiti, da je heroj vsak, ki drugemu omogoči varen prevoz, četudi sredi noči in v pižami, predvsem pa vsak, ki nikoli ne sede za volan pod vplivom alkohola.«

Prva sezona: šokirati in ozavestiti

»Prva sezona,« pravi Razboršek, »se je začela malce šokantno, saj je temeljila na vožnjah poškodovancev v izbranih slovenskih občinah. Se pravi, naši člani so se aktivirali v lokalnih okoljih in s posebno prilagojenimi vozili znamke Toyota smo vozili mlade na

FOTO **URŠKA KOŠIR, TIT BONAC, LUNA TBWA, ARHIV ZAVODA VOZIM**

HEROJI FURAJO V PIŽAMAH

zabave in z njih (zgornja fotografija desno). Izvedli smo veliko herojskih voženj in sedem akcijskih načrtov s poostrenim policijskim nadzorom. V videu pa so znani Slovenci – Dejan Zavec, Alya, Filip Kržišnik, Blaž Stanič, Vid Valič, Jure Košir – ob boku Aleša Kramolca (vsi na zgornji fotografiji levo), ki ga je vožnja pod vplivom alkohola za vedno prikovala na voziček, osebno nagovorili

ukrepe, ki jih lahko lokalna skupnost sama naredi za to, da prepreči vožnjo pod vplivom alkohola, organizirajo se preventivne delavnice, dela se z mladimi in s starši. V delo so v lokalnem okolju poleg naše vključene ključne organizacije, ki izvajajo te preventivne programe. V prvih dveh sezonah nam je uspelo s Heroji furajo v pižamah vključiti več kot 14.000 mladih na delavnicah pred-

ALKOHOL IN SLOVENC

»Pitje alkohola je v Sloveniji še vedno (pre)velik javnozdravstveni in družbeni problem, prisoten je tako med moškimi kot ženskami. Med spoloma pa obstajajo razlike. V povprečju moški popijejo več in pogosteje ter začnejo piti pri nižji starosti. Glede alkohola se torej vedejo bolj tvegano, kar lahko vodi k drugim tveganim vedenjem – vožnji pod vplivom alkohola, nasilju ... Razmerje med spoloma je približno 3: 1 – pri mladostnikih so razlike manjše. Na podlagi raziskav ugotavljamo, da 55 odstotkov moških vsaj enkrat na leto pije na način, s katerim tvega škodo, pri ženskah pa je ta odstotek nižji, in sicer 30 odstotkov,« je problem vožnje pod vplivom še z vidika razlike pitja alkohola med spoloma osvetlila **dr. Maja Roškar** iz Nacionalnega inštituta za javno zdravje. Prav zaradi teh podatkov so se ustvarjalci komunikacijske akcije letos odločili glas iniciative predati ženskam.

NE ZAFURAJ SI LAJFA. FURAJ ODGOVORNO.

Ljudi z jasnim sporočilom, naj vedno poskrbi jo za varen prevoz. Hkrati smo pozivali starše, da četudi so že v pižami in je ura pozna, ko se njihov otrok vrača z zabave, naj poskrbi jo za njegov varen prevoz do doma.«

Po prvem letu iniciative za manj voženj pod vplivom alkohola so svoje povedale številke. Število vseh prometnih nesreč z mladimi povzročitelji je bilo leta 2018 manjše kot leto prej, prav tako število vseh prometnih nesreč pod vplivom alkohola z mladimi povzročitelji. Dramatično je upadlo skupno število umrlih v prometnih nesrečah (s 30 v letu 2017 na 17 v 2018), sploh število umrlih med mladimi (z 11 v letu 2017 na štiri v letu 2018). A z vsemi temi razveseljivimi rezultati je prišlo tudi spoznanje, da je to ena bitka v veliki vojni.

Druga sezona: paket prve pomoči za občine

»Po prvi sezoni smo ugotovili,« pravi Razboršek, »da težko pridemo v vse občine, saj to zahteva ogromno sredstev in energije. Zato smo v drugi sezoni štartali s paketom prve pomoči za občine (fotografija na naslednji strani). Ta paket vsebuje vse ključne

vsem na podeželju. Več kot 600 mladih smo varno pripeljali na zabave in z njih, predvsem pa sem ponosen, da je devet manjših občin sprejelo celostni model, se pravi konkretne akcijske načrte za spremembe za manj voženj pod vplivom alkohola. Več kot 15 pa se jih je pridružilo in naredilo vsaj eno izmed aktivnosti v okviru iniciative. Celostni model pomeni, da v lokalni skupnosti najprej naredimo delavnice za vse mlade. To so predvsem učenci devetih razredov. Tam, kjer imajo srednje šole, pa še za dijake 3. in 4. letnikov. Organiziramo tudi delavnice za starše, da se zavejo predvsem svojega odnosa do alkohola, ki se zrcali v odnosu mladih do njega. Istočasno naredijo v mladinskih centrih, ki so naši partnerji, fokusne skupine, v katerih mladi definirajo probleme. In potem se v strukturiranem dialogu skupaj s strokovnjaki z državne ravni, lokalnimi odločevalci in mladimi pogovarjamo o problemih in rešitvah. Poleg tega organiziramo vožnje poškodovancev, da širši lokalni skupnosti sporočimo, da je treba za to poskrbeti. Kajti če želimo nekaj spremeniti, mora za to vsakdo nositi del odgovornosti. Če bi bili družba, kot je Japonska ...«

HEROJI FURAJO V PIŽAMAH

MEDNAROD- NA NAGRADA

Iniciativa Heroji furajo v pižamah je prejela več nagrad za komuniciranje, med drugim na Slovenskem oglaševalskem festivalu, posebno pa so v Zavodu VOZIM ponosni na to, da so najprej leta 2018 prejeli strokovno nagrado Evropske komisije *excellence in road safety*, s katero zadnja štiri leta v petih kategorijah nagradijo najboljše prakse na področju prometne varnosti v Evropski uniji. Poleg tega strokovno občinstvo glasuje še za najboljši projekt med vsemi petimi kategorijami in mu podeli posebno nagrado Jacquesa Barrota, ki je poimenovana po bivšem evropskem komisarju, ki je dal pred 15 leti varnost v prometu na evropsko agendo. Letos so ob tej 15-letnici med prejemniki te posebne nagrade, odkar jo podeljujejo zadnja štiri leta, izbrali najboljše od najboljšega. Da, izbrali in nagradili so iniciativo Heroji furajo v pižamah!

»Velika zahvala za to gre vsem partnerjem in seveda medijem, brez katerih bi bistveno težje delali v lokalnih okoljih in brez katerih ne moremo vplivati na zavedanje, kaj šele na spremembo vedenja. Vsi ti rezultati so plod skupnega sodelovanja. Poleg tega nam je nagrada odprla vrata, da prek Erasmusa začnemo program prenosa in modifikacije našega programa v Belgijo in na Portugalsko. Več si želimo narediti tudi na območju Balkana, a za zdaj smo dobili evropska sredstva za ti dve evropski državi. Zelo se veselimo dela in izzivov!« je vesel povedal Razboršek.

Kensuke Tsuchiya, predsednik Toyota Adrie (na fotografiji), je namreč tudi na letošnji tiskovni konferenci poudaril, da jim je na Japonskem že uspelo vzpostaviti takšno mentaliteto, da takrat, ko kaj popijejo, ne vozijo. »Imeli smo isto težavo,« je dejal, »saj je kultura pitja del našega druženja. To je del naše kulture. In veliko ljudi je tako pilo in vozilo. Toda pred časom je bil naš zakon drastično spremenjen in število voznikov, ki vozijo opiti, se je takoj zmanjšalo s 100 na 20 odstotkov. Če piješ in voziš, si kaznovan s kaznijo okrog 8000 evrov in odvzemom vozniškega dovoljenja za pet let. In tisti, ki so s tabo v vozilu, so tudi kaznovani z visoko globo, sedeči spredaj in zadaj. In če v restavraciji vedo, da boš vozil in ti dajo alkoholno pijačo, je strogo kaznovana tudi restavracija. In če ti prijatelji ali starši dajo avtomobil,

kilometrov in na žalost kar nekaj nesreč, se pa trudimo v naš model vključiti ozaveščanje, da vsak nosi del odgovornosti. Se pravi, sveti za preventivo, župani, organizatorji zabav ... Bilo je zelo lepo, ko sem bil na Gibonnijevem koncertu in je on rekel, da se bo njegov koncert zaključil takrat, ko bo bomo vsi srečno prišli domov. Zato delamo v lokalnem okolju tudi z organizatorji zabav in mladinskimi centri. Da se zavedajo, da se njihova odgovornost ne konča takrat, ko zaprejo vrata kluba, in da jim ni vseeno, kaj se zgodi po tem.

Pa seveda še z učitelji in starši. In če se vsak zaveda vsaj delčka odgovornosti, potem se zgodijo velike spremembe. Želimo pa si in v tej smeri tudi delujemo, da se zavoljo spremembe našega vedenja spremeni tudi zakonodaja. Da svojo veliko odgovornost sprejmejo ministrstvo za infrastrukturo, ministrstvo za pravosodje, poslanci in seveda vsi tisti, ki so odgovorni za to, da nadzorujejo, kako se zakon izvaja.«

Vesna Marinko (Javna agencija RS za varnost prometa), Medeja Kraševac (Luna\TBWA), Vanja Hrovat (Zavarovalnica Generali), dr. Maja Roškar (NIJZ), Tomaž Drozg (Adria Media Ljubljana), Kensuke Tsuchiya (Toyota Adria); Vesna Novak in David Razboršek (Zavod VOZIM)

da voziš, vedo pa, da si pil, so prav tako kaznovani. Po sprejetju tega zakona je torej število pijanih za volanom upadlo za 80 odstotkov. Poleg tega me v Ljubljani policija nikoli ne ustavi in preveri. Nikoli. Na Japonskem pa tudi vsak teden. Torej sta pomembna zakonodaja in izvajanje zakonov.«

Razboršek je k temu pripomnil: »Pri nas nam do tega spoznanja še manjka kar nekaj

Sprememba zakonodaje

Dejstvo je namreč, da se obstoječa zakonodaja, ki govori o točenju alkohola mladoletnim in vinjenim, ne izvaja. »Naša sorodna organizacija Brez izgovora Slovenija je šla z improvizatorji na teren,« pravi Razboršek, »in so igrali alkoholizirane ljudi, ki so v 90 odstotkih brez težav dobili alkohol. Ne glede na to, ali so bili mlado-

HEROJI FURAJO V PIŽAMAH

letni ali očitno vinjeni, tudi če so imeli avtomobilске ključe na mizi oziroma točilnem pultu, so dobili alkoholno pijačo. Zato bi morali najprej imeti boljši nadzor nad izvajanjem obstoječe zakonodaje o točenju alkohola mladoletnim, opitim in tistim, ki kažejo očitne znake, da bodo vozili. Poleg tega je zelo narobe to, da alkohol zelo pogosto še vedno ni

David Razboršek s Koledarjem gole resnice

primarni krivec za povzročitev prometne nesreč, ampak se lahko pijanost v določenih okoliščinah v sodnem procesu šteje celo kot olajševalna okoliščina. Tretja stvar je, da se mi kot nevladna organizacija zavzemamo za 0,00 alkohola v prometu. Poglejte, ko smo začeli, je bil osnovni problem, da eno tretjino nesreč pod vplivom alkohola povzročijo stari do 29 let, med 24 in 29 let. Ker prvi dve leti je pri mladih voznikih 0,00, kar je zelo učinkovit ukrep. Potem pa se spremeni. To nam povedo tudi mladi sami: 'Zdaj pa že imam izkušnje in zdaj ni več 0,00 alkohola.' Zato se sprašujem, zakaj ne bi ta ukrep veljal za vse, saj 80-odstotkov javnosti to podpira. Smo pa v Sloveniji že imeli en zelo učinkovit ukrep, ki je bil obvezen, pa smo ga zelo zelo nespametno opustili. Šlo je za pridržanje na policijski postaji do streznitve. Na leto je bilo pridržanih več kot 3000 alkoholiziranih voznikov. S tem ukrepom je občutno padel delež nesreč pod vplivom alkohola. Danes imamo 300 pridržanih. Spremenila se je zakonodaja in zdaj je primarno, da policist pijanega lahko izpusti, če oceni, da bo lahko varno prišel domov brez vozila. Škoda, ker je bilo pridržanje zelo učinkovit ukrep. Ker kdo si pa želi biti pridržan in se hvaliti s tem, da se je njegov večer končal s spanjem v celici?»

Tretja sezona: moški, zgleđujemo se po ženskah

»Nekaj popitih kozarcev in sesti za volan še vedno velja za preveč kul dejanje marsikje na podeželju. To je pravzaprav blagovna znamka,« pravi Razboršek. »Če želimo vožnjo pod vplivom alkohola spraviti s cest, je naša naloga, da ustvarjamo blagovno znamko, ki bo močnejša, ki bo bolj kul in ki bo imela zelo jasno sporočilo, da alkohol in vožnja ne gresta skupaj. To je naša misija. Zato letos nadaljujemo vse aktivnosti v lokalnem okolju, poleg tega v tretji sezoni z novo komunikacijsko podporo delamo nov korak naprej še do večje varnosti.«

Nova komunikacijska podpora temelji na dejstvu, da je lani v prometnih nesrečah, ki so se pripetile zaradi vožnje pod vplivom alkohola, umrlo 22 ljudi. Vsaka četrta prometna nesreča s smrtnim izidom pri nas se zgodi zaradi vožnje pod vplivom alkohola. In 90 odstotkov prometnih nesreč pod vplivom alkohola povzročijo moški. Lani je takšno nesrečo povzročila le ena vinjena ženska. Zato v letošnjem letu glas iniciative prevzemajo ženske. To, da so ženske boljše voznice, je seveda metafora, katere cilj je vzbuditi pozornost, saj tovrstne znanstvene raziskave ne potrjujejo posebnih voznških prednosti enega ali drugega spola, lahko pa iz statistike sklenemo, da ženske manj tvegajo v prometu, so pre-

vidnejše in ostajajo v prometu mirnejše. In, seveda, da jih veliko veliko manj sede za volan pod vplivom alkohola.

Koledar gole resnice

Pomembno je, da akcija traja vse leto, ne samo v decembru, zato so se letos v Zavodu VOZIM z agencijo Luna TBWA domislili, da naredijo prav poseben koledar – Koledar gole resnice, in sicer z namenom, da vsak dan opominja na dragocenost življenja, ki ga lahko prehitro ogrozijo nespametne odločitve. K sodelovanju so povabili tiste, ki to znamo narediti, našo založniško hišo Adria Media Ljubljana z revijama Playboy in Cosmopolitan. Seveda smo se srčno odzvali in vseslovensko družbeno koristno akcijo z vsemi svojimi močmi in znanjem podprli.

Predvsem pa so se na povabilo, da se fotografirajo, velikodušno odzvale slovenske vplivnice Kaja Vidmar, Teja Jugovic, Tara Zupančič, Nataša Mernik, Zala Zagoričnik, Ana Klašnja, Indira Ekić, Anita Bašanović, Jasna Vale, Adrijana Dimec, Nuša Lesar in Maša Golob. A preden poskočite – ne, dekleta na koledarju niso gola, ampak so oblečena v nadvse privlačne (in priznati moramo, da tudi zelo seksi) pižame znamke Lisca in vsaka vplivnica nam posreduje svoje sporočilo. Tako nam voditeljica Tara Zupančič v januarju sporoča *Ti morda poznaš cesto, alkohol je zagotovo ne*, igralka, model, balerina in televizijska osebnost Ana Klašnja nam kot junijsko dekle namiguje, da *Najboljše pleše srce, ne alkohol*, nekdanje

Na fotografiranju so bili vse tri dni navzoči tudi predstavniki Zavoda VOZIM. Na fotografiji Teja Jugovic v pogovoru z direktorjem zavoda.

HEROJI FURAJO V PIŽAMAH

deklet z naslovnice revije Cosmopolitan in Playbojeva portretiranka Kaja Vidmar, ki krasi julij, v odločni pozi pravi *Ne zafuraj si lajfa, furaj odgovorno*, vseh 12 pa nam sporoča: *Če piješ, ne voziš!*

»Definitivno je to koristna in nujno potrebna akcija,« je na fotografiranju v Studiu Železna povedala Ana Klačnjak. »Pomembno je, da nagovarjamo tako mlade kot tudi starejše, ker se tudi starejši včasih še vedno vedemo neumno in zelo otročje mislimo, da se nam nič ne more zgoditi. Če mi bo z mojim sodelovanjem in mojim glasom uspelo vsaj enega človeka prepričati, da dvakrat premisli, preden bo pijan sedel za volan, bom zelo vesela.« Kaja Vidmar pa je k projektu z veseljem pristopila tudi v odmevu zelo osebne zgodbe - pred leti je bil namreč njen oče resno poškodovan v prometni nesreči, ki jo je povzročil pijan voznik.

Nadvse zgovorne in ganljive pa so zgodbe predstavnikov in predstavnic Zavoda VOZIM. Vesna Novak je svojo delila na

sami predstavitvi Koledarja gole resnice. Prometna nesreča, ki ji je popolnoma spremenila življenje, se je zgodila pred 22 leti, ko je bila stara komaj 20 let. »Na sobotni večer sva šli s prijateljico na pijačo,« je zgodbo začela Vesna. »Sedla sem v avto, voznika pa nisem poznala. Svoj avto sem namreč pustila doma, ker sem vedela, da bom morda kaj spila. Kasneje smo izvedeli, da je bil voznik močno vinjen. Na avtocesti smo se zaleteli v stoječ tovornjak. Nisem bila pripeta,« je povedala Vesna. »V bolnišnici sem se zbudila tretji dan po nesreči. Postavili so mi diagnozo - tetraplegija. Vedela sem, da to pomeni popolno ohromitev od vratu navzdol. V tistem trenutku nisem več želela živeti.« A Vesna danes živi in je tudi mama, del njenega poslanstva pa je, da skuša čim več ljudem s svojo zgodbo povedati, predvsem pa dopovedati, da je tveganje pri vožnji pod vplivom alkohola preveliko in da so posledice lahko tragične. In da je vsakdo, ki opit sede za volan, potencialni morilec. ■

VRHUNSKA EKIPI

Vrhunske portrete je za Koledar gole resnice v Studiu Železna ustvarila fotografinja Urška Košir (Studio Železna) ob asistiranju vizažistke Tine Habjan (MaxFactor Slovenija), frizerjev Lana Breznika in Petra Lacovicha (Mič Styling), za fotografije dogajanja v zakulisju pa je poskrbel Tit Bonač (Studio Železna).

»ČE MI BO Z MOJIM SODELOVANJEM IN MOJIM GLASOM USPELO VSAJ ENEGA ČLOVEKA PREPRIČATI, DA DVAKRAT PREMISLI, PREDEN BO PIJAN SEDEL ZA VOLAN, BOM ZELO VESELA.«

Ali bi danes še opravili vozniški izpit?

Preverite svoje znanje
CPP na vozimse.si

MEGANE MOORE

Naravna lepota

FOTO **DOVE SHORE**

»Delati kot model je bilo težko,« pravi čudovita Megan Moore, »toda izkazalo se je, da je bila to ena od najboljših stvari, kar sem jih kdaj naredila. Pri šestnajstih me je na poletnem sejmu v Vancouvru odkrila lokalna agencija. O modeliranju pred tem nisem nikoli niti pomislila. Prisezem, menila sem, da delajo napako. Sprva sem se upirala, toda ko so me pobarali še dvakrat, sem se odločila poizkusiti. Kot mlado dekle se že tako ubadaš s svojo samopodobo, če pa je tvoje telo naravno zaobljeno in ti rečejo, da moraš shujšati, se ti zdi tvoj obseg velikanski. Večkrat sem se zapored postila s sokom, toda nič ni zaleglo. Na koncu je želela z mano podpisati agencija za obilnejše. A oblika mojega telesa ni bila primerna niti zanje. Sem pa dobila manjša dela tu in tam. Naročniki so me najemali kot model za modrčke, toda v moje telo kot celoto se niso ravno zaljubili. Končno sem leta 2017 podpisala z agencijo iz Los Angelesa. Naredili smo poskusno snemanje, in ko so moj portret objavili na svoji spletni strani, sem videla, da so moj videz povsem obdelali v Photoshopu. Moje ustnice so bile večje, hrbet ožji – vse. Ko sem jim to dejala, so lagali: 'Ne vemo, o čem govoriš.' Zapustila sem jih. Dejala sem: 'Žal mi je. Ne morem imeti agencije, ki me ne mara takšne, kakršna sem, zato ne bom

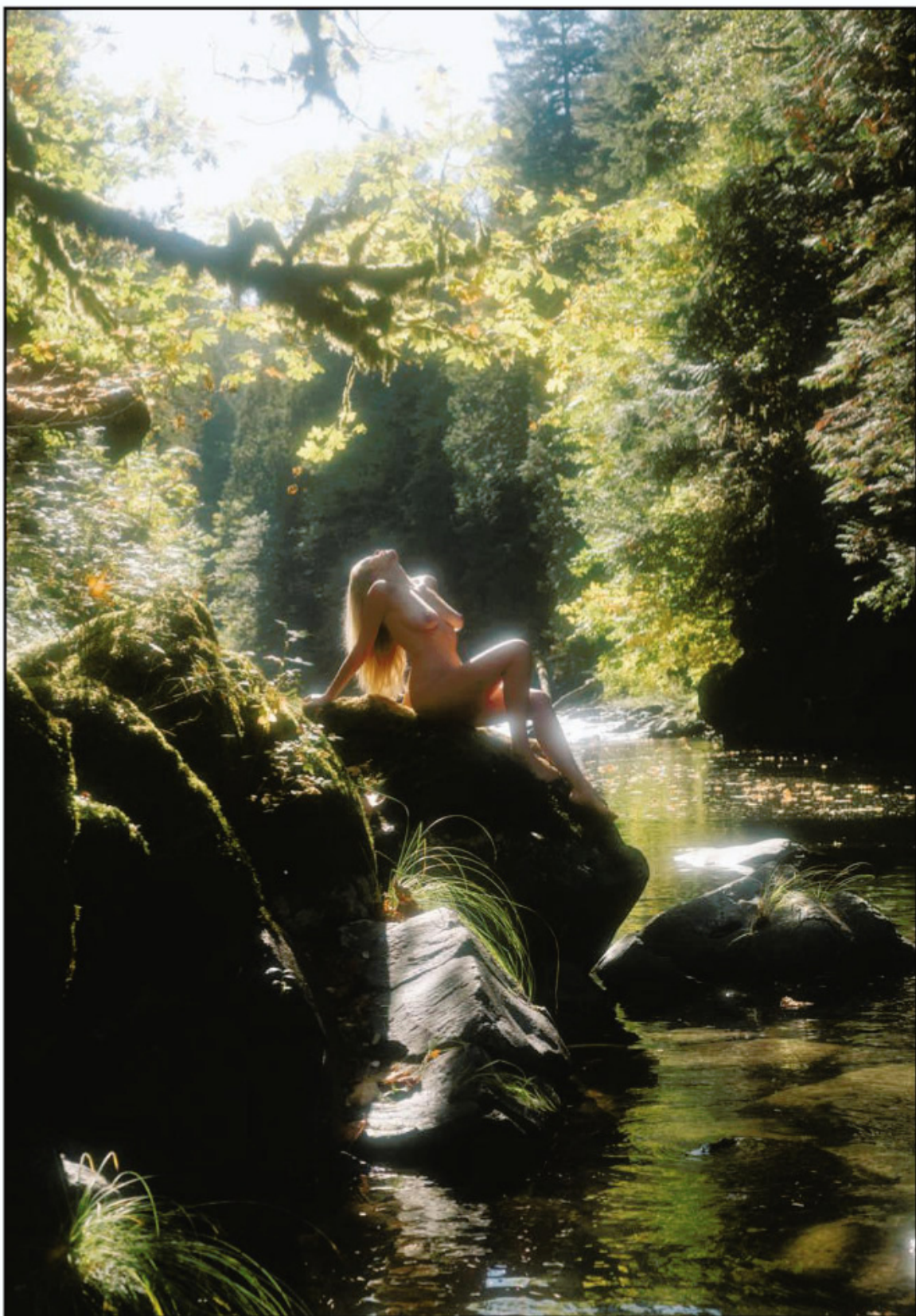
delala z vami.' Težko je, zato ker je estetska popolnost, ki je tako ali tako subjektivna, zdaj nekako vtisnjena v naše možgane. Ko vidiš popolno kožo brez celulita na sliki in se pogledaš, pomisliš, to moram prikriti. Ko sem izvedela, da bom model v Playboyu, nisem mogla verjeti, saj še nisem 100-odstotno sprejela svojega telesa. To je bil zame mejnik. Šla sem na snemanje in sem pričakovala, da bo kdo rekel: 'Njeni boki so malce preširoki.' Nihče ni rekel nič. To je bil trenutek razodetja. Ko sem bila majhna, sem bila vedno prepričana vase. Glede sebe nisem nikoli dvomila o ničemer. V modni industriji pa je ta gotovost počasi izginjala. Morala sem se naučiti ljubiti samo sebe – in še pomembneje, ljubiti samo sebe ne glede na to, kaj o tem pravi kdorkoli. Hvaležna sem, zato ker se tega nisem mogla naučiti nikjer drugje. Z mene je bilo strgano dobesedno vse in morala sem se spet zgraditi. Zdaj sem nezlomljiva. Ta globina samospoštovanja mi nikoli ne more biti odvzeta. Naj se sliši še tako sentimentalno, je to res in je močno. Modna industrija se zdaj spreminja na najboljši možen način. Modeli postajajo bolj avtentični. Vsi ti fantje in dekleta glasno pravijo: 'Hej, to ni resnično. To je resnično. To, kar sem jaz.' In to je lepo.« ■

✧ MEGANE MOORE

VICI

PLAYBOY SE ŠALI

Sprašujejo me zakaj nimam nobene tetovaže. A vi bi lepili nalepke na ferrarija!?

Iz dežele vzhajajočega sonca je prišla neverjetna vest! Japonci so namreč izumili fotoaparata s tako hitro zaslonko, da lahko slika žensko z zaprtimi usti ...

Pravi sosed: »Sm tok dobrega gasilca vidla, matr me je prijelo, da bi bajto zakurla.«

»**A**li ste vedeli, da je pogrebno podjetje spremenilo naziv?«

»Zanimivo! Kako se pa zdaj imenuje?«

»Zaključna dela v zdravstvu!«

Končno mi je uspelo! V Hofru sem zložil robo s pulta v voziček, še preden je lagajničarki uspelo reči: »Gotovina ali kartica?«

Žena pošlje možu SMS:

»Ko greš iz službe, ne pozabi kupiti zelenjave. Pa Greta te pozdravlja.«

Mož: »Katera Greta?«

Žena: »Nobena. Sem napisala le zato, da vidim, ali si prebral SMS.«

Mož: »Toda jaz sem ravnokar z Greto, zato me zanima, katero Greto si imela v mislih.«

Žena: »Kje si!?«

Mož: »Čisto blizu tržnice.«

Žena: »Počakaj, prihajam!«

Cez 10 minut žena spet napiše SMS:

»Sem na tržnici. Kje si?«

Mož: »Še vedno v pisarni. Ko si ravno na tržnici, pa kupi še zelenjavo.«

V postelji ne maram suhih žensk. Ko se obračam, vedno mislim, da sem se ulegel na daljinca.

V naših bolnišnicah obstajata dve diagnozi:

»Nič ti ni.«

»Ja, kje ste pa bili do zdaj?«

Ena od mojih petih punc ima drugega fanta. Nikoli več ne bom zaupal ženskam!

Zakaj blondinke ne skačejo čez plot? Ker že pred plotom dajo.

Greva se igrat skrivalnice. Če me najdeš, bo nagrada seks. Če me slučajno ne najdeš ... sem v omari.

Pri nas ne veš, ko ti do pelje nasproti, ali ti blenda ali je cesta res tako luknjasta.

Moj prijatelj je bil včeraj tako pribit, da je lastno ženo vprašal, ali je samska.

Na Marsu naj bi bila voda, wifija pa nimajo – torej razmere za življenje niso primerne!

»Hej, bejbi, položi me še enkrat ...«

20V ALJOŠA BAGOLA

»Biti v redu«

Aljoša Bagola je kreativni direktor v agenciji Pristop in velja za enega najuspešnejših slovenskih oglaševalcev, ki je vedno blestel s svojo javno podobo. A se je zalomilo, kot se zalomi pri največjih, na veliko. Izgorelost ni izbirala sredstev, s katerimi ga je napadala. Svojo izkušnjo je popisal v knjigi Kako izgoreti ... in vzeti življenje v svoje roke in od takrat ve, da se recept za srečo skriva v preprostem »biti v redu«. To je popolnoma dovolj in to je njegov suveren odgovor, ko ga najprej vprašam, kako je, odgovor, osvobojen bremen zapovedane sreče in prisilnega nasmeha. In menim, da bo pri Aljoši za zmeraj ostalo tako.

TEKST **KATJA GOLOB** FOTO **HELENA KERMELJ**

1. Izgorelost vas je doletela pred tremi leti. Je prišla tiho in zahrbtno ali je udarila naenkrat?

Ko gledam nazaj, so opozorilni znaki prihajali zelo očitno in življenje mi je, kot sem to strnil v misel v knjigi, že zelo dolgo nastavljalo ogledalo, v katerem se nisem hotel uzreti, zato mi je bilo primorano postaviti zid. Že pred štirimi leti sem bil že tako izčrpan, da se je telo uprlo s serijo migren. Po dveh tednih prisilnega zdravniškega dopusta sem izboljšanje, ki je sledilo, vase zagledano tolmačil kot dejstvo, da jaz očitno ne morem izgoreti. Zato sem povratno zanko sklenil tako, da sem si oprtal še več dela, in v tem za hip osveženem optimizmu čez leto dni spektakularno izgorel. Prvi odziv je še naprej bilo zanikanje. To je pač eden izmed naših obrambnih mehanizmov za soočanje z bolečino. A ko ta ne popusti, se začneš korak za korakom obkladati, a ne še z obkladki, ki bi te pomirili, ampak z najhujšimi čustvi. Sram je eden izmed teh in je zelo silovit. Gnjavil sem se z ugotovitvami, da sem vse pustil na cedilu, kako bom skrbel za družino, kako bom izplezal iz tega brezna, kako sem dovolil, da se mi je to zgodilo. Ni nenavadno, da je bil sram stoletja

mogočno orodje cerkve in vseh ostalih, ki so to učinkovito nagovarjali. A ko sem si dovolil spoznanje, da se mi to ni zgodilo zato, ker sem bil prešibek, ampak ker sem bil predolgo premočan, sem začutil prvo olajšanje. Dovolil sem si šibkost in, kako zanimivo, začutil moč. Ko sem prišel na svojo prvo psihoterapijo, zaradi sramu zakamufliiran kot Leonardo DiCaprio, ko nakupuje špecerijo, je terapevtka, ki zelo dobro pozna izgorelost, rekla: »Aljoša, vse bo v redu.« Takrat sem si prvič za hip oddahnil, a hkrati sprejel, da bo okrevanje dolgotrajno, mukotrpno, tečno, kruto, surovo, naporno in izčrpavajoče. Tako se je pojavilo svetlikanje upanja in notranje moči, ki sem se jima dan za dnem bolj ali manj uspešno približeval.

2. Izjavili ste, da je izgorelost intimna izkušnja, da je bilo, kot bi umrli in samesebe gledali dol mrtvega. Kako osamljen občutek je to? Kako hitro se lahko pomaga?

Silovitost tega občutka te dejansko razstavi na atome. Ko si v tem stanju, veš, da boš potreboval pomoč, a se v tistem trenutku še ne zavedaš, da pomoč pomeni, da greš po moč. Po svojo moč, ki je globoko v tebi.

Vesel sem, da je bil moj prvi refleks, da sem naredil tisto, česar do sedaj nisem pogosto – da sem spregovoril. Deset dni pred izgorelostjo nisem spal več kot dve do tri ure, zbuja sem se s podivjanim srčnim utripom, preobremenitve v službi so se ujemale še z rekordno večerno odsotnostjo moje žene, gledališke igralka, izjemnim poslovnim letom oddelka, ki sem ga vodil, in kreativnimi uspehi, ki so do takrat že povsem izgubili svojo vrednost in smisel. Izgorel sem na prvi dan zimskega oddiha in Iva mi je po silovito tesnobni noči postregla z ugotovitvijo, da sem izgorel. Poklicala je svojo prijateljico psihiatrinjo, ali se lahko dobi z mano. Seveda sem bil popolnoma iz sebe – pred mesecem dni še nepremagljiv, sedaj pa strt.

3. Niste nikoli posegli po zdravlilih?

Ne. Nočem soditi drugih, a mislil sem si, da če narava ustvari to stanje, potem ustvari tudi izhod iz njega. A sem se tudi sam – ljudje

smo pod vtisom takojšnjih ublažitev sodobnega sveta pač taki – zatekal k prepričanju, da bo vse to bo trajalo kakšen teden, dva, nato se bom ponovno vrnil v igro. Malo se bom pogovoril, naspal, najedel, mogoče prvič od otroštva pošteno zjokal in bo vse okej. Seveda pa telo ne dopusti več tega diktatorstva uma in zaslepljenosti ega ter za to krotenje uporablja izdatne porcije tesnobe in strahu. Moral sem si priznati, da ublažitve vsebujejo tudi besedo laž, in če pa se res hočeš spremeniti in okrevati, se moraš zateči k resnici. Eno od takšnih je bilo, ko mi je omenjena psihiatrinja v varnem zavetju moje pisarne ponudila pomirjevala, pa sem jih odklonil, rekla: »No, saj ti si močan kot bik.« Takrat sem razumel, da to ne bo trajalo samo en teden in da ne bo preprosto. A sem sklenil okleniti se tega bika in ga ukrotiti tudi s pomočjo svoje trmaste ovnovske narave. Lotil sem čiščenja umazanije iz sebe. Kidanja govna s pomočjo ovna. [smeh]

4. Kako ste svoje stanje razložili drugim, kako so to sprejeli sodelavci, nadrejeni?

V svoji knjigi strah in sram označim kot SS. Vsi smo njuna žrtev, ker si dovolimo njune vsakodnevne intervencije. Strah, ki nas prebudi sredi noči in zahteva naše grozljive misli. V podjetju sem svojemu oddelku povedal, da me nekaj časa ne bo, vzel sem bolniško in si dovolil, da bo šlo tudi brez mene. Sprva sem se 16 ur na dan boril z vdori nenehnih misli, skrbi, samoobtoževanja. A izgorelost zahteva umik, izolacijo v obeh pomenih besede – da se izoliraš od vseh povzročiteljev stresa in da daš tudi nase toliko izolacije, kot jo imajo tisti Nasini rak-toplani, da ne izgorijo, ko vstopijo v atmosfero. Potem je nekaj časa laže. A ko se vrneš v službo, sledi še ena nepričakovana peklen-ska izkušnja. Izgoreli se vrnejo na delovno mesto s postravmatsko stresno motnjo. V občutkih nisi drugačen od sesutega vojaka,

ki se je vrnil z vojnega žarišča in mora na ponovno misijo. Tako sem se počutil ob vsakem novem naročilu, ki sem ga prejel. Roke so se mi tresle, moral sem delati dihalne vaje v zaklenjeni pisarni, da sem lahko oddelal sestanke in obveznosti. Kreativnost, ki me je vedno izpolnjevala, to, za kar sem poklican na ta svet, je postala moj sovražnik. Izgorelost te kruto izropa te radosti. Ampak dejansko je to nekakšna radikalna dieta narave, zato da odstraniš iz svojega sistema vse tisto, kar te načenja, in to je večinoma stres, ki si ga ustvarjamo zaradi utvare, da smo lahko nenehno na razpolago in nenehno zavezani učinkovitosti in vsiljenim ciljem.

5. Še ko ste bili na poročnem potovanju, so vas sredi zvezdnatega večera klicali iz službe ...

Ja, a po jezi in razburjenosti, ki je sledila, ko vodja projektov ni zmogla prevzeti odgovornosti za projekt, sem ugotovil, da je prob-

20V ALJOŠA BAGOLA

lem v meni. Ko ugotoviš, da si dopuščal vse te stvari na svoj lastni račun, da je ideja tvoje požrtvovalnosti – ker bom jaz zdaj šel reševat ta projekt, čeprav sredi noči na svojem edinem dopustu v letu –, da je to točno ta utvara, slikanje teh kreposti na piedestal in zaslepljenost s svojo samopodobo, tisto, kar te ugonablja in kar povzroča takšne klice ob desetih zvečer. Ko s tem razčistiš, ko narediš to inventuro, se lahko počasi izumiš na novo. Sicer še vedno v primežu strahov, katastrofičnih scenarijev v glavi, tvoja duša začne počasi zaupati tvojemu sedaj veliko bolj demokratičnemu umu, egu, kar se začne poznati v odzivih telesa. Ta kombinacija nato postane lakmusov papir za tvoj napredek. To sveto trojico vidiš kot nekaj, kar mora sodelovati in dosegati soglasje.

6. Ste si morali priznati, da se nimate radi?

Da se mora človek imeti rad, bi mi še pred petimi leti zvenelo kot duhovna puhlica. Potem pa sem bil primoran razkrinkati vzorce in avtomatizme, podedovane nareke, po katerih vsi neizprašano živimo in drvim, in ugotovil sem, da je manjvrednosti kompleks, ki si ga seveda naš narod zelo deli in nezavedno lasti, tisti, ki nas ima v pesti in nas zelo pesti. Ko sem se ozrl nazaj na vse svoje uspehe z neko satelitsko oddaljenostjo, sem ugotovil, da so v nekem delu tudi posledica manjvrednostnega kompleksa. Ta nam skrit spretno prišepetava: »Samo če boš prvi, samo če boš imel dovolj nagrad, si dovolj dober, da lahko živiš.« Seveda je moj uspeh zagotovo tudi posledica mojega talenta in srečen sem, da sem ga hitro odkril in ga že skoraj 20 let udejanjam. A v naši industriji so ti dokazi tako rekoč na vsakem koraku in na desetine nagrad na leto nisem nikoli gledal kot na potrebo za nenehno potrjevanje. Če se spet kritično zazrem v to, je potreba po stalnem občudovanju po biti prvi in nenehno blesteti posledica tega, da je prišepetavanje našega nezavednega izjemno močno in da lahko podedovani vzorci naših prednikov, staršev, naroda in okolja v veliki meri upravljajo naše življenje.

7. Slovenci tudi pogosto rečemo ali mislimo, da je življenje trpljenje.

Tako, ja, to je naš strah pred življenjem. Potem ni zmotno pričakovati, da se bo ta vzorec v našem življenju pojavljal, manifestiral in nas nekako silil v to, da smo v kon-

fliktu z življenjem, da v njem trpimo.

Ko sem si dovolil priznati in spoznati, kdaj v mojem življenju je na delu manjvrednostni kompleks, sem, ko sem prebral biografije velikih ljudi, začel prepoznavati tudi, kje se to zrcali v njihovem življenju in na katerih točkah so se izjemno sabotirali. Če znaš to upravljati, te lahko to v življenju pozitivno opremi za uspeh, kar pa še ne pomeni, da nisi samozavesten. Meni se je zdelo, da mi samozavesti res ne primanjkuje. Mi je pa kompleks prekmurske nevrednosti kot čarovnik iz Oza, skrit v globelih duše, kljub temu nemalokrat uspešno uprizarjal fantazije o tem, da se moram za vsak uspeh zgara-ti, da ga nisem v celoti vreden in da se moram zanj hkrati tudi deloma kaznovati in ne smem v njem uživati. To si moramo vsi slej ko prej priznati, saj je logično, da iz otroštva ne moremo priti v celoti nepoškodovani.

8. Pa sva pri otroštvu in starših. Kako globoko ste kopali?

Na neki točki si pač jezen na starše, krivi so in konec. Moja starša sta nenehno delala, veliko smo delali tudi njuni otroci. Ljubezni sicer ni primanjkovalo, no, o sposobnostih slovenskega izrekanja ljubezni raje kdaj drugič, a ko sem gledal njuno žrtvovanje, sem se ga organsko navzel. Prišlo je vame, kot deluje osmoza, in potem mi je ta odsotnost skrbi zase v izgorelosti šla izrazito na živce. A kot otrok ne znaš drugače kot posnemati in dopuščati, kot odrasel pa moraš začeti odpuščati. To te pravzaprav dela odraslega. Saj lahko ves čas upiram prst v druge, a če ne prepoznamo, da je je vloga žrtve, potem smo še vedno zgolj otroci in v našem življenju odločajo drugi. V odraslem življenju nato hitimo narek in odobravanje staršev zamenjevati z narekom in odobravanjem nadrejenih. Če nam ti potem, ko smo dali vse od sebe, malo pokimajo, se napolnimo s tem otroškim občutjem, ko smo to prejeli od staršev, in si dovolimo deset minut svobode. A to ni odraslo življenje. Zato je treba staršem od-pustiti in razumeti svojo resnično odraslost, ki pride s postavljanjem meja.

9. Pravite, da ste imeli v družini veliko ljubezni. Ste se s starši lahko kdaj zares pomenili o stvareh, ki so vas pestile?

Ja, seveda. Bom začel širše – veliko ljubezni in tudi veliko pozitivnih stvari je v našem narodu, težava se pojavi, ko požrtvovalnost

začnemo zamenjevati za ljubezen, kar je zagotovo izročilo naše arhetipske slovenske, cankarjanske matere. Požrtvovalnost je pasivno agresivna, saj žrtev nalaga čustveno breme vsem okoli sebe. Požrtvovalnost ni ljubezen. Okej, starši smo, da skrbimo in da nas skrbi, zato moramo zdravo mero požrtvovalnosti tu pričakovati. Težave se začnejo, ko se ta meja prestopi in se požrtvovalnost uporablja kot mehanizem, da otroke za vedno priklenemo nase, da jim nenehno postrežemo s svojim trpljenjem in jim onemogočamo prerezati popkovino, ko so že zdavnaj odrasli. Nekaterim ljudem tako nikoli ne uspe zdravo zaživeti v odnosu s starši, ne uspe jim pobegniti temu, pustijo se prepričati v poklice, ki jim niso blizu in niso v skladu z njihovimi vrednotami ter resnično poklicanostjo, in potem se to izročilo trpljenja samo nadaljuje. Posledice tega, da si svojo pregovorno požrtvovalnost in debelo kožo radi slikamo kot krepost, se tako kažejo v tem, da na življenje ne zmoremo gledati kot na kaj drugega kot trpljenje in da nikoli ne spregovorimo. Ko sem o tem spregovoril, najprej v svojih kolumnah in sedaj še v knjigi, se mi ljudje javljajo z izpovedmi in jasno je, da je za izboljšanje našega duševnega zdravja to nujno. Sploh moški, ki se takoj zatečemo k popravilu kakršnegakoli stroja, se pa 'popravitom' svojega čustvenega ustroja pogubno dolgo izogibamo. To je zelo slovensko, tlačanstvo in potlačevanje. V nas je veliko zgodovinsko potlačene jeze. O težavah ne spregovorimo, kar nas ubija in razžira, zato imamo alkoholizem, droge, digitalne odvisnosti ... Vse to je posledica tega, ker ne govorimo.

10. O tem, da smo kdaj jezni na svoje starše, a ne?

Imel sem obdobje v izgorelosti, ko sem bil na starše zelo jezen in sem to tudi jasno sporočal. Na primer, v očetovi družbi sem srečal nekdanjo sošolko iz gimnazije, sedaj doktorico psihologije. Čestitala mi je za vse oglaševalske uspehe in nagrade, nakar je moj oče stopil v ospredje in rekel: »Veš, jaz sem svoj prvi plakat naredil že leta osemdeset ...« Kolegica je v smehu dodala: »No, Aljoša, zdaj vem, zakaj si tako uspešen.« Vsi malo trpimo za nerazrešenim Ojdipovim kompleksom. Zato sem nujnost, da to premagamo, v knjigi poimenoval Pojdipov kompleks – v zavestno željo, da svojim nezdravim ujetostim v nareke, zapovedi in prepovedi pobegnemo, si rečemo 'pojdi' in gremo po svoji poti.

20V ALJOŠA BAGOLA

11. Zdi se mi, da ste mu podobni.

Seveda. [smeh] A sem že malo boljši, in to je naloga vseh nas. Da prepoznamo, kaj dobrega smo podedovali, in to krepimo. Ter da s slabim obračunamo zato, da bo našim otrokom še malo lažje. Pride pa še mamin del, ki je v mojem primeru zaznamovan z nevrednostjo, saj je bila njena mama nezakonski otrok in zato v otroštvu zapostavljena in manj spoštovana tudi pri delu svojega sorodstva. Zelo zgodaj v mladosti so jo poslali služiti k teti, s to vsiljeno krivdo pa je obračunavala tako, da je nenehno delala in garala. Da je lahko zaslužila svojo vrednost. Tako imamo garanje v krvi, ker je temu pač težko ubežati. Ko ji je njen pravi oče pred smrtjo prvič poslal pismo in ji zapustil nekaj denarja, so nekateri njeni sorodniki takoj planili tudi po tem. Kot pravi terapevtka Urška Batellino, Slovenci to umanjkanje ljubezni kompenziramo s simbolno ljubeznijo, z denarjem. Zato ni čudno, da imamo toliko razprtij na sodiščih zaradi dedovanj. Skratka, zgodbe svojih prednikov je dobro poznati, saj lahko potem ravnamo bolje, predvsem pa vemo, kaj se pretaka po naši krvi in nam, če je neozaveščeno, kroji naše življenje.

12. Kako vam gre zdaj?

Zdaj sem zelo dobro. Sem vesel in ponosen nase. Pobotal sem se s kreativnostjo, česar

sem neizmerno vesel, saj spet uživam v ustvarjanju in sem po vrnitvi ustvaril res kakovostna dela. Nisem se pa še čisto pobotal s stresom, a to ne gre takoj v celoti. [smeh]

13. Kako se odziva vaša amigdala?

Če se navežem na njeno mandljasto obliko, lahko rečem, da nisem več takšen mandelj. [smeh] Amigdala se vedno intenzivno odziva, to je pač naš preživetveni mehanizem, ki ga ne moremo preglasiti. Je kot sirena na rešilcu ali gasilska sirena. Ko svoj stroj razumemo, ga znamo upravljati; to mi gre zdaj zelo dobro. Tu sta lahko izgorelim, skoraj izgorelim in na splošno vsem preobremenjenim v pomoč tudi knjigi *Stres, kuga sodobnega časa* Maje Megla in *Izgorelost* Tine Bončina, ki nas naučita marsikaj koristnega o našem stroju in naših odzivih na stres. Sam predvsem pazim na ravnovesje, postavljanje meja in sodelovanje prej omenjene svete trojice – telesa, duše in uma. In kot pravim v svoji knjigi, razpolavljam svojo razpoložljivost, da si podvojim svojo razpoloženost. To je vsaj delno vračanje k obliki življenja, za katero smo ustvarjeni. Ne moremo namreč biti nenehno na razpolago in ne moremo biti nenehno srečni. Ko imamo en neodgovorjen klic, se počutimo neodgovorno, če pa nismo v vsakem trenutku srečni, se počutimo, da je z nami

kaj narobe. Ker se ne poznamo dovolj, si ustvarjamo izjemne pritiske in ponotranjimo vsa nemogoče visoka pričakovanja o tem, kako srečni, bogati, učinkoviti in uspešni moramo biti. Do sebe smo skrajno neizprosni in otroka v sebi, ki si želi v življenju uživati, nenehno pretepamo. Prav to grozno podobo si moramo včasih naslikati, kako stisnemo pesti in tepemo tisto čudovito bitje v sebi, ki si želi le ljubezni, igre in ustvarjanja. Bodi mo raje ljubeznivi do sebe. Ljubezni nam nihče ne bo dajal, če si je ne bomo sami. Moramo si ponavljati, da smo na svet poslani za to, da živimo izpolnjeno življenje. To sicer pomeni, da sta ljubezen in ustvarjalnost, čeprav se bosta morala kdaj umakniti bolečini in strahu, naša ključna sopotnika in zaveznika. Življenju moramo zaupati. Za to pa moramo najprej zaupati sebi.

14. Zakaj je po vašem mnenju toliko izgorelosti?

Epidemija izgorelosti se pojavlja ravno zaradi popolne odsotnosti zaupanja v sodobnih odnosih. Ljudje se bojimo povedati, kaj si mislimo, bojimo se zastopati svoje lastne interese, ker se bojimo, da bomo izgubili službe in dostojanstvo. Ta kultura strahu in ta karierni brutalizem se potem seštejeta v to, da življenje živimo kot prestrašeni otroci in da nam navidezne starševske avtoritete, ki se zdaj kažejo kot nadrejeni v službi, avtoritete v medijih, politiki in v sistemu, krojijo življenje v slabi smeri. Zato je ključna beseda zaupanje. Ko se zalotim, da se zbudim sredi noči ponovno v skrbeh, se pomirim in vprašam: »Ali lahko življenju zaupam?« In življenje se mi nasmehne in reče: »Seveda.« To je to.

15. Govorite o zaupanju v življenje, vendar v obdobju izgorelosti ljudje pogosto razmišljajo tudi o minljivosti, smrti ...

Nedavno so raziskave pokazale, da imajo upokojenci izjemno razigrano spolno življenje, kar me je zelo pomirilo pri ideji staranja. [smeh] Če pogledam filozofsko, je ideja smrti nekaj, kar življenje priklopi na steroide v pozitivnem pomenu. Ravno to, kar ste povedali, je še en simptom tega, kako narobe živimo življenje. Vsi smo v nenehnih skrbah za jutri, za naslednji teden, za to, kaj bo čez 30 let, kar pomeni, da nenehno živimo v prihodnosti. Nenehno živimo v strahu, saj je strah vedno le v pričakovanju. Hkrati smo pa obremenjeni smo s tem, kar smo že slabega doživeli in

ŽIVLJENJU MORAMO ZAUPATI.

20V ALJOŠA BAGOLA

potlačili – živimo v ujetosti starih zamer, razočaranj in starih ran. Zanimivo je, da tudi beseda nostalgija v resnici pomeni bolečina stare rane, zato si tudi nostalgičnega ne bi smeli slikati zgolj v romantični podobi. Torej, izjemna namagnetenost prihodnosti in preteklosti povzroča, da živimo v nenehnem miselnem preskakovanju med njima, nikoli pa v tem danem trenutku. Pred petimi leti, ko mi je oče rad govoril, da moramo živeti 'tukaj in zdaj', se mi je to zdelo puhlica, in šele zdaj sem ugotovil, kako zelo je pomembno ustaviti se v trenutku. Gre pravzaprav za spoznanje, da ne

Kaj pa so danes vrednote? Pri tem vlada precejšnja zmeda.

Zanimivo mi je, da zna vsak dijak pri podjetniškem krožku napisati poslanstvo, vrednote in vizijo podjetja, sami pa tega za svoje življenje, čeprav bi nam ga to sila izboljšalo, ne znamo. Zato sem v knjigi strokovno razčlenil, kako se to naredi in prenese v vsakdan. Vrednote so najgloblje bistvo nas samih in ne smemo jih zamenjevati s pričakovanji in z vsiljenimi normativi. Živimo po neizprašanih pričakovanjih, ki nam gradijo in pogrdijo pogled na svet. Naš ustroj ima zaradi nujnosti preživetja

ne. Dr. Kenan Crnkić je nedavno izdal knjigo z naslovom *Pazi, katerega volka hraniš*, ki govori o tem, da v nas bivata dva volka. Prvi je bel in ponazarja dobroto, ljubezen, empatijo, ustvarjalnost, drugi pa črn in predstavlja zlo, egoizem. To imamo vsi sebi, oba volka. In potem v knjigi, naslov katere se navdihuje z znano indijansko zgodbo, vnuk vpraša dedka, kateri izmed volkov preživi. Dedkov odgovor: »Tisti, ki ga hraniš.« Zato trdim, da se moramo razumeti, sprejeti tudi svoje slabe strani, svoje sence in postavljati meje. Tudi črni volkovi drugih bodo nenehno stopali po našem ozemlju. Zato je postavljanje meja ključno orodje za izboljšanje našega počutja. Zato uporabljajmo ta preprosti magični izrek, ki se ga izreče tako: »Ne!«

POSTAVLJANJE MEJA JE KLJUČNO ORODJE ZA IZBOLJŠANJE POČUTJA.

smemo minevati v življenju, ampak živeti v minevanju.

16. Ampak minevanje se zdi večini grozno.

Ni grozno, ko to sprejmeš. Sprejemanje je zelo pomembno. Šele s sprejemanjem izgorelosti sem dovolil, da ni prišla, da me ne porazi, ampak da me. Sprejemanje staranja pa pomeni, da boš nekoč pač ves naguban trpel za telesnimi bolečinami, kar pa še ne pomeni, da se moramo odpovedati radosti. Naš duh bo še vedno mladosten, telo bo pa pač malo škripalo. To nas lahko, če to sprejmemo, navda z upanjem, in ne z bridkostjo in strahovi. Gre za to, da življenje odkrivamo čisto do zadnje točke in da mu, ko se nam ta zaključna špica odvrti, lahko rečemo, da je bilo špica samo, če si ga res dovolimo živeti do zadnjega trenutka. Grozno mi je, ko gledam ljudi, ki so stari 90 let, ampak so ves čas mučeniki in ves čas godrnjajo. Moj oče je umrl star 66 let v drugi obliki izgorelosti, zaradi anevrizme, ampak je živel izpolnjeno življenje, ker je sledil svojim sanjam in je bil v stiku s svojimi vrednotami. Ogromno ljubezni je dajal, čeprav je bil pri tem velikokrat zahteven, predvsem do sebe. Zato moramo življenje sprejeti z vsemi nasprotji, ki nam jih postreže vsak dan. Kot je rekel Anton Trstenjak: »V srečo je trpljenje že všteto.«

17. V knjigi pišete, da je sreča zvestoba samemu sebi, svojim vrednotam.

močne mehanizme posnemanja. Se pravi, že v pradavnini smo posnemali starejše od sebe, da s svojim ravnanjem ne bi ogrozili varnosti svojega plemena, da ne bi delali napak, ki bi nas stale življenja ... Posnemanje je torej avtomatizem in v sodobnosti tako posnemamo vse okoli sebe. A vrednote, načela in občutki varnosti so bili v nekdanih plemenih drugačni in bolj plemeniti, kot so v surovem sodobnem svetu. Danes posnemamo, kar vidimo na družbenih medijih – želimo biti slavni, bogati, uspešni in natrenirani kot naši vzorniki na Instagramu. Ne briga nas za varnost plemena, saj želimo zgolj povečevati svojo vrednost, in ne zanima nas varnost skupnosti, družbe in planeta. Hočemo biti popolni, ker je to zapoved. Hočemo biti nenehno srečni, ker s takšnimi podobami dobimo več všečkov. Gre torej za zelo nevarno posnemanje, ki nas pahne v uprizarjanje nenaravnih in energijsko nevzdržnih vlog, ki v seštevku dejansko niso to, kar smo mi v resnici. Na svet smo poklicani, da udejanjimo svoj talent in svojo edinstvenost.

18. Vsi bi radi bili najbolj pridni, ampak najbolj pridni najbolj izgorevajo, to se ve. Kakšni ljudje pa ne izgorevajo?

Strokovnjaki jim pravijo narcisoidne in vampirske osebnostne strukture. V notranji praznini mašijo luknje, ki se jih ne da zamašiti, nemalokrat z bogastvom in izčrpanjem drugih. Vsi imamo torej svoje demo-

19. Domnevam, da zdaj znate reči 'ne'?

Seveda. Ko sem se vrnil v službo, so bili ljudje zaprepadeni, ker nisem bil več dobri stari jaz. Kako 'ne'? Ja, pač 'ne'. Čutiš, da nastaja konflikt, ampak vztrajno ponavljaš, zdravo odmerjaš in kmalu utrdiš zavedanje, da sedaj moraš poskrbeti zase. Kar postane tudi dober zgled za ostale. Tako se začne tvoj notranji duh krepiti – aha, sedaj skrbimo zase, novo spoznanje, nekaj se dogaja. Ta zunanja pravila se pretvorijo v notranjo pozitivnost. In ljudje se na to navadijo in to spoštujejo. Zato je pravočasna skrb zase s postavljanjem meja ključno orodje pri zamejitvi epidemije izgorelosti. A strah in sram sta pri tem na žalost zelo omejujoča dejavnika.

20. Takole tudi zapišete v knjigi: »Na koncu bo vse v redu. Če še ni, še ni konec. Torej, Aljoša, prej ste rekli, da ste v redu, kakšen je pa konec?

Menim, da je najhujši konec, če se predamo. Predamo v slabem pomenu besede, predamo bolezni, obupu in trpljenju. Če se pa predamo zaupanju v življenje, se pa predamo užitkom življenja. Nadaljujemo in napredujemo. Spoznanje, da živimo naprej, tudi ko pride statičnost smrti in srce preneha biti, je pomembno. Nekoč bomo samo spomin, del pogovora ob nedeljskem kosilu in mogoče tisti, ki smo za zanamce izboljšali nekaj vzorcev svoje rodbine, okolja naroda. Zato naj za konec postrežem s trenutno eno najbolj citiranih misli iz knjige – ni pomembno, kaj v življenju pustimo za sabo, ampak to, kaj življenje pusti v nas. ■

Varna vožnja je NAJBOLJŠE DARILU!

Jasna Vale

**HER
OJI**
FURAJO V PIŽAMAH

ZA V
VZIM

GENERALI

TOYOTA

Luna TBWA

AVP
JAVNA AGENCIJA
REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA VARNOST PROMETA

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE

ADRIA
MEDIA

eurolakat

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ŠPORT
URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA MLADINO

BDF

DARS

NIJZ
Nacionalni inštitut
za javno zdravje

LISCA

press
clipping

REA KOLBL

Popolna predanost

Veliki maraton odlaufate za malo šalo in iščete nekaj novega, s čimer bi se lahko pohvalili prijateljem, ki se še vedno borijo s hiperventilacijo med popoldanskim sprehodom na Šmarno goro? Rea Kolbl, ultratekačica in tekmovalka v oviratlonih, ima za vas točno tisto, kar iščete – vzdržljivostni tek, ki lahko traja od osem ur pa tudi do več dni. Z ovirami. Pove vam tudi, kako vam bo to morda celo uspelo preživeti.

Rea Kolbl se je na začetku jeseni mudila v Sloveniji, tik pred odhodom v Grčijo na tekovanje Spartan v Šparti, in izkoristil sem priložnost, da se podučim o tekaških podvigih, ki se na prvi pogled zdijo rezervirani izključno za superheroje. Na najino srečanje sem se brez pomisleka pripeljal z avtomobilom, čeprav živim tri semaforje stran. Rea je prišla s kolesom, pa čeprav zdaj že vrsto let živi v Boulderju v Koloradu (no, pripeljala se sicer ni direktno od tam, se pa niti ne bi čudil, če bi se). »Nisem vedela, da v Sloveniji kolesarji lahko vozijo kar

TEKST **DARJO HRIB**

vsepošvoda – po pločnikih, sredi ceste. V Ameriki bi že na prvem ovinku dobili kazen,« pove z nasmehom, ko si hrbta sname športni nahrbtnik, ki jo je tega dne spremljal po različnih postojankah. Tistih nekaj dni je bila v Sloveniji zgolj na obisku, a njeno življenje se ni ustavilo niti za trenutek. Ves čas je bila na preži, kdaj lahko med enim in drugim obiskom ali med enim in drugim intervjujem izkoristi urico ali dve za gibanje. Za naskok plezalne stene v Plezalnem centru. Za hiter pohod na Šmarno goro, seveda z utežjo v vsaki roki, ker sicer nima smisla.

Za par krogov v Športnem parku Svoboda. Njeno telo je ves čas v pogonu. Ker to je telo, ki ima po marsikaterih standardih nadčloveške zmožnosti. A s temi spodobnostmi ni bila rojena. Danes 28-letna Rea ima za seboj nadvse zanimivo zgodbo, v kateri se skriva tudi zelo pomemben nauk – vztrajaj tudi, ko misliš, da poti naprej več ni.

Intenziven začetek

Mlada leta so Rei vsekakor dala odlično izhodišče za življenje profesionalne ultratekačice in ambasadorke Spartan Race Slovenija 2020. Pri šestih letih je namreč stopila

FOTO **ARHIV REE KOLBL, MARKO DELBELLO OCEPEK, DOMINIQUE HIRIGOYEN, MICHAEL VORBRÜGGEN, COLIN DERKS**

REA KOLBL

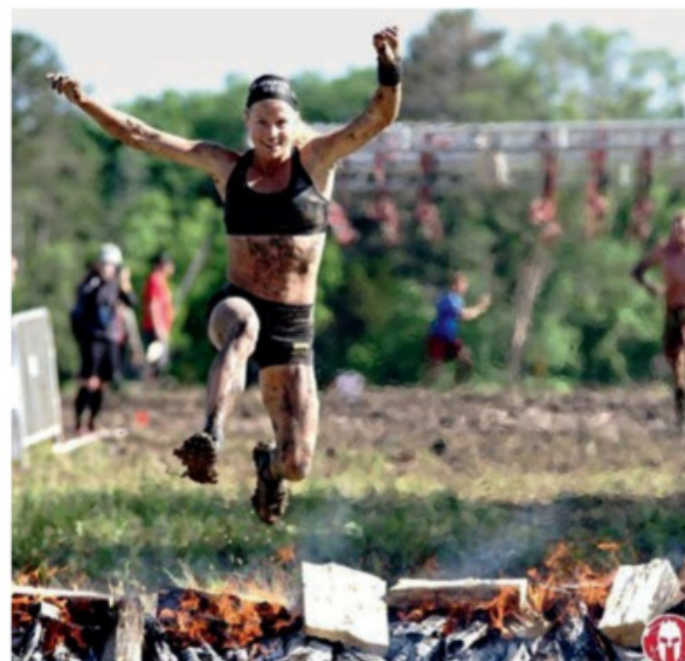
v svet gimnastike in se ji popolnoma predala. Enajst let je bila s telesom in srcem posvečena temu športu, postala je reprezentantka in državna prvakinja. Trenirala je skoraj vsak dan – šestkrat na teden je imela treninge popoldne, od dva do trikrat pa še dopoldne. Za marsikoga med nami se to zdi ubijalska rutina, Rea pa se je temu predala in v tem našla svojo srečo. Zastavljala si je izzive in vsakič znova poskusila preseči samo sebe. Ali ji je bil kot mladi punc takšen način življenja všeč, jo zvedavo pobaram v pričakovanju vsaj najmanjšega znaka obžalovanja. »Absolutno. Samo to mi ni bilo všeč, da sem se morala s trenerjem ves čas prepirati. On je namreč vztrajal, da moram trenirati manj, jaz pa sem hotela trenirati še več.« Tega ni bilo konec tudi po koncu gimnastične kariere. S 17 leti je iz profesionalnega športa vstopila v popolnoma drug svet. Po končani bežigrajski gimnaziji je odpotovala v ZDA in tam vpisala študij fizike in astrofizike na Berkeleyju.

Pozdravljena, motivacija!

»Po opustitvi gimnastike mi je bilo zelo težko. To je bilo vse, kar sem poznala, in bala sem se, da nikoli več ne bom našla nečesa, kar mi bo tako zelo všeč,« pravi. Takrat je vedela le, da tako velika sprememba zahteva nov začetek. Zato je izkoristila priložnost za študij v ZDA. In ker Rea obožuje premagovanje same sebe, seveda ni izbrala najlažje poti. »Vedno mi je bila všeč matematika, fizika pa se mi je zdela zanimiva. Astrofizika se je potem v vsem tem znašla bolj po naključju, ker sem slišala, da je smer izredno težka in da tam ni veliko žensk. Pomislila sem, aha, tole se pa sliši kot dober izziv.« In se je predala, seveda popolnoma. O tem, kam jo bo ta študij popeljal, ni razmišljala. Pričakovanj ni imela, prav tako ne dolgoročnih načrtov. Le izziv je bil pomemben. Kakopak ga je dosegla z diplomo iz fizike in astrofizike ter magisterijem iz vede o gradivih in inženiringu. A z enim nepričakovanim stranskim učinkom: čezmerno telesno težo. »Po gimnastiki sem si od športa vzela premor. Bilo je res intenzivno, veliko je bilo odrekanih, stran od tega sveta pa sem lahko živela drugače. Med študijem tako nikoli nisem rekla ne čokoladi ali sladoledu, manj sem se gibala in se posledično zredila. Nekajkrat sem nato skušala na hitro shujšati, pa ni šlo. Bilo je vedno slabše. Potem pa sem se odločila, da se tega problema

REA KOLBL

ODTEKLA SEM 50 KILOMETROV, POTEM SEM HOTELA VEČ. PETDESET MILJ. KO SEM PRETEKLA 50 MILJ, SEM JIH HOTELA 100. A SEM PREJ SPOZNALA SPARTAN RACE.

lotim sistematično, s tekom.« Čeprav je živila v deželi, znani predvsem po hitri hrani in maksimalnem udobju, je imela na Berkeleyju odlično okolje, da svojo motivacijo podkrepi z vsemi spremljevalnimi dejavniki. Študentska menza ji je ponujala širok izbor hrane, s katero si je lahko po svoje sestavljala jedilnik, njena tekaška trasa pa jo je vsak dan vodila do prečudovitega razgleda na veličastni most Golden Gate. »Več ko sem tekla, bolj se mi je zdravo jedlo in bolj sem se začela vračati v staro formo.« Tekla se je leta 2010 in se čez dve leti že odločila, da svojo rekreativno dejavnost

popelje na tekmovalni test – na trail race, tek čez drn in strn po pohodniških poteh in lokalnih stezicah. »Preden sem se prijavila na to tekmo, nisem imela niti približne ideje, ali sem kot tekačica tudi hitra. Potem pa sem zmagala in ugotovila, da sem.« In ker se prvega vedno spominjaš, se je ta maraton Rei vtisnil v spomin kot začetek, na katerem je gradila. »Spomnim se, da mi je bil najtežji tek po hribu navzdol. Na koncu so me kolena že tako bolela, da sem se po klančinah spuščala ritensko.« A izkušnja je bila v celoti dovolj sladka, da jo je nemudoma zgrabila poznana vročica športne predanosti.

»Odklepa sem 50 kilometrov, potem sem hotela več. Petdeset milj. Ko sem pretekla 50 milj, sem jih hotela 100. A sem prej spoznala dogodek Spartan Race – vzdržljivostni tek z ovirami. Prijavila sem se s prijatelji, ampak oni niso hoteli teči z mano v ekipi, ker me med tekmo niso hoteli čakati.« Na koncu jih je vse premagala. In rodila se je nova ljubezen. Vzdržljivostni tek z ovirami je zahteval točno to, kar je mlada športnica iskala – organiziran trening, strategijo in neprestano premagovanje lastnih zmognosti. »Leta 2016 sem se potem prijavila v elitno skupino in se tam kvalifi-

cirala za svetovno prvenstvo. Takrat sem se tej panogi tudi popolnoma posvetila.«

Odkrivanje umetnosti teka

Kdor se relativno redno udeležuje maratonov, gotovo dobro ve, kako njegovo telo med tekom deluje. Ve, s kolikšno hitrostjo mora teči, da ne izkašlja pljuč že pri prvi točki za okrepčilo. A Reo je znanost teka ponesla še korak dlje. Z meritvami je namreč mogoče določiti posameznikovo optimalno hitrost za tek na tako dolge proge, kot jih premaguje Rea. »Te meritve so bile precej zabavne,« se jih z navdušenjem spominja. »V laboratoriju sem šla na tekalno stezo in izmerili so različne parametre, s katerimi so ugotovili, pri kateri hitrosti teka je moje telo namesto maščob začelo porabljati ogljikove hidrate. Finta je namreč, da takrat, ko tečeš počasi, telo za energijo kuri maščobe, ko tečeš hitro, pa telo preklopi v kurjenje ogljikovih hidratov. Takrat proizvaja laktate, in ko jih proizvede preveč, ne moreš več teči. Na maščobi lahko torej tečeš res dolgo in pri meni so ugotovili, da mi telo preklopi v kurjenje ogljikovih hidratov pri precej veliki hitrosti teka. To pomeni, da lahko hitro tečem na dolge proge, se mi pa ogljikovi hidrati pokurijo zelo hitro, ko mi telo enkrat preklopi na hidrate.« Povedano drugače, Rea ima telo,

narejeno za zmagovanje na vzdržljivostnih tekmovanjih. Juhu torej je lahko še večje izzive poiskala tudi na najekstremnejših tekaških podvigih! Letos se je tako prvič podala na preizkušnjo, ki je rezervirana le za najtrpežnejše – na *adventure race*, eno ali večdnevno multišportno avanturo. »To je bil zame vsekakor nov izziv, saj tekma vključuje več športov. Traja lahko en dan, lahko pa tudi sedem dni. Poteka po nemarkiranih poteh, med štartom in ciljem pa so postojanke, *checkpointi*, kjer ti povedo, kako se boš prebijal do naslednje postojanke. Na primer, od ene do druge hodiš, nato do tretje veslaš, do četrte plezaš in tako naprej. Takšne tekme zahtevajo precej strategije, tudi zato, ker je velik del orientacijski, saj med tekmo

ne smeš imeti telefona, ure ali GPS-a, dobiš le kompas in zemljevid. Za večdnevne tekme moraš dobro premisliti tudi o tem, kdaj bo najbolje spati in počivati. Pri tem imam še veliko prostora za izboljšave.« V letu 2019 se je Rea podala na dva takšna neizprosna izziva. Drugi, daljši, je potekal na Fidžiju, pot pa je tekmovalce vodila po 700 kilometrov dolgi progi okoli otoka. Če ste mislili, da je obisk BTC-ja v času popustov pravi preživitveni test, se začnete smiliti sami sebi, ko vam Rea opiše, kaj vse doživijo tekmovalci na teh športnih avanturah. »Zjutraj sem skorajda doživela vročinski udar, ponoči pa podhladitev,« pove z nasmehom. Z nasmehom zato, ker zdaj že ve, da lahko v takšnih trenutkih

USPEŠNO DO CILJA

Recimo, da se odločite preizkusiti na temi Spartan Race. In recimo, da se ne želite popolnoma osramotiti že na prvi oviri. Reo Kolbl smo povprašali, kako naj se najbolje pripravljamo na ta podvig. »Osemdeset odstotkov treninga naj bo tek, 20 pa zgibi in višenje. Moč zgornjega dela telesa je pomembna za plezanje po oviri monkey bars in za to, da lahko pobereš 30-kilogramsko vrečo peska in jo neseš 200 metrov. Pa seveda ne pozabite na burpije, vojaške sklece, če bi se radi izkusili v elitni ali starostni skupini, kjer se ovir ne sme spuščati.« Seveda pa je nas, začetnike, zanimalo tudi, kakšne so možnosti za poškodbe. »Poškodbe na tekmi Spartan Race niso pogoste. Začetniki morajo biti le toliko pri pameti, da razumejo, da se plezalne ovire ne končajo, ko priplezaš do vrha in pozvoniš z zvončkom, ampak je potem treba še previdno splezati dol, sestopiti ali se spustiti z monkey bars. Če so poškodbe, so po navadi ravno zato, ker se začetniki kar spustijo ali vržejo z ovire in nerodno pristanejo.« Vse jasno? Super. Potem pa si le namestite uro na 5:00. Začnemo z jutranjimi teki in se vidimo 22. do 24. maja v Kranjski Gori na Spartan Race Slovenia.

REA KOLBL

Spomladi se vidimo!

Rea je pred kratkim osvojila Spartan Ultra World Championship na Švedskem. Na najtežji progi v zgodovini te serije. In ostala neporažena na 24-urnih tekih z ovirami. Ko jo vprašam, na kaj je v življenju najbolj ponosna, seveda našteje svoje tekaške dosežke. Od številnih zmag do divje avanture na Fidžiju. Kaj pa akademski dosežki? Rea odkima. V teku je našla tisto najbolj destilirano srečo. In mnoga spoznanja. »Odkar profesionalno tekmujem kot ultratekačica, sem o sebi spoznala, da sem izredno trmasta. Ugotovila pa sem tudi, kaj me osrečuje. Da mi to, da bi

SE BOJITE, DA JE NOBEN MOŠKI NE BI DOHAJAL? »OH, SAJ NI TREBA, DA GRE VSAKO JUTRO NA TEK Z MANO. POMEMBNO JE LE, DA RAZUME, DA JAZ TO POTREBUJEM.«

potegne iz rokava še enega asa – mentalno izostrenost. »Ko je najhuje, si rečem le – ena noga pred drugo pride do cilja. Pomislim, kakšno srečo imam, da se lahko profesionalno ukvarjam z nečim, kar me tako osrečuje. Prepričam se, da bo bolečina že minila. Tekma tako največkrat poteka v meni, ne tam zunaj.« Takšni ekstremni podvigi, kot je bil ta na Fidžiju, privabijo ekipe z vseh koncev sveta, a se ne pričakuje, da bodo vsi tudi prišli do cilja. Zmaga pa je že to, da cilj sploh dosežeš.

Življenje na najvišjih obratih

Kako pa sploh poteka običajen dan v življenju Ree Kolbl? Človek bi si mislil, da pripravljane na takšne ekstremne podvige zahteva življenje, ustrojeno po strogo določenih pravilih. A Rea ne živi po Excelovih tabelicah. V temelju sicer zdravega življenja ima eno temeljno prioriteto – vsaj osem ur spanca. Tako se njeno telo spočije po vsakodnevnih treningih in rednih tekmah. Vsak dan se začne s tekom. Če je krajši – za Reo je to tek, ki traja tja do tri ure –, pred njim poje banano, če pa se odloči za kaj konkretnjšega, recimo za osemurni tek, poje obilnejši zajtrk. »Običajno so to ovseni kosmiči, v katere dodam proteine, sadje in oreščke.« Nekaj ur na dan ji potem vzame posvečanje socialnim medijem, kar je danes nujna praska vsakega profesionalnega športnika, popoldne pa sledi še en trening. »Odvizno, kaj mi paše. Včasih

grem na kolo, včasih na pohod, včasih v fitnes. Poskrbim, da imam vsaj dva treninga na dan, ampak pogosto mi ostane tudi še kaj časa za druženje.«

Saj res! Kako pa je videti družabno življenje športnice, ki trenira dvakrat na dan in hodi na tekme, ki trajajo tudi po ves teden?

»Šport je trenutno moje življenje. Vsi prijatelji, ki jih imam, so v športu. V Boulderju imam dobrega prijatelja, s katerim skupaj trenirava skoraj vsak dan. On me je seznanil z vsemi temi športi, ki sem jih v zadnjih letih preizkusila. Ampak moj življenjski slog trenutno zagotovo ne omogoča uravnoteženosti, kot jo morda ljudje običajno pričakujejo v odnosih.« Rea, ki je takšno predanost izkusila že v času svoje gimnastične kariere, si je takrat sicer rekla, da nikoli več ne bo celostno predana samo eni stvari, a kaj, ko so jo izkušnje pripeljale do ugotovitve, da je stoodstotna predanost del nje. »Vem, da le tako lahko dosežem vse, kar hočem.« Če to prevedemo v partnerske odnose, je jasno, da Rea lahko sobiva le z nekom, ki je ravno tako športnik po duši. Ki bo razumel takšno predanost. In ki bo, kot pravi Rea, razumel, da se gre zjutraj najprej laufat, potem pa se dan lahko začne. Glede na to, da na tekmah premagaš večino moških, ne vem, koliko jih lahko zdrži ta tvoj tempo z vsakodnevnim tekom, poskušam vsaj malce braniti našo moško lenost. »Oh, saj ni treba, da gre vsako jutro na tek z mano. Pomembno je le, da razume, da jaz to potrebujem,« hitro doda Rea.

imela dobro službo in veliko denarja, ne pomeni nič. Da potrebujem le toliko, da lahko delam, kar me veseli. Bolj kot denar cenim čas.«

Edinstvena ženska z edinstveno zgodbo se bo v Slovenijo vrnila spomladi, ko bo v Sloveniji od 22. do 24. maja potekal prvi Spartan Race Slovenia. Rea bo seveda tekmovala. Zelo verjetno bo tudi zmagala. Srčno upa, da se bo na tej tekmi preizkusilo čim več ljudi. Tudi tistih, ki na tek morda gledamo malce postrani. Ker Spartan v bistvu ni tek, ampak je menda nekaj veliko bolj zabavnega. Je doživetje, h kateremu lahko pristopite popolnoma brez tekmovalnega zagona. Možno se je namreč prijaviti tudi v odprto kategorijo, kar pomeni, da lahko celotno progo prehodite in izpustite ovire, ki so vam pretežke. Resni tekmovalci tega ne smejo. Vsaka neuspešno speljana ovira namreč zahteva, da na mestu opravite 30 vojaških sklec (burpijev). »Če lahko prehodite šest kilometrov, se vsekakor prijavite na Spartan Race,« pravi Rea. ■

VOYO ORIGINAL

V DVOJE

ZADNJA SEZONA

Aleš in Sandi na obletnici mature spoznata, da v življenju nista še nič dosegla. Situacija se dodatno zaplete, ko po dolgem času srečata skupno simpatijo. Ali bo njuno prijateljstvo preživelo staro skušnjava? Bosta končno odrasla in zaživela zrelo življenje? Privoščite si zadnjo sezono VOYO originalne serije V dvoje. Že na VOYO.

VOYO

VEČ VSEBINE. VEDNO.

ELEKTRIČNI PRESTIŽ IN UDOBJE

Nova doba avtomobilizma je tu. Avtomobili, ki peljejo na elektriko, vztrajno prihajajo med nas. Na cesti jih je vedno več in so že del naše vsakdanjosti. Smo na pragu revolucije v mobilnosti in kmalu ne bo nič več tako, kot je bilo. Ste pripravljeni iti v korak z napredkom?

Razumljivo je, da tako hiter razvoj poraja tudi vprašanja. Ali je električni avtomobil pravi zame, kje ga bom lahko polnil, ali bom moral spremeniti svoj življenjski slog, koliko me bo to stalo in pa, seveda, kako daleč se bom lahko peljal z enim polnjenjem?

Še pred nekaj leti z nekaterimi odgovori verjetno ne bi bili pretirano zadovoljni, a razvoj gre naprej tako hitro, da se spremembe dogajajo dobesedno čez

noč. Medtem ko je bilo še pred tremi leti zadovoljivo, da je električni avtomobil prevozil 200 kilometrov z enim polnjenjem, zdaj govorimo že o 550 kilometrih. To pa je že razdalja, ki ne zahteva več toliko prilagajanja in poznavanja polnilne infrastrukture.

Električne avtomobile je seveda treba nekje polniti. Državna infrastruktura se čedalje bolj izboljšuje, kar pomeni več polnilnih postaj, marsikdo pa se bo

MOON je rešitev mobilne prihodnosti, kjer dobite vse na enem mestu.

Več si lahko preberete na www.moon-power.si ali pokličete na Porsche Slovenija na brezplačno telefonsko številko 080 88 46, kjer vam bodo predstavili različne rešitve elektro mobilnosti in predlagali najboljšo za vas.

odločil za domačo polnilno postajo, ki omogoča hitro polnjenje. Kako pa sploh pridem do hitre polnilnice pred domačim pragom? Tu nastopi ponudnik celostne rešitve e-mobilnosti MOON Power, pri katerem vse v povezavi z električnim avtomobilom uredite na enem mestu, pri enem ponudniku. Bolj preprosto skoraj ne gre!

KATERI ELEKTRIČNI AVTOMOBIL?

Že zdaj je izbira avtomobilov na izključno električni pogon velika. Samo pomislite na prestižni audi e-tron, ki ponuja prestiž in udobje na najvišji ravni. Nova mobilna revolucija, ki jo obljublajo, pa se bo začela prihodnje leto s prihodom Volkswagnovih modelov I.D. na trg. Kmalu pa bodo sledili še drugi. V naslednjih letih namreč v skupini Volkswagen, kamor sodijo Volkswagen, Audi, Seat, Škoda in Porsche, če naštejemo le največje, napovedujejo kar 70 novih modelov avtomobilov, ki jih bo poganjala elektrika! Svetovalci pri MOON Powerju vam bodo tako lahko svetovali, kateri avtomobil je najprimernejši za vas, za vašo družino oziroma za izpolnitev vaših želja in potreb. Ob tem boste izvedeli tudi, ali je najboljša rešitev za polnjenje avtomobila sončna elektrarna na strehi

vaše hiše ali poslovne stavbe, domači "wallbox" ali morda hitra polnilnica s hranilnikom električne energije.

IZBIRA PRAVE REŠITVE JE KLJUČNA

Električni avtomobili bodo vzdržljivejši od kot bencinski, hkrati pa bo njihovo servisiranje cenovno precej ugodnejše in enostavnejše. Zato je izbira pravega ponudnika celostne storitve ključna. Pri MOON Power se lahko pohvalijo

z bogatimi izkušnjami, saj so del največjega trgovca z avtomobili pri nas. V rešitvi na ključ vam ponujajo vse: od pametnega polnjenja, hranilnikov električne energije, sončnih elektrarn, do vzdrževanja in svetovanja. Ob tem poudarjajo, da gre za storitve, ki so na voljo tudi lastnikom električnih vozil drugih znamk, in ne le električnih avtomobilov znamk Volkswagen, Audi, Škoda in Seat.

JULIA TIPPMANN

Lepota po bavarsko

FOTO **ALEŠ BRAVNIČAR/**
WWW.BRAVNICAR.COM

Bavarsko lepotico Julio Tippmann, ki danes živi in dela v Münchnu, je Aleš ovekovečil med Oktoberfestom na prav posebnih lokacijah. O tem preberite več na strani 30.

TEKST **DARJO HRIB**

Asistent fotografa: Žiga Leški Kosič
Stiliranje: Inja Savski
Grip in odbojniki: www.amirarent.com
Objektivi in kamera: Fujifilm Slovenija
Julia nosi oblačila, perilo in nogavice **Forever 21**.
Posneto v Nemčiji jeseni 2019 za Playboy Slovenija.

VSESTRANSKI

Pri Land Roverju izdelujejo terenske avtomobile vse od leta 1947 in do danes so pridobili dragocene izkušnje, saj nenehno premikajo meje mogočega. Sloves najboljših terenskih zmogljivosti v najekstremnejših razmerah imajo vozila te znamke tudi danes. Pa res potrebujemo avtomobil, ki premaga divjino, kot da gre za sprehod skozi park? V bistvu ne, in ravno zaradi tega so nastali priljubljeni športni terenci, med katerimi je **LAND ROVER DISCOVERY SPORT** najbolj vsestranski.

Ponaša se s posodobitvami stanja v prometu v realnem času in omogoča iskanje. Na voljo je v avtomobilu s paketom opreme navigacija Pro in paketom Online. Če želite shraniti svoje priljubljene kraje in pri

raziskovanju zemljevidov uporabljajte geste, le to tako preprosto, kot je zamah z roko ali migljaj s prstom.

Da je vožnja varna, udobna in varna ne glede na to, kod vozite, vam poleg najsodobnejših asistenčnih sistemov, ki skrbijo, da se avtomobil ves čas zanesljivo drži podlage, pomaga tudi prikazovalnik podatkov na vetrobranskem steklu. Prikazuje vse ključne informacije, kot so hitrost, prestava in smer poti. Ponaša se z izjemno jasnimi barvnimi grafikami visoke ločljivosti in vam tako omogoča, da brez naprezanja sledite vsem pomembnim podatkom o vožnji.

DISCOVERY SPORT se seveda odlično izkaže tudi takrat, ko z urejene ceste zapeljete na teren. Naj bodo pod kolesi blato, pesek ali sneg, naj vas pot vodi čez vodo ali v zelo strm klanec, se vedno lahko znesete na odlično pogonsko mehaniko. Izbirate lahko med različnimi načini delovanja in tako vožnjo sproti

prilagajate zahtevnosti terena, kakopak le s pritiskom na gumb oziroma izbiro ustreznega menija. S sistemom prilagodljive dinamike, ki ga prav tako upravljate na zaslonu, občutljivem za dotik, z boljšim krmiljenjem in ostrejšimi odzivi dobite še boljši nadzor nad vozilom. Devetstopenjski samodejni menjalnik ima poleg tega devet natančno razporejenih prestav, kar vam zagotavlja optimalno izbrano prestavo, s čimer se povečata učinkovitost porabe goriva in pospeševanja. Prestavljanje je skoraj neopazno, inteligentno se prilagaja vašemu slogu vožnje.

DISCOVERY SPORT je najsodobnejši športni terenski avtomobil, zato je njegov naravni prostor tudi mesto s prometnimi ulicami. Ko se boste tja pripeljali z avanture po brezpotjih ali z obiska visokogorskega smučišča, ujetega v snežni primež, boste tudi parkirali v stilu. Avtomobil si namreč lahko omislite tudi s sistemom za samodejno parkiranje, tako da se le počasi peljete mimo parkirnih prostorov, avtomobil pa sam zazna, kdaj in kje je dovolj prostora zanj, in tja kar sam parkira. Vse o tem, kje najbolj vsestranski športni terenec še izstopa, si lahko preberete na

www.landrover.si.

DISCOVERY SPORT se ponaša z vrhunskim udobjem, izjemno prostornostjo in največjim prtljažnikom v svojem razredu. S čistimi površinami in skrbno izbranimi materiali so ustvarili prefinjeno in udobno kabino. Voznikov prostor je nekaj posebnega, poleg usnjenega večopravilnega volana je tu velik zaslon, občutljiv za dotik, s katerim lahko upravljate vse od nastavitev v avtomobilu do predvajanja najljubših multimedijskih vsebin. Na poti tako lahko poslušate najljubšo glasbo, radijske postaje in podkaste. In to brez uporabe pametnega telefona. Računa aplikacij Deezer in TuneIn preprosto povežete s portalom InControl in do vseh svojih medijev dostopate neposredno prek zaslona v vozilu. Ta način je sicer na voljo le s sistemom Connected Navigation Pro in paketom Connected. Ker je pravočasen prihod na cilj ne glede na to, kje ste, pomemben, vam bo v pomoč navigacija, ki je vedno pri roki.

Novo vozilo Discovery Sport krasijo razpoznavne konture, popolnoma uravnotežena razmerja in izjemne oblikovne lastnosti.

Pri izbiri pogona, s katerim je vožnja užitek, poleg tega pa še varčna in prefinjena, vam je na voljo cela paleta motorjev in vsak ima optimizirane zmogljivosti, ki zadovoljujejo vse potrebe. Tudi za plezanje v strm klanec na avanturi po brezpotju.

Potrebujete več prostora za potnike? Potem si lahko omislite DISCOVERY SPORT v različici s sedmimi sedeži, kjer se zadnja dva, ko jih ne potrebujete, zložiata v dno prtljavnika, ki je sicer rekorder po velikosti v svojem razredu.

V notranjosti vozil so bili zelo pozorni do podrobnosti. S čistimi površinami in skrbno izbranimi materiali so ustvarili prefinjeno in udobno kabino.

REPORTAŽA

ULICE SAN FRANCISCA

Kaj ima skupnega 40 strmih gričev, posutih z viktorijanskimi hiškami, raznolike četrti, ki obiskovalca odnesejo vsaka na svoj del sveta, večna megla, ki so jo domačini poimenovali Karl, in najbolj romantičen tramvaj, ki je kdaj vozil po mestnih ulicah? Vsi so neločljivi del San Francisca, najlepšega mesta ZDA.

Na snemanju nove kolekcije
Nancy Beachwear 2020.

REPORTAŽA

1. Tramvaj je zaradi strmih klancev vedno nabito poln – kljub dragi karti.

2. Mestna megla, poimenovana Karl the Fog, ima svoj insta profil in celo knjigo.

3. Ena lepših panoram mesta iz četrta Presidio.

4. Morske specialitete z lokalne pristaniške tržnice.

5. Najbolj slikovita mestna ulica California Street.

6. Panorama nekoč najstrožje varovanega zapora na otoku Alcatraz.

7. Mestno tovarno čokolade Ghirardelli, ustanovljeno 1852, je leta 1998 kupil Lindt.

8. Sprehajalec psov v pasjem parku na Alamo Squaru.

9. 'Pobarvane gospe', najbolj znane izmed 48 tisoč viktorijanskih hiš San Francisca.

Zjutraj, ko megla v zalivu zavije pod mostom Golden Gate s svojim čisto posebnim barvnim odtenkom international orange #C0362C, ki je tako edinstven, da ga ni niti na Pantonovi lestvici, in se prikrade nad vrhove nebotičnikov in jih skrije v svoj gost ob-

jem, se mesto pisateljev, fotografov, umetnikov, skurjenih hipijev in skupnosti LGBT prebudi iz sna. Ulice se kot v filmih napolnijo z avtomobili, ki se v oblakih dima prebijajo med čudovitimi hiškami do mestnega središča. Mimo prodajalk, ki na Union Squaru odpirajo vrata trgovin (tu je Levi Strauss med zlato mrzlico iznašel kavbojke iz denima) sopihajo poslovneži s kovčki v rokah proti piramidi ob finančni četrti, na obmorskem Fisherman's Wharfu pa se klošarji pripravljajo na prihode turistov in se pred trajektom za otok Alcatraz med seboj bojujejo za najboljši prostorček, kjer bodo lahko obesili

tablo z napisom: »Moj privatni jet potrebuje gorivo.« Na bližnjem obračališču linije Powell-Mason se prvi polni tramvaji cingljaje odpravljajo na strmo pot čez mesto.

Tramvaj je zaščitni znak San Francisca prav toliko kot Golden Gate in pobarvane dame na Alamo Squaru. Štirideset vagonov (manj kot 10 odstotkov vseh, ki so po mestu vozili konec 19. stoletja) se po strminah prebija tako, da voznik z vzvodom zgrabi vrv, ki ves čas teče v jašku pod ulico, potem pa jo na postaji izpusti in zategne ročno zavoro. Ker je del zaviralnega mehanizma iz lesa, včasih čez vagon zaveje prijeten vonj po ožgani cedri. Zavore je treba zamenjati vsakih nekaj dni, a kljub hitri obrabi in s tem povezanem pregrešno dragem vzdrževanju meščani svojega tramvaja ne dajo. Dobro namreč vedo, da je vožnja po strmih ulicah California in Mason za sedem dolarjev v eno

TEKST & FOTO **ALEŠ BRAVNIČAR**

TRAMVAJ JE ZAŠČITNI ZNAK SAN FRANCISCA PRAV TOLIKO KOT GOLDEN GATE IN POBARVANE DAME NA ALAMO SQUARU.

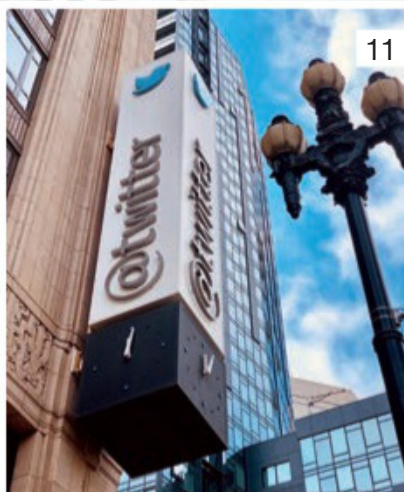

Golden Gate, viseči most na vhodu v zaliv San Francisco, je bil odprt leta 1937, visok je 67 metrov in povezuje s šestimi prometnimi pasovi ter dvema za pešce in kolesarje mesto San Francisco z okrožjem Marin County.

10

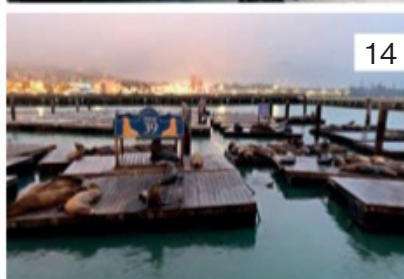
11

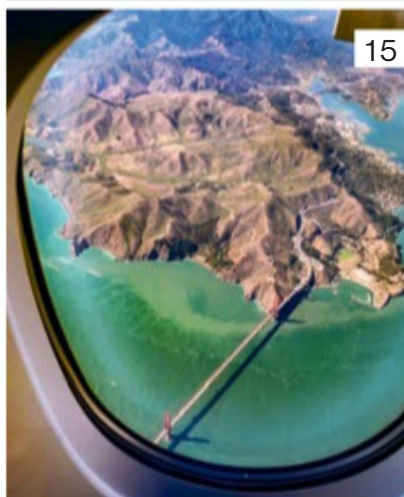
12

13

14

15

smer edinstveno doživetje. Takoj ko v San Franciscu prestopite ulico, ki loči eno mestno četrt od druge, ste teleportirani v čisto nov svet. To je najočitneje ob sprehodu skozi mestno središče, ki leži na vzhodnem delu polotoka. Čez prestižni Union Square (Saks, Apple Store SFO in Neiman-Marcus) prispete v Chinatown, ki je takšen, kot se za kitajsko četrt spodobi. Tik ob njej leži Financial District, četrt nebotičnikov, kjer se bohoti še en zaščitni znak mesta – Transamerica Pyramid. Skoraj 50 nadstropij visoka betonska piramida, ki so jo meščani sprva prezirali, ker jo je projektiral 'tujec' (arhitekt William Pereira je iz Los Angelesa), je počasi postala neločljiv del mestne panorame in danes v svojih nedrih skriva pisarne, ki jih zaposlenim srečnejšem mnogi zavidajo zaradi edinstvenega razgleda na mesto. Tik ob finančni četrti se nebotičniki v hipu spremenijo v nizke hiške, ki se raztezajo v gosto nanizane ulice ob dolgi aveniji Columbus. To je North Beach, italijanska četrt, verjetno najlepša v mestu, nedvomno pa z najboljšimi gostilnami daleč naokoli. Ko smo že pri hrani – specialiteta San Francisca je (očitno) rakovica, ki jo najdete v obalnih gostilnicah na Fisherman's Wharfu, kjer lahko poizkusite tudi Clam Chowder, gosto juho iz školjk, postreženo v štručki iz kislega testa. Za tisto pravo ameriško

hrano – burgerje, krompirček s čili golažem in velikanske zrezke – se odpravite v znameniti Mel's Diner na Lombard Streetu, kjer je George Lucas snemal svoj kulturni film Ameriški grafiti. Ne spreglejte verjetno najfamousjšega milkshaka na svetu – s kosci zdrobljenih čokoladnih piškotov Oreo! Ljubitelji mehiške hrane bodo na svoj račun prišli v četrti Mission, kjer se bodo lahko zakopali v velikanski burrito, ki ima v mestu že kulturni sloves, vegetarijanci pa v Chinatownu v odličnih vegetarijskih restavracijah z jedmi iz rezancev. Poglejte na Yelp – kjer je vrsta, je po navadi dobro. Za vse romantike, ki imajo radi bolj umirjeno vzdušje, je tu North Beach s svojimi intimnimi italijanskimi restavracijami. Paštice in pice prebudijo nostalgичne občutke doma, izbirčnejšim pa vrhunske restavracije ponujajo specialitete, kot so toskanska juha iz žitaric in mečarica, poplanknjene z vrhunsko kapljico, kakopak po vrhunskih cenah.

DUH PRETEKLOSTI

Jugozahodno od Russian Hilla, po katerem je v Bullittu, najlegendarnejšem filmu, posnetem v San Franciscu, s fordovim mustangom kar devet minut in 42 sekund na velikem platnu klance preskakoval Steve McQueen (in prislužil Franku P. Kellerju oskarja za montažo), stoji umirjeno križišče ulic

Naslovnica, kakršne ne vidite pogosto! Slovenski Playboy je prvi v 67-letni zgodovini Hefove najbolj priljubljene revije za moške na svojih platnicah ob čudoviti plavalasi Anji Leskovar - Grum izpred objektiv Aleša Bravničarja za lansko jesensko izdajo ovekovečil most Golden Gate, simbol San Francisca. Prepričani smo, da je padel Guinnessov rekord!

10. Križišče nekdanje meke hipijev in poltja ljubezni Ashbury in Haight.

11. Twitter ima svoj sedež tudi tukaj.

12. Avtor članka v najlepšem mestu ZDA.

13. Legendarni ford mustang je zaslužen za eno najznamenitejših filmskih dirk vseh časov v filmu Bullitt.

14. Slavna kolonija morskih levov v San Franciscu se zadržuje na pomolu Pier 39.

15. Pogled na griče Marin Countyja, od koder je najlepši razgled na mesto.

16. Živopisani lampijoni kitajske četrti v samem srcu Frisca.

17. Na odsek Lombard Street sredi četrti Russian Hill, ki je za le 182 metrov zavojev dobila naziv najbolj zavite ulice na svetu, bo kmalu mogoče le še z rezervacijo.

18. Kje je Waldo? Tu ga zagotovo ne boste našli.

19. Originalne kose mostu Golden Gate je mogoče tudi kupiti – tale stane slabih 200 evrov.

20. 'Skrivne stopnice' z mozaikom od morja do nebes vodijo na razgledno točko v četrti Sunset.

21. Stavba Columbus Tower, imenovana tudi Stražar, je v lasti režiserja Francisca Forda Coppole, ki ima v njej studije Zoetorpe.

22. Mokre sanje mornarjev – najznamenitejši most Združenih držav.

16

REPORTAŽA

»HIPIJE GLAVA BOLI, KO DANES VIDIJO CENE TEH STANOVANJ,« MI JE NAMIGNIL UBERJEV VOZNIK.

Ashbury in Haight. V tem delu mesta je bilo konec šestdesetih hipijevsko središče Flower Powerja, po katerem je San Francisco zaslovel po Ameriki in vsem svetu. Tu so stanovali The Grateful Dead in Janis Joplin, Jimi Hendrix pa je v parku Panhandle, ki leži sredi četrti, odigral enega svojih najlegendarnjših koncertov. Danes je duh 'poletja ljubezni' mogoče čutiti povsod. »Hipije glava boli, ko danes vidijo cene teh stanovanj,« mi je namignil Uberjev voznik, ko sva se vozila nazaj čez klanec na Lombard Streetu, najbolj vijugasti ulici na svetu. San Francisco je mesto z daleč najdražjimi

nepremičninami in najemnini v ZDA. Vsak večer se tik pred zoro na Baker Beach, najbolj priljubljeno mestno plažo, katere severni del je tudi FKK (nujno tja!), zgrnejo trume džogerjev, parčkov in mladoporočencev, ki prihajajo sem na instagram slikanje v sončnem zahodu z rdeče ožarjenim mostom v ozadju. Na drugo stran, do gričev Marin Countyja z lepšimi razgledi na Golden Gate, ki za povrh dodajo še silhueto celega mesta, se potrudijo le redki. Nazaj na poti v mesto je namreč treba plačati cestnino, zasoljenih osem evrov. Nočno življenje v mestu je

umirjeno. San Francisco nikoli ni bil postojanka megalomanskih 'hip' klubov, morda bolj kulturno središče intimnejših barov, kavarn in polnočnih filmskih matinej. Seveda ultra-moderne, večnadstropne diskoteke z zvezdniki didžeji privabljajo svoje privržence in so včasih tudi nabito polne, vendar to ni tisti pravi nočni utrip San Francisca. Veliko lepše je oditi v kak intimen bar nasproti legendarne knjigarne City Lights (odprte do polnoči!) na pinto domačega piva Anchor Steam in se pogrezniti v sočno debato o Ginsbergu in Kerouacu. Ker se to pač tako počne v San Franciscu. ■

KOLUMNA

MOČ TOKA

REKE TAKŠNOSTI

Da se vsaka reka steka v morje, da za dežjem posije sonce in da vsak odhod naznani nov prihod, opazujemo v nizih iskrenj življenjskih izkušenj ljudi, ki so nam dane v opazovanje. Tako se nekateri prelevijo iz iskalca smisla v človeka, polnega zaupanja in moči; spet drugi iz obilja vajenih v stisk nevajenih posameznikov, ki nemo gledajo predse, saj ne prepoznajo, da ima vsako sonce svojo senco in da na neki točki časa tudi njih čakajo testi in preizkušnje.

Četudi so jih bližnji varovali s statusno močjo ali sijem znanj in veščin, denarja in moči vpliva, ostajajo pred brezprizivnostjo življenjske sile sami: vsakdo od nas je v soočenju enkrat na vrsti. In čeprav iznajdemo raznorazne argumente za opravičevanje sebe in situacije, ki nas doletijo, razumevajoč jih kot priložnosti, v srčiki bistva obstaja tisti občutek, ki je jasen: tudi sami moramo narediti korak naprej, levo ali desno, naprej ali nazaj. Kajti so situacije, ko je pomembno le, da se premikamo, samo da ne stojimo na mestu. Tega ni treba zgolj drugim. In moč toka reke nas vodi v nove smisle in učenja, kjer se lahko ponovno prepoznamo takšne, kot smo. In v ozadju pisanih zgodb je vselej moč toka reke življenja, ki nas vodi po točno določenih poteh, kjer srečamo ljudi, ki v nas podprejo dobro in osvetlijo vse tisto, kar spi v senci. In senčne plati naših značajev vselej očisti moč duše, ki je večna in vsakokrat neponovljiva, čeprav se neprestano ponavlja.

In kakšen tok reke si želimo? Odvisno od tega, kje v razvojni fazi naše zavesti smo. Verjetno drži, da je preprostost dejavnik primerjave in nivo razsojanja, in ko se soočimo s takšnostjo, vse, kar je odveč, odpade. In kaj je takšnost? Prvič, je priznanje, da so stvari takšne, kot so, ne da jih ovijamo v iluzije in lažne zaznave. Se takšnost sklada z magijo pozitivnega mišljenja? Da in ne. Saj ko smo dovolj

močni, da sprejmemo takšnost, kakršna je, od te točke delujemo pozitivno. In zapamo toku življenja, ki nas vodi. Zelo narobe pa bi bilo, da bi si zatiskali oči pred takšnostjo in jo barvali v rožnate odtenke – to bi dejansko pomenilo beg pred realnim. In kaj imata takšnost in realnost skupnega in v čem se razlikujeta? V drobnih odtenkih, podobno, kot se razlikujeta izjavi: rad te imam in ljubim te.

TEKST **LUCIJA MULEJ MLAKAR**

In takšnost pomeni brezprizivnost; ko ni *pravo glasanja*. Ko govorimo o realnosti, o njej lahko vsaj klepečemo, če ne že intelektualno razsojamo in diskutiramo. In takšnost realnosti nas nekako prizemlji: tu smo, in ne drugje. S takšnimi ljudmi, in ne z drugačnimi. Poročeni, srečni; poročeni, nesrečni; ločeni ali v skrivni vezi. In s kakšno čarobno takšnostjo nas bosta obdarovala veseli december in leto, ki prihaja? Ob koncu leta se naše misli vrtinčijo v iluziji nekega časa, ki šele pride,

čeprav nihče od nas nima zagotovila, da bo prišel. In to je takšnost; in seveda nas čarobni december sili k avtorefleksiji. Kaj si bomo prisegli, čemu se bomo zaozlobili? Kam nas bo ponesel tok reke življenja in s kakšno takšnostjo bomo imeli opraviti v novem letu? Bomo nabirali, opazovali in zbirali nasmeha? Bomo delovali tako, da bi osrečili bližnje? Se bomo premaknili z mrtve točke in zares zaživel

drugače? In kakšna takšnost bo pričakala vse tiste, ki jih ljubimo? Se bodo končno prebudili? Odprli oči v svet, poln navdiha in veselja?

Zdi se, da vsako leto ponudi drugačno takšnost. Drugačno soččenje z ravnmi, ki so nekje skrite. A moč reke življenja vselej poskrbi, da mojstrsko plast za plastjo razkriva vse, kar je skrito in nas, prek ovinkov in meandrov pripelje tja, kjer nam je mesto. Sprva morda tam, kjer nas tok življenja takšnosti zasidra, ne najdemo lastnega izraza. A prej ali slej prepoznamo, da je naša misel sila kratkogleda, kot so mestoma varljivi naši občutki. In tok življenja, usklajen z duhovno inteligenco celote, ki ji rečemo tudi *dao*, natanko ve, kje najti celoto naših delcev, razpršenih v vesolju možnosti. In ta uskladitev, ta konsolidacija vseh možnosti v točno določeno točko časa, kraja in prostora, obeleži moč trenutka, ko se vse zlije v eno. In zopet stojimo pred novo takšnostjo, ki nas osmisli

in definira. Takrat razumemo globino in začnemo ceniti moč tišine.

In če vsako leto pridno čistimo sebe in v svoj notranji svet spuščamo odtenke vseh barv, moč v nas raste, se gradi in plemeniti. In staranje nakazuje le en prehod več, ko stopimo hkrati in sočasno više in globlje z namenom sestavljanja nasprotij, ki na prvi pogled ne grejo skupaj. Naj bo to takšnost novega leta: naj nemogoče postane mogoče in naj se sestavi vse, kar še ne gre vkup. ■

FOTO **MELISA TOPČIČ**

OGLASNA PRILOGA

obdarovanje

Kdo pa bo vam prinesel darilo?

Miklavž, Božiček in Dedek Mraz. V katerega od treh dobrih mož verjamete? Kar v vse tri, da dobite čim več daril?

Slovenija spada med redke države, kjer darila nosijo kar trije dobri možje: v noči na 6. december Miklavž, na božični večer Božiček in na silvestrovo Dedek Mraz. Do zmede je prišlo zaradi mešanja različnih tradicij, nad to zmedo pa so prav gotovo najbolj navdušeni otroci.

MIKLAVŽ

Miklavž darila prinaša v noči s 5. na 6. december. Sveti Miklavž ali sveti Nikolaj naj bi se okrog leta 280 rodil v grškem Patrasu v bogati družini. Ko je postal duhovnik, je podedovano premoženje razdelil med reveže. Umrli je 6. decembra v visoki starosti in kmalu postal eden od najbolj priljubljenih svetnikov v Grčiji in Rusiji. Sveti Miklavž ima dolgo belo brado in je oblečen po zgledu liturgičnih oblačil: čez albo oziroma dolgo belo obleko ima oblečen pluvial oziroma mašni ali večernični plašč, na glavi nosi mitro, liturgično kapo, na rokah pa bele rokavice. V roki drži okrašeno škofovsko palico. Tudi pri nas je miklavževanje precej razširjeno, Miklavž pa obišče vasi in kraje predvsem v spremstvu angelov in parkljev. Verjetno poznate stavek, s katerim so predvsem v preteklosti strašili otroke: "Če ne boš priden, ti Miklavž ne bo nič prinesel."

Kaj naj bi prinesel Miklavž?

Zanimivo je, da se starejši miklavževanja ne spomnijo zaradi daril, temveč zaradi posebnega razpoloženja ob tej tradiciji oziroma pričakovanja. Pa tudi zaradi strahu ob rožljanju verig in sreče, ki jo je na koncu vendarle prinesel. Darila, ki jih je običajno pustil, pa so bila skromna, a tako zelo sladka: pomaranče, bomboni, medenjaki in suho sadje.

BOŽIČEK

Ob božiču je darila ponekod na Slovenskem v starih časih nosil Jezušček, danes pa jih nosi Božiček, ki smo ga v sedanjosti podobi prevzeli od Američanov. Izraz Santa Claus izhaja iz nizozemske besede Sinter Klaas oziroma Sveti Miklavž, ki so ga v 17. stoletju v današnji New York prinesli Nizozemci. Ko so kolonijo prevzeli Angleži, so angleški otroci želeli svojega Miklavža, ki bi jim prinašal darila. A ker angleški protestanti niso praznovali dnevo svetnikov, je bil njegov obisk prestavljen na božični večer. Božička so do 19. stoletja upodabljali v različnih oblačilih, ki so bila tudi zelene, modre in črne barve, konec 19. stoletja pa so ga začeli upodabljati v rdečih oblačilih. K popularizaciji Božička po vsem svetu je seveda veliko prispevala Coca-Cola, ki je leta 1930 ustvarila oglas, na katerem je bil Božiček, oblečen v rdečo.

Danes se ta malce preobilen sivi možak, ki malce spominja na palčka, pripelje na saneh, ki jih vlečejo jeleni, po dimniku spusti v hišo in tam pusti darila. V Sloveniji je bil božič kot državni praznik ponovno uveden leta 1989 in takrat smo tudi Slovenci dobili Božička, ki nam pod božičnim drevescem s 24. na 25. december pušča darila.

Kaj naj bi prinesel Božiček?

Darila, ki nam jih prinese Božiček, so tista, ki jih zapišemo v pismu Božičku in ki si jih res močno želimo. Lahko je karkoli, lahko si zaželimo tudi mir po svetu. Vprašanje je le, ali bo Božiček v svoji tovarni na severnem tečaju ta mir v resnici lahko ustvaril.

DEDEK MRAZ

Dedek Mraz je otroke razveseljeval že v ruskem carstvu, njegov izvor pa je še starejši. Pogani naj bi ga imenovali Varuna, simboliziral pa je temo, kaos in smrt. Ko je Rusija v 10. stoletju sprejela krščanstvo, je prepod doživel tudi Varuna in se prelevil v Trojana, nato v Svetega Nikolaja in nazadnje v Dedka Mraza. Poganske elemente v njem prepoznamo po beli srjaci in vezenju, ki naj bi simboliziralo kraljestvo mrtvih. V nasprotju z Božičkom je Dedek Mraz ne le nagrajeval, ampak tudi kaznoval otroke, ki so bili preveč poredni, da bi dobili darilo. Sodobni Dedek Mraz izhaja iz 19. stoletja, v Slovenijo pa je prišel iz Rusije po 2. svetovni vojni, ko je takratna oblast poskušala odpraviti cerkvene praznike. Leta 1948 so prvič organizirali program praznovanja ob novoletni jelki, v katerem je nastopil Dedek Mraz, ki je bil ves v belem. Nad Dedkom Mrazom se je navdušil tudi slikar Maksim Gaspari in ga leta 1952 naslikal s košato brado in dolgimi sivo belimi lasmi. Na glavi je imel slovensko polhovko, oblečen je bil v ovčji kožuh, ob robovih okrašen s slovenskimi ljudskimi ornamentami, največkrat gorenjskimi nageljni, obut je bil v škornje. Takšen je Dedek Mraz še danes, živi pod Triglavom v Kekčevi deželi, obdaruje pa na silvestrovo ali na novoletno jutro v domačem krogu.

Kaj naj bi prinesel Dedek Mraz?

Dedek Mraz najraje nosi pomaranče, piškote, bombone ali kakšno čokolado in pa knjige. Pa vendar Dedek Mraz danes tako kot Božiček in tudi Miklavž že lahko prinese kakršnokoli darilo. Skoraj vsaka družina ima svoja pravila, kaj naj bi prinesel prvi, kaj drugi in kaj tretji dobri mož.

Privoščim vam, da bi dobili čim več daril – vendar ne kakršnihkoli, le takih, ki vam jih bodo ljube osebe podarile iz srca. Samo taka darila tudi sežejo do srca in osrečijo.

Vesele praznike in srečno novo leto vam želim Mojca!

V praznični opravi

Naj se novoletni prazniki s svojo čarobno močjo odrazijo tudi v vašem videzu. Oblecite se za popolno razpoloženje!

Obleka
s.Oliver
59,99 EUR

Torbica
s.Oliver
45,99 EUR

Krilo
s.Oliver
49,99 EUR

Bluza
s.Oliver
49,99 EUR

Pulover
s.Oliver
59,99 EUR

Pulover
s.Oliver
99,99 EUR

Kapa
s.Oliver
19,99 EUR

Srajca
s.Oliver
39,99 EUR

Čevlji
s.Oliver
79,95 EUR

Zanjo

Oblačilni kosi s prazničnim pridihom naj ne bodo le lepi, združite jih z udobjem in prijetnim razpoloženjem. Da se boste v teh čudovitih dneh tudi počutili zares čudovito, izbirajte oblačila, ki vzbujajo vtis, kot da so bila narejena za vas – tako stilsko kot s popolnim prileganjem vašemu telesu.

Zanj

Prazniki prinašajo s seboj tisto posebno vzdušje, ki vpliva tudi na izbiro oblačil. Odločajte se za oblačila, ki bodo vašemu moškemu videzu dodala kanec sproščenosti in razigranosti, ki vladata temu čarobnemu času. Udobno in obenem tako zelo privlačno!

s.Oliver

Dišeča presenečenja so vedno dobrodošla

... a le, če dobro poznate osebo in njen okus za dišavne note.

Verjetno ni ženske, ki se ne bi razveselila dišečega darila, najsi bo to parfum, toaletna voda, mleko ali olje za telo ... Tako darilo je zato tudi v čarobnem duhu praznikov zelo dobrodošlo in neizgledljivo, vendar je dobro žensko, ki jo obdarujete, vendarle malce bolje poznati, kot če bi ji kupili karkoli drugega. Vonj je nekaj zelo specifičnega in intimnega, poleg tega se zaradi lastnosti naše kože in feromonov vsaka dišava na vsaki od nas drugače razvije. Dišavne note nam poleg tega v spomin priključijo različne dogodke, občutja in ljudi, zato je vse skupaj še bolj zapleteno. Saj vendar ne želite, da bi se vaša draga prijateljica ob vašem darilu vedno znova spominjala česa neprijetnega. A če boste z

dišavo zadeli v sredino tarče, jo boste osrečili in razveselili bolj kot s katerikoli drugim darilom. Dišavno darilo namreč zelo očitno in neposredno poudari njeno ženstvenost in edinstvenost.

Kako prav izbrati?

- Predvsem se ne ustrašite izbrati dišečega presenečenja zanjo. Strah vpliva na našo percepcijo in lahko se zgodi, da vas povsem zavede pri izbiri.
- O takem darilu ne razmišljajte zadnjo minuto, temveč žensko pozorno poslušajte in sledite njenim izbiram dišav. Tako boste kmalu zelo jasno vedeli, katere so tiste note, ki jo ganejo in si jih želi. Lahko se tudi pozanimate,

katere dišave že uporablja oziroma so ji pri srcu.

- Razmislite o njenih lastnostih. Če je impulzivna, ji bo za trenutek morda celo dišala tudi kakšna cvetlična dišava, vendar jo na dolgi rok lahko take note začnejo dolgočasiti oziroma ne bodo v spodbudo njenemu značaju.
- Prosite za pomoč v drogeriji, kjer dišavo kupujete. Tudi če veste, kaj je vaši obdarovanki všeč, bo taka pomoč zelo dobrodošla – prodajalke na oddelku dišav namreč točno vedo, kako preizkušati dišave, na kaj moramo biti pozorni, kako se razvijajo note v posamezni dišavi ter v čem tičijo pasti vonjanja in posledično napačne izbire.

BEAUTY ELIXIR, za lepotni sijaj

Večnamenska meglica, zasnovana na rastlinah in eteričnih oljih, mehča obrazne linije in zoži pore. Za popoln sijaj jo uporabite skupaj s penečim čistilom in masko za razstrupljanje!

PREMIER CRU, ultimativni trio proti staranju

Ekskluzivna mešanica vseh patentiranih Caudaliejevih sestavin koži zagotavlja učinkovito delovanje proti staranju. Takoj ko naneseemo kremo za oči, se – zahvaljujoč njenim srebrnim in bisernim pigmentom – zabuhlost in podočnjaki zmanjšajo.

RESVERATROL [LIFT], trio za lifting obraza

Krema za obraz Face Lifting intenzivno neguje kožo in hkrati briše gubice. Peresno lahka tekstura pusti na koži mehko in udobje. Za popolno negovalno rutino jo uporabite skupaj z uvrstitvenim serumom in balzomom za oči.

Za praznike, polne lepote

Božič je prelep, naj bo tudi vaš! Naj vas in vaše obdarovance zaslepi vsa lepota, ki sije iz darilnih setov Caudalie ...

VINOSOURCE S.O.S, intenzivni vlažilni duo

Kolekcija Vinosource svoje glavne aktivne sestavine črpa iz trte in grozdja, da poteši žejno kožo, tudi tisto najbolj občutljivo. Serum uporabljajte za mega vlaženje kože od znotraj, za njim pa nanosite kremo, ki s svojo mehko in bogato teksturo intenzivno navlaži in zagotovi takojšen občutek udobja.

VINOPERFECT, ritual za sijaj

Serum za sijaj in nočna krema za odpravljanje temnih madežev sta popoln duet za kožo, ki je v trenutku, ko se zbudite, videti svetlejša in bolj sijoča. Za zaključek te idealne rutine je odlična krema za roke, ki je popolna rešitev proti pigmentnim madežem oziroma za odpravljanje pigmentacije.

DARILNE PAKETE CAUDALIE LAHKO KUPITE V TRGOVINAH MÜLLER, TRGOVINI NAMA LJUBLJANA, IZBRANIH LEKARNAH
IN V SPLETNI TRGOVINI VIVADERM.SI

Odprite darilo!

Naj vas očara in začara narava

Peneča kopel in dezodorant v elegantnem cvetličnem Beauty setu SFUMATURE DI DALIA.

PENEČA KOPEL:

Omamen vonj cvetoče dalije in bogatost njenih hranilnih olj so združeni v tej izjemni peneči kopeli, ki bo v času kopanja pričarala popolno harmonijo čutov in sprostitev ter vam povrnila vitalnost. Primerna je tudi za najbolj občutljivo kožo, 95 % sestavin je naravnega izvora.

DEZODORANT:

Dezodorant z oljema kokosa in žajblja ter izvlečkom destilirane vode cvetov dalije in protibakterijsko zaščitno močjo bradovca preprečuje nastanek bakterij in neprijetnih vonjav, hkrati pa nežno zaščiti občutljivo kožo pazduh. Vsebuje 98 % sestavin naravnega izvora.

Bleščeči prah za telo in lase SFUMATURE DI DALIA

Popolna čarovnija za posebne priložnosti, ki bo vaši koži in lasem podarila bleščeč učinek, o katerem ste vedno sanjali. Nežen, nevpadljiv, obstojen in veganski bleščeči prah z aromo dalije.

Eleganten lepotilni set iz linije ACCORDO DI EBANO

GEL IN ŠAMPON ZA TUŠIRANJE

Praktičen gel in šampon za tuširanje bo z eno samo potezo temeljito očistil telo in lase, hkrati pa koži povrnil elastičnost in vitalnost, ki jo vsakodnevno potrebuje.

LOSJON IN DEZODORANT

Naravni dezodorant v razpršilu vsebuje izvlečke preslice, žajblja in kokosovega olja ter kožo ohranja suho in preprečuje širjenje neprijetnih vonjav. Destilirana voda lesa ebenovine ohranja kožo pod pazduhama nežno, njegova moč pa učinkovito deluje ves dan.

L'ERBOLARIO

Darilne pakete L'Erbolario lahko kupite v trgovinah dm, veleblagovnici Nama v Ljubljani ter izbranih lekarnah in spletni trgovini shop.lerbolario.si.

sensitive
care

S katerimi rožicami si pomagate ob prehladu?

Robčki Paloma Sensitive Care niso navadni papirnati robčki. S svojo mehko in dodanimi rastlinskimi izvlečki so še posebej nežni do razdražene kože prehlajenega nosu.

- popolna mehko
- z negovalnimi izvlečki kamilice, timijana, sivke in s karitejevim balzamom
- iz 100% celuloze iz kontroliranega PEFC porekla
- dermatološko testirani

NOVO

Ogledalo les-stildeco.si

Steklenica ViA, zivikristal.com

Zapestnica Pandora

Prstan Zlatarna Celje

Lepotni eliksir Caudalie

Torba Armani Exchange

Kapa s.Oliver

Darila zanjo

Skoraj vsako žensko bodo očarala darila, ki poudarjajo njeno ženskost in edinstveno lepoto, to je lahko nakit, perilo ali kozmetika, podarimo pa ji lahko tudi vse, kar je povezano s toplino doma, lepoto bivanja, trenutki užitkov in zadovoljstva.

Dišeča sveča Yankee Candle

Kristalna vaza Steklarna Rogaška

Darilni set L'Interdit, Givenchy

ZA PRAZNIKE IZBERI ZDRAVO IN NARAVNO

BIO MACA COFFEE MIX

Maca coffee mix iz ekološke pridelave je okusen in edinstven nadomestek prave kave, ki te poživi, a brez kofeina. Mešanica vsebuje surov kakav vrste criollo in gomolj mace, ki te napolnita z energijo ter bio kokosov sladkor, ki te posladka. 1 do 2 čajni žlički Maca coffee mixa prelij z 2 dl vročega mleka ali vode, dobro premešaj in uživaj v polnem in bogatem čokoladnem okusu.

PAKET LONČEK MALINCA IN PINK LATTE MIX

Privošči si popolno razvajanje čutov s srečo v lončku. Spremeni rutino kofetkanja z zapeljivostjo rožnatega Pink latte mixa, ki poskrbi za nežen dvig energije. Tvoja nova pink razvada ne vsebuje nobenih umetnih barvil in dodatkov, a te kljub temu popolnoma očara s kremnim okusom kokosa in malin. V lonček stresi 2 zvrhani žlički prahu Pink latte mixa in prelij s 150 ml vroče vode ali mleka. Dobro premešaj in uživaj v glamuroznem rožnatem napitku.

ANTIAGE PAKET ZA NEGO OBRAZA - BIO ŠIPKOVO OLJE IN BIO HIDROLAT DAMAŠČANSKE VRTNICE

Skrivnost mladostnega videza kože prihaja iz narave. Bio šipkovo olje in bio hidrolat damaščanske vrtnice sta popolna antiage kombinacija, ob kateri bo tvoja koža obraza zasijala. Hidrolat z omamnim vonjem vrtnic kožo navlaži, šipkovo olje pa poskrbi za učinkovito nego gubic vseh tipov kože – zrele, suhe, mastne in mešane. Na očiščeno kožo obraza razprši hidrolat in nato še na vlažno kožo nanesi eno do dve kapljici šipkovega olja.

MANGOVO MASLO ZA NEGO TELESA IN ROK

Spoznaj svojega najboljšega spremljevalca za nego kože telesa in rok. Mangovo maslo je 100 % naravno in čisto maslo ter predstavlja idealno nego tvojega telesa po tuširanju. Kožo odlično nahrani, jo navlaži in obda s sladkim vonjem manga. Nanesi ga na vlažno kožo po tuširanju. V stiku s kožo se začne prijetno topiti, se hitro vpije in ne pušča mastnega občutka. Primeren je za vse tipe kože.

Izdelke lahko kupite v spletni trgovini malinca.si, v prodajalnah dm in v Maxi gourmet marketu v Ljubljani.

Kozarec za konjak Steklarna Rogaška

Rokavice s.Oliver

Ročna ura Armani Exchange

Kavni aparat Nespresso

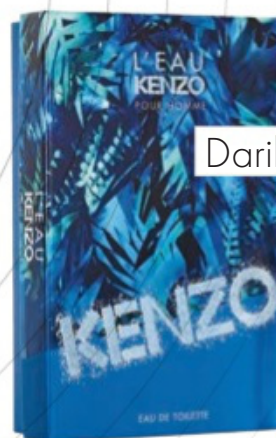
Darila zanj

On si zasluži vse, kar slavi njegovo moškost in slog življenja. Na osnovi tega, kaj ga zanima, izberite nekaj za njegovo dobro počutje, za občutek lastne vrednosti in za posebne užitke – najbolje nekaj, česar si sam verjetno ne bi privoščil.

Z VRTA NA MIZO

Knjiga Z vrta na mizo, Primož Dolničar

Darilni set L'Eau Kenzo

Tekoči puder, ki se ob stiku s kožo iz mehke tekočine spremeni v žametni prah

ČAS JE ZA METAMORFOZO

Po darilne bone na Petrol

DONUM
DARILA ZA VSAKOGAR

 SelectBox

 SelectCard

**Darilni boni
za toplice**

Že od 11,00 €

**Darilni boni
za izlete**

Že od 20,00 €

**Darilni boni
za razvajanja**

Že od 20,00 €

**Darilni boni
za večerje**

Že od 20,00 €

Naj se vaše doživetje prične na Petrolu!

PETROL *Travel*

OGLASNA PRILOGA

obdarovanje

Podarite čudovito vzdušje!

Naj bo vaše darilo najdražjim letos lepo, praktično, a tudi simbolično – podarite jim domačnost in toplino s čudovitimi drobnimi dodatki Stilles, ki prostor v hipu spremenijo v nekaj več ... v dom.

lesstildéco

PRODAJNA MESTA:

SALON STILLES, BTC LJUBLJANA - HALA 10 | SALON STILLES, SEVNICA

spletna prodajalna
LES-STILDECO.SI

Božič po svetu: vsi ne praznujemo in se ne obdarujemo enako

Nekateri običaji in tradicije v prazničnem decembru so precej drugačni od naših ...

Grenlandija

Na Grenlandiji je božič čas, ko so za spremembo moški tisti, ki skrbijo za ženske, jim strežejo hrano in kavo.

Haiti

Na božični večer na Haitiju otroci pod okrašeno drevesce nastavijo svoje povsem zloščene čevlje, vanje pa položijo slamo. Božiček naj bi slamo odstranil, na njeno mesto pa nastavil darila.

Kongo

V Kongu je božič izredno verski praznik in podarjanja daril tako rekoč ne poznajo. Na božični večer se ljudje odpravijo v cerkev, kjer preživijo več ur skupaj. Ogromno pojejo, prav posebna pa je uprizoritev živih jasl, ki lahko traja več ur.

Jamajka

Na Jamajki se za božič pripravi velika zabava in poulično rajanje oziroma se odpre nekakšna velika tržnica, ki traja vse do jutra, na njej pa se opravijo nakupi daril. Ljudje tja pridejo v svoji najboljši podobi, vsi prepevajo božične pesmi, ulice so polne trgovinic z vsem mogočim.

Japonska

Na Japonskem je božič med drugim čas pošiljanja voščilnic in obdarovanj predvsem med zaljubljenici, kot pri nas valentinovo. Zaljubljeni pari si radi ogledujejo božične lučke, potem pa se odpravijo na romantično večerjo v restavracijo.

Kaj početi v zimskih večerih?

Prav hladni večeri so tisti, ki nam ponujajo nešteto možnosti za razvajanje tako duše kot telesa.

Topla odeja in knjiga

Vzemite v roke svojo najljubšo knjigo, zavijte se v odejo, poiščite najbolj mehak kotic v stanovanju in se dobesedno zabubite. Sprostitev bo prišla sama od sebe!

Vroča čokolada v prijetni družbi

Povabite na obisk soseda, prijatelja, kogarkoli si zaželite za preprost klepet. Pripravite vročo čokolado Maxim Premium iz Ljubljanskih mlekarn in razveselite svojega gosta ali gostjo s sladkim presenečenjem, ki pocrklja dušo. Dodate lahko seveda še penice!

Vroča čokolada Maxim Premium se prileže tudi kot 'sladica' po jedi, kot posladek z dodatkom smetane, uporabite pa jo lahko tudi za pripravo najrazličnejših likerjev.

V postelji ves dan

Z dragim oziroma drago si privoščita dan, preživeti v postelji. Zunaj je mraz, nikamor vama ni treba, pod toplo odejo pa se je tako čudovito stiskati in uživati v bližini in toplini drug drugega.

Vroča kopel

Pripravite si vročo kopel s svojo najljubšo aromo, ki vas bo pomirila in odgnala vse črne misli. Če obožujete mehurčke, nikar ne pozabite nanje – občutek lebdenja med njimi vas bo še dodatno sprostil!

Domači kino večer

Z družino naredite izbor najljubših filmov in organizirajte kino maraton. Pripravite še najboljše prigrizke in ne pozabite komentirati in predebatirati vsakega filma posebej. Tudi tako se ustvarjajo tesne družinske vezi.

ZLATARNA CELJE
1844

Nazdravite najboljšim!

NOVO!

Penina Ice Edition

Podarite zimsko pravljico v mehurčkih! Nova polsuha penina v prav posebni zimsko-praznični preobleki bo že s svojo prisotnostjo ustvarila magične trenutke. Na voljo v omejeni seriji pri vašem najljubšem trgovcu.

V tem prazničnem decembru podarite najboljšo in nazdravite z najboljšim! Penine Jeruzalem Ormož so nežne in lahkotne ter hkrati iskrive in polne življenja. Z ljubeznijo pridelane, so tako posebne, da so kot naročene za prav posebne priložnosti ali trenutke, ko si zaželite res edinstvenega uživanja v družbi vam dragih in najdražjih ljudi.

Male penine za šestkratni užitek!

Živahni, lahkotni, čudoviti, osvežilni ... so mehurčki, ujeti v stekleničke penin Jeruzalem Ormož. Shranite jih v hladilnik, kjer vas bodo vedno potrpežljivo čakale, sveže in prijetno ohlajene. Odprite najljubšo stekleničko ob koncu napornega dneva, nazdravite z najdražjo osebo, podarite jih kot darilo ali pogostite nenapovedano družbo. Užitek, ki je vedno pri roki! Na voljo v Hoferjevih prodajalnah

Muškatna penina, idealno darilo v vseh velikostih

Muškatna penina je dama v rožnatem, ki že vrsto let kraljuje kot ena od najbolj priljubljenih penin. Pooseblja zapeljivo sožitje sladkosti in lahkotnosti ter navdušuje s prepoznavno muškato aromo in nekoliko slajšim okusom. Je vedno prava izbira, saj s svojo nežnostjo in iskrivostjo očara predvsem ženski del družbe. Na voljo v različnih velikostih: 0,2 l, 0,75 l, 1,5 l, 3 l in 6 l.

Idealno darilo zanjo in zanj!

Obdarite najdražje s prav posebnim dvojcem, ki bo razveselil vsakogar: roza muškati par zanjo in zeleni aromatični sauvignonov duet zanj.

PODARITE REVVIJO!

Razveselite svoje najdražje in jim podarite naročnino na eno od priznanih revij: **PLAYBOY**, **COSMOPOLITAN**, **AVTO MAGAZIN**, **ELLE**, **SENSA** ali **STORY**. Lahko pa obdarite kar sami sebe.

LETNA NAROČNINA **PLAYBOY**
6 števk za 26,96 EUR
PRIHRANITE 25 %

LETNA NAROČNINA **COSMOPOLITAN**
12 števk za 38,30 EUR
PRIHRANITE 20 %

LETNA NAROČNINA **AVTO MAGAZIN**
12 števk za 41,92 EUR
PRIHRANITE 30 %

LETNA NAROČNINA **ELLE**
6 števk za 22,46 EUR
PRIHRANITE 25 %

LETNA NAROČNINA **SENSA**
6 števk za 23,95 EUR
PRIHRANITE 20 %

LETNA NAROČNINA **STORY**
26 števk za 58,31 EUR
PRIHRANITE 25 %

Naročite se lahko po telefonu na številki **04/511 64 44**, prek elektronske pošte narocnine@adriamedia.si ali spletne strani www.adriamedia.si/naroci-revijo/

Naročite revijo, mi pa vam pošljemo ličen darilni bon za obdarovanja.

Za sklenitev naročnine šteje plačilo položnice, ki jo boste prejeli najpozneje v treh dneh po oddaji naročila.

ADRIAMEDIA
LJUBLJANA

COMPACT

ALTEA

ACTIVE

Navdihujemo doživetja.

Naše izdelke oblikujemo iz srca, za dušo. Avtodomi, vani in prikolice so zasnovani za bivanje in zasnovani z namenom navdihujočega preživljanja prostega časa. Vodi nas inovativni duh s poudarkom na kakovosti. Vemo, da nikoli ne gre le za vozilo, ampak za vašo zgodbo, vaše doživetje. Naša nova paleta vozil sezone 2020 vključuje nagrajene modele, udobno, sodobno oblikovano notranjost, edinstvene funkcije in široko izbiro tlorisov.

Navdihujemo vaša doživetja že od leta 1965.

NOVI COMPACT

NOVA ALTEA

NOVI ACTIVE

Adria Mobil d.o.o.
Straška cesta 50
8000 Novo mesto
Slovenija
T. 07 393 71 00

Toliko dogodivščin
in toliko zgodb.

#INSPIRINGADVENTURES

SL.ADRIA-MOBIL.COM

ODKRIJTE VEČ:
sl.adria-mobil.com/inspirations

NAPREJ lahko vodi v več smeri.

**Sledite / nikomur, razen sebi.
Novi Audi Q3 Sportback.**

Podatki o porabi in emisijah za Audi Q3 Sportback:

Poraba goriva (l/100 km), kombiniran način vožnje: 7,4 – 4,7. Emisije CO₂ (g/km), kombiniran način vožnje: 168 - 124. Emisijska stopnja: EU6. Emisija dušikovih oksidov (NO_x): 0,0568 – 0,0250 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00044 – 0,0003 g/km. Število trdnih delcev: 0,27 x 10¹¹ – 0,00 x 10¹¹ Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Poraba goriva in emisije CO₂ so navedene v razponu, ker so odvisne od izbranih pnevmatik/platišč. Slika je simbolna. Več na **audi.si**